

திருமூலர் தீட்சாவிதி - 200

முதலிய நூல்கள்

Acc.No:44854
R 689

தாமரை நூலகம்

சென்னை - 600 026.

திருமுலர் தீட்சாவிதி

முதலிய நூல்கள்

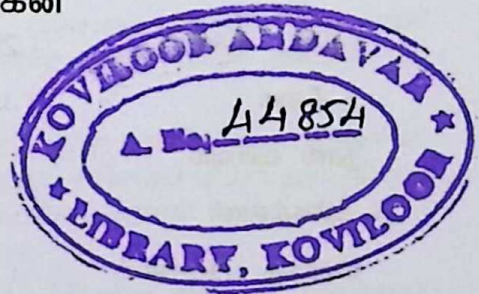
திருமுலர், போகர், நந்தீசர், சட்டைமுனி,

சுந்தரானந்தர்: பிண்ணாக்கீசர்: மச்சமுனி: ரோமரிசி

முதலிய சித்தர்களின் நூல்கள்

பதிப்பாசிரியர்

ஆர்.சி.மோகன்

தாமரை நூலகம்

7. என்.ஜி.ஓ. காலனி, 3ம் தெரு

வடபழனி சென்னை-600 026

தொலைபேசி எண்: 044 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்:	247
முதல் பதிப்பு :	நவம்பர் 1998
இரண்டாம் பதிப்பு :	அக்டோபர் 2008
மூன்றாம் பதிப்பு :	அக்டோபர் 2014
நான்காம் பதிப்பு	ஆகஸ்ட் 2021

நூல் பற்றி:

உரிமை பெற்றது

நூலின் பெயர் : திருமூலர் தீட்சாவிதி
முதலிய நூல்கள்

பதிப்பாசிரியர் : ஆர்.சி மோகன்

வெளியீட்டோர் : தாமரை நூலகம்
சென்னை-26

பதிப்பு ஆண்டு : 2021

உரிமை : பதிப்பகத்துக்கு

நூல் வடிவம் : 21 க்கு 14 செ.மீ

அச்சுத்தாள : 16கி மேப் லித்தோ

மொத்த பக்கங்கள் : 168

விலை : ரூ. 85/-

அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
சென்னை-34

பதிப்புரை

100

முதன் முதலாக ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு முழுநூலைத் தயாரித்து வெளியிடுவதில் பெருமையடைகிறேன்.

நவரத்தினங்கள் கொட்டிக் கிடந்த ஒரு பேழையை அவிழ்த்து வைத்தாற்போல்— அருமையான பாடல்கள் கொண்ட ஒரு நூலை ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்து பெற்றது எனது அரிய தவப்பயன் என்றே கருதுகிறேன்.

இத் தொகுப்பில் முதல் நூல் திருமுலர் தீட்சாவிதி 200. சித்தர் நெறியை அழகாக முறைப்படி கூறியிருக்கிறார் திருமுலப்பிரான். முதலில் கற்பம் உண்டு காயசித்தி செய்துகொள்.

நந்தி வல்லாரை நாலாறு மாதமும்
பிந்திக் கடுக்காய் பரிசோர் வருஷமும்
சிந்தித்துக் கொள்ளையில் சேர்கரி சாலைநெய்
வந்தித் தரசயால் வாங்கு வழலையே

தி.தீ. 17

வாங்கிடு மண்டலம் வாதி விரிசிகொள்
தாங்கு கரந்தையைத் தாக்கிடு மண்டலம்
பாங்காம் நற்சீந்தில் பரிசிலோர் மண்டலம்
நீங்காத வேம்பு மண்டலம் நேரிடே

தி.தீ. 18

கற்பம் சாப்பிடும் காலத்தில் நன்றாவின் பாலுடன் நற்சோறு தாக்கிடே ண்று —கற்பம் உண்ணும் காலத்தில் பச்சரிசிக் சோறும் பசும்பாலும் மட்டும் ரு வேளை உண்ணுவாய் என்று உணவு முறையும் கூறுகிறார்.

அதன்பின் பிராணாயம் செய்.

இவ்வாறாகச் சொல்லிக் கொண்டுபோகிறார்.

திருமுலர், போகமுனிவர், நந்தீசர், பிண்ணாக்கீசர், சட்டைமுனி, நந்தரானந்தார், ரோமரிஷி, முதலிய சித்தர்களின் அருமையான நூல்கள் இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பாடல்கள் பெரும்பாலும் பிழையின்றித் திருத்த மாகவே கிடைத்துள்ளன. ரோமரிஷியின் பாடல்கள் போன்றவை சிதைந்தும் சரியாகப் புரியாமலும் இருந்த பாதிலும் முழுமையாகப் பிழையில்லாமல் கிடைத்துள்ள பாடல்கள் அரிய நூரத்தினங்களாகும்.

பிற்பகுதியில் வேறொரு ஓலைச் சுவடியிலிருந்து கிடைத்த மருத்துவப் சூதியும், நாடிசாஸ்திரமும் இத் தொகுப்பில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன.

இந்த நூல் தமிழ்ச் செல்வங்களுள் எல்லாம் தலையாய செல்வம். தமிழர்கள் மக்கவேண்டும். தேறவேண்டும். உலகத்திற்கே சித்தர் நெறியை உணர்த்தும் கத்தான பொறுப்பைத் தமிழன் மேற் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் சித்தர்நெறி மிகுந்தில் மட்டுமே உண்டு. வேறெங்கும் கிடையாது இதைத் தமிழ் மக்கள் ணரும் நாள் விரைவில் வரும் என எதிர் பார்க்கிறேன்.

எஸ்.பி.இராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

திருமுலநாயன் தீட்சா விதி 200	1
போகர் சோடச சூத்திரம்	28
நந்தீசர் அருளிச் செய்த சூத்திரம் 60	40
சட்டைமுனி நாயனார் சோடச சூத்திரம்	48
சுந்தரானந்தர் தீட்சை சூத்திரம்	56
பிண்ணாக்குச் சித்தர் பாடல்	62
மச்சமுனியார் சூத்திரம்	72
ரோமரிஷி பாடல் சூத்திரம்	83
போகர் வாக்கியம்	93
போகநாதர் பாடல் சூத்திரம்	96
அட்டலோகம் விருதம்	98
அட்டமக் கூற்றுச் சரக்கு	99
கைப்புமித்திரம்	100
பிண்ணாக்கீசர் சூத்திரம் 100	110

மருத்துவப்பகுதி

ரோமநீறு	113
கடல் நுரை	114
வாதசரக்குணம்	122
சரஸ்வதி தோத்திரம்	141
பெருநாடி சாஸ்திரம்	"
மரணக்குறி	149
குருநாடியின் மரணக்குறி	"
காமலை பதிமூன்றுக்கும் பெயர்	158

முற்றும்

உ

கடவுள் துணை

மகாகத்துவம் பொருந்திய

திருமுலநாயன் தீட்சா விதி 200

- வித்தாகி நின்ற விமலனா மென்னந்தி
பத்தா யருள்ப்பதம் பாடி யுளத்தினில்
பத்தாமக் கண்டத்தில் பதித்த இருநூறும்
சித்தாம் ரசயோகத் தீட்சை யறைவேனே. 1
- அறைவேன் பராபரை ஆதியாஞ் சத்தியை
முறையாகும் வாசியை முட்டுங் குளிகையை
பறையாமல் சாரணை பாச்சும் வகையும்
இறையாஞ் சிவசத்தி ஈரைந்து தீட்சையே. 2
- ஈரைந்து தீட்சை இயல்பாஞ் சிவத்துக்கு
ஓரைந்து தீட்சை உறவாகுஞ் சத்திக்கு
பாரைந்து தீட்சை பராபரை ஞானமாம்
காரைந் தொருநான்கு தீட்சையுங் கண்டிடே. 3
- கண்டிடு வாலை புவனை திரிபுரை
கண்டிடு மூன்றுங் கருத வகைகேளு
அண்டிடுஞ் சந்திர சூரியன் அக்கினி
முண்டிடு ஐங்கிலி ச்வவாய் முடிந்ததே. 4
- முடிந்தது வாலையை மொழிந்த மதியிடம்
கடிந்த புவனை கிலிபகல் பின்கலை
படர்ந்த திரிபுரை பார்தனில் ச்வவதாம்
மடிந்த கழிமுனை மார்க்கமு மூன்றே. 5
- மூன்றாகும் வாலை புவனை திரிபுரை
மூன்றாகும் காலையும் மாலையு முச்சியும்
மூன்றாகும் மூல முதையு முச்சியாம்
மூன்றா மடியு முடிந்து வாகுமே. 6
- ஆகு மிடையில் அமர்ந்திடும் வாலை
போகாமல் பின்கலை புவனை யுடன்சேர
வாகாம் பொசிப்டுடன் சஞ்சாரம் நித்திரை
ஏகாமல் எல்லாம் புவனையில் ஏற்றிடே.

ஏற்றிடு பின்கலை யினிலே அனுபவி
மாற்றிடை யாகும் வாலையுள் ளாக்கிடும்
சாற்றிடும் ராப்பகல் ஒன்றாக் கண்டிடும்
போற்றிடும் ரெண்டும் ஒன்று பூசையே. 8

பூசையாம் வாலை புவனையுள் ளாரன்பின்
ஆசைத் திரிபுரை யாள்வாலை யாய்விட
மாசற்ற குண்டலி மணியாஞ் சுழிமுனை
நேசித் தமுர்தம் பருகவும் நேரிடே. 9

நேர்ந்த கிலிபகல் நேரினை மூலத்துள்
வாய்ந்த சிகாமணி அதனால் வாங்கி
ஓய்ந்திடும் வாயுவை உள்ளே குமட்டிநீ
பாய்ந்த கபாலம் படக்கும்நின் றேற்றே. 10

ஏற்றிடு மேல்வாச லேதனி லேறியே
பாத்திடு முச்சி பராபர விந்துவை
காத்திடும் வாசி கலந்ததினா லோடொன்றாய்
சாற்றிடும் மேல்நிலைப் பாதைதா ராளமே. 11

தாராளம் பஞ்சா மளைபரு யின்ற
காராய்நீ கும்பகங் காணாப் பொழுதிலே
பாராய் ரீங்காரத்தில் பார்த்திடும் யாமளை
தோராய் வந்துஞ் சித்திய தாக்கிடே. 12

ஆக்கிடும் நீயும் அனுபோகி யாய்விடப்
போக்கிடு கோபம் புகழான நித்திரை
தாக்கிடு நீயுந் தானாஞ் சுழினையை
பார்க்குந் திரிபுரை பாழாகும் வாசியே. 13

வாசியாம் வாலை புவனை திரிபுரை
நேசியாஞ் சாமளை யாமளை யைந்தையும்
பூசிக்க வாயுப் பொருந்திச் சுழினையாம்
மாசத்தி பூசை மகத்தான சித்தியே. 14

சித்தியிவ் வைந்தில் சேர்ந்திடுங் காயத்தை
சித்திய தாய்விடச் செய்முறை சொல்லிட
முத்திய மேருவை முன்பாகப் பூசைசெய்
பத்திய சாபம் பறக்கும் உபாயமே. 15

சாபமங் கண்டால் தான்கற்ப சித்தியாம்
பாவம்போம் அண்டத்தில் பாங்கான சித்தனாங்
கோபம்போம் வாமங் கொண்டிடுஞ் சித்தி
சாபமாங் கற்பம் நவின்றானென் நந்தியே. 16

நந்தி வல்லாரை நலமாறு மாதமும்
பந்திக் கடுக்காய் பரிசோர் வருஷமுஞ்
சிந்தித்துக் கொள்ளையில் சேர்கரி சாலைநெய்
வந்தித்துத் தரசயால் வாங்கு வழலையே. 17

வாங்கிடு மண்டல வாதி விரிசிகொள்
தாங்கு கரந்தையை தாக்கிடு மண்டலம்
பாங்காம்நற் சீந்தியில் பரிசியோர் மண்டலம்
நீங்காத வேம்பு மண்டலம் நேரிடே. 18

நேர்கரி சாலை நிலைமூன்று தேனிலே
ஓரரை மண்டலம் உண்டையாய்க் கொள்ளக்கேள்
வாரிய தூதுவளை மூலி ஐந்தையும்
சீரியதாஞ் சிவனார் வேம்பு சென்றிடே.. 19

சென்றிடு ரெண்டுஞ் செலுத்திடு மண்டலம்
கண்டிடு மண்டங் கட்டி.....கொள்
துன்றிய மூலி துயராவுன் கையில்
நன்றாவின் பாலுடன் நற்சோறு தாக்கிடே. 20

தாக்கிடில் வேரொன்றுந் தாக்கிட வாகாது
பாற்குரு சிலம்பனிப் பருதியு மாகாது
நோக்கிது வுண்டு நுகர்ந்த-பின் னுப்பினை
போக்குநீ கட்டிப் போட்டுண் அன்னத்திலே. 21

அன்னமாம் வாமம் அதன்பேர் செலுத்திவா
தின்னு மேலாகச் செந்துார காந்தமு
முன்னிய பூனாக முட்கரு மூலியும்
வன்னியாங் கெந்தி வருஷமுங் கொள்ளிடே. 22

கொள்ளும் நவநீதம் கோமயம் பறிமுதல்
வெள்ளை வயிரம் விதமிந்திர கோபமுந்
துள்ளுங் கவுரி துணித்திடு மாமூலி
உள்ளதும் மட்டு மூட்டிடுங் கோபத்தே. 23

மூட்டிடு மூலிகை முன்பாகக் கொண்டபின்
காட்டிடு விந்துவைக் கட்டிடு வாயுவால்
மாட்டிடு சாரணை வகையுங் குளிகைக்கு
ஊட்டிடச் சித்தி உரைக்குமுன் காயமே. 24

உரைத்தடு னங்கென்று உள்ளிடு மூலத்தில்
மறைத்திடு வாணி மறையவனும் பேசும்
இறைத்திடு மங்கென்று லெட்சுமி மாலுடன்
குறைத்திடும் சித்தியைக் கூட்டி வளர்க்குமே. 25

கூட்டுசிங் கென்று கொளுத்தருத் திரன்பேசும்
நீட்டுவங் கென்று நிறுத்த வழிமுறை
ஆட்டு மயேச னுடனள வாகியு
மூட்டிய சத்தி முறையாகுந் தீட்சையே. 26

தீட்சையாம் வாலை புவனை திரிபுரை
பாச்சிய சாமளை யாமளை வாணியும்
நாச்சியாம் பூமகள் நாட்டிய ருத்திரி
காட்சி மயேசுபரி கண்டிட ஒன்பதே. 27

ஒன்பது மொன்றி லொடுக்க மணியினில்
அன்பதா மட்சர மதனி லடங்கிடும்
நன்பதி நூலிலே நாட்டார்கள் நாதாக்கள்
தென்பது மத்தில் சேருமவ் வொன்றுமே 28

ஒன்றினி லெல்லா மொடுக்கஞ் சராசரம்
நன்றினில் ஞான சாரமாம் பீடத்தில்
சென்றிலங் கென்று செலுத்த மனோன்மணி
துன்றும்பொரு நந்தி சூட்சமென் றாரிதே. 29

சூட்சமா மாகத் துகைசத்தி யீரைந்து
தீட்சை யுரைத்தநன் சேத்தடி நந்தி
காட்சி வகாரந் திரையத் திரைந்து
தீட்சை வழியினைச் செப்ப லுற்றேனே. 30

செப்பிய சுண்ணஞ் செபமாங் குளிகையும்
ஒப்பிய விந்து உயர்ந்த வழலையுந்
தப்பிய வீரமுந் தானுந் துரிசியுங்
கொப்பிய உப்புடன் பூர மெட்டுமே. 31

எட்டுடன் ரெண்டதி லின்பமா மப்புடன்
 யெட்டுடன் ரெண்டு மிசைந்தால் வாதமாந்
 கட்டிய பத்துங் கருக்கிடை யாவது
 தெட்டி யித்தனையுஞ் செப்ப லுற்றேனே. 32

செப்பிய கண்ணமுஞ் செந்தூரக் கட்டுடனே
 உப்புக் களங்கமு முயர்ந்த குடோரியுந்
 தப்பாகி ராவணந் தராவகம் நீருடனே
 துப்ப மெமுகுடன் சிங்கிதுகை பத்தே. 33

துகையா கும்பத்தையுஞ் சொன்னாள் பராபரை
 வகையா முருக்கப் பருசமாந் தூம்பிரம்
 தகையாகுஞ் சத்தஞ் சந்தான தீபந்
 திகைதூா மங்-கே தெரிசனைபார் பத்தே. 34

பத்தாகு வேதா முமுட னேகுருப்.
 பத்தாந் தொளிரும் பரிவாய் முடிவதாம்
 பத்தாகு மாயிர பாதிட்டை யானதும்
 பத்தாகும் நித்தயம் பராசத்தி பூசையே. 35

சத்தியம் பத்து சகஸ்திரம் ஒன்றுளே
 நித்தியம் நீங்கா நிறுத்துமேல் வாசியைப்
 பத்தியே காயமும் பாங்கா யருணன்போல்
 சித்தியா மென்றுஞ் செலுத்தும் வகையிதே. 36

வகையாங் கடுங்காரம் வாய்த்திடுஞ் கண்ணம்
 பகையாகி யகாரம் பாய்நவச் சாரந்
 துகையா மிவைரெண்டுஞ் குட்டிடல் வாதமாந்
 திகையா யலாவிட்டால் சேர விழலாமே. 37

சேரயிவை ரெண்டுஞ் சேர்சம னாகப்
 பாரகல் வத்தில் பாங்காய் அரைத்திடு
 சார மடங்கி சாமமட்டு மாட்டிடு
 பேராய் இரும்புக் கரண்டியில் போட்டிடே. 38

போட்டே உலையில் புகழாகக் கிண்டிடு
 நீட்ட மெமுகாகி நேரா யிறக்கிடு
 வாட்டிப் பொடித்து வகையாமன் னீர்ப்படி
 காட்டென் றஊர்ப்படி தன்னில் கரைத்திடே. 39

கரைத்தே இறுத்துக் காய்ச்சிடு உப்பதாம்
 நிரைத்த பனியில்வை நேராய்த் தினமுன்று
 வரைத்த சிலமாம் மகத்தான சுண்ணநீர்
 உரைத்தாரின் னீரினை ஒருகோடி நூல்களே. 40

கோடி நவசித்தர் கோடான கோடிநூல்
 பாடினா ரிம்முறை பாரில் மறைத்திட்டார்
 மூடினார் சாரச் சுண்ணத்தின் போக்கினை
 ஆடின இம்முறை அறிந்தோர்கள் சித்தரே. 41

சித்தாகும் நீரில் சிறக்கவே கண்டரைப்
 பத்தா யுரைத்துப் பரிவாய்நீ போட்டிடு
 முத்தாகுஞ் சந்துமண் மூடிடும் பீங்கானில்
 பத்தாந் தினவரைப் பாங்காய்ப் புகைத்திடே. 42

எடுத்திடு கண்ட ரியல்பான வெண்மையாம்
 படுத்து ரவியில் பரிந்துவை காய்ந்தபின்
 பொடித்திடு பூரம் புளுகுடன் சாரித்து
 தொடுத்து உமியோட்டில் சூட்டியே ஊதிடே. 43

ஊதவே கண்ட ருரைத்துநற் சுண்ணமா
 மீதக் கடுங்கார மெத்த முறைகேளு
 நீத வெடியுப்பு நேராப் பலம்பத்து
 காதப் புளியெட்டுக் கால்சீன மொன்றிடே. 44

ஒன்று பூனாக முறவாந் துருசுடன்
 நன்று கற்பூரம் நவச்சாரங் காரமு
 மின்றிடு வெல்லா மிடையா யரைத்துநீ
 கொன்றிடு வில்லை கொடுத்திடு சுண்ணமே. 45

சுண்ணத்தில் மாகாணி சூட்டிடு சாரத்தை
 வண்ணப் பனியில் வைத்திடு மூன்றுநாள்
 சுண்ணச் செயநீர் கனமா யிறங்கிடும்
 பண்ண வன்னீரில் படிசா லெடுத்திடே. 46

எடுத்திடு வெண்கரு இயல்பாய் ஒருபடி
 தொடுத்த வெருக்கம்பால் சூட்டிடு கால்படி
 படுத்தயிம் மூன்றும் பதமாக் குழப்பியே
 கொடுத்தா லின்னங் கூட்டும் வகைகளே. 47

வகைசங்குச் சுண்ணம் வளஞ்சிப்பி நத்தைகவத்
துகைநண்டோ டைந்து சுண்ணமுங் கூட்டி
பகையா மிணங்குநீர் பாச்சியே ஆட்டிடு
நகையாகும் வில்லைசெய் ரவியி லுலத்திடே. 48

உரைத்திடு வில்லைக் குறவாங்கல் சுண்ணத்தைத்
தலங்கீழ் மேலிட்டு தந்திப் பிடமிட்டு
நலம்புட மாறி யெடுக்க-நற் சுண்ணமாம்
பலந்தரு கல்சுண்ணம் பதமாய் வைத்திடே. 49

வைத்திடு சுண்ணமாய் வாரிது யிரேயினை
இத்திசை சீன மிணங்கன் கல்லுப்புடன்
சத்தியாஞ் சூடன் சமனிலை ஐந்தையும்
பத்திய கல்வத்தில் பாங்காகக் கேட்டிடே. 50

கேட்ட விணங்கன் கெடியான நீரில்முன்
மாட்டிய சுண்ணம் வகையாக நீத்தியே
ஆட்டுமின் னீரில் அடவாமிவ் வருசையுங்
காட்டிய வில்லைசெய் கனலி லுலத்திடே. 51

கனலி லுலத்திக் காடைப் புடம்போடு
வினவி யெடுத்ததில் வெண்கரு விட்டரை
சனமான காகபோல் தட்டி யனலிலே
யனமிதை யூத அடங்காத சுண்ணமே. 52

சுண்ணத்தி னாலே சுகமாய்க் குகைபிடி
சுண்ணத்தைக் காசிடை தூக்கியே முன்வைத்த
வண்ணத்த பால்கரு வளமான உப்புநீ
ரின்னித்தில் போட்டே யிதமாய்க் கலந்திடே. 53

கலந்த உரம்பூரங் காரம்நற் சார
முலந்த சீனஞ்-சூட னுப்பது நீருடன்
அலந்த உரம்பூரம் ஞானிவெண் காரமும்
பலந்தண்டச் சுண்ணம் பரிவான வீரமே. 54

வீரமுட னெல்லாம் விரவியே போட்டிடு
சாரமுன் னீரில் சாரித்து மூன்றுநாள்ப்
பாரின்முன் பார்க்கப் பதமாஞ் செய்நீராம்
காரமுன் வைத்தவெண் கண்டரைப் போட்டிடே. 55

போட்டுத் துவைத்துப் புகழாக மூன்றுநாள்
வாட்டு ரவியில் மகத்தாங் கடுங்காரம்
காட்டிடச் சுண்ண கார்சரக் கெல்லா
மூட்டிடக் கோடி முறைமுறைச் சுண்ணமே. 56

சுண்ணந் துருச்சுக்ககுரு வானதை
கன்னக்கோல் வாதத்துக் காதியீ தென்று
சின்னம் பாசிவ சின்மயத் தாரையாய்ப்
பின்னந் தமரக நிறுத்தினன் பேருமே. 57

பேராஞ் சுண்ணம் பிரட்டிக் குருவடி
சீராமல் சுண்ணக் குகையில் செலுத்திடு
நீராமச் சில்லு நிறுத்திக் கிசுபுடம்
வாராயந் தழல்மூட்டி மாயையைப் பூசியே. 58

பூசித்து நீயும் புடமாறிப் பார்த்திடு
மாசற்ற சற்குரு வாய்ச்சுண்ண மாய்விடும்.
நேசித்த யிம்முறை நிர்மோடர்க் கேட்டது
பூசித்த மெய்ஞான புலவர்கட் கெய்துமே. 59

எய்யுங் குருவின் இயல்பாம் பெரியோர்க்கு
கைய்யும் பராபரை கடந்தறி வாளர்க்கு
சய்யோக சித்தர் சமாதி நல்லோர்கட் கு
மெய்யாய் இன்னுால் முறைமேவுந் தப்பாதே. 60

தப்பாமல் வீரந் தானோர் பணவிடை
மெய்ப்பாகிய சாரம் மேவும் பணவிடை
உப்பா மெருக்கிலை யொன்றே பணவிடை
செப்புவேன் கண்டர் பணவிடை சேர்த்திடே. 61

சேர்த்திடு பூரஞ் சீனம் பணமொன்று
பார்த்த புழுகு சவாது பணமொன்று
வாய்த்த வகையெட்டு வளமாகச் சாரித்துக்
கோத்த எருக்கிலை பாலில் குமட்டியே 62

குமட்டி அரைக்கையில் குமுறிச் சிலமாம்
அமட்டிய லிங்கம் அடவாய்த் துவைத்திடு
சமட்டி இலுப்பைநெய் தீபத்தில் வாட்டிட
சிமட்டி யரைக்க சணத்தின் மெழுபாடு 63

ஆகு மெழுகை அடவாய்ப் பதனஞ்செய்
வேகும் பால்நீரில் விண்டுவிண் டெலியை
வாகாய்த் துவைத்ததில் வாட்ட மெழுகதாம்
பாகான வங்கத்தில் பாச்சிடக் கட்டுமே. 64

கட்டிய வங்கங் காணோர் பலத்துக்கு
வெட்டிய லிங்க மெழுகினை யேமத்திற்
கட்டிக் கொடுக்கக் காணுமே பத்தரை
முட்டிய வாத முறையின்னங் கேட்டிடே. 65

கேட்டுபார் நீரில் கெவுரியும் வெள்ளையும்
நாட்டச் சிலையும் நலமான கண்டனும்
பூட்டிய வீரமும் பொன்னான கெந்தியும்
வாட்டச் சரக்கெல்லாம் வாள மெழுகாமே. 66

மெருகாங் கெவுரியை மேதிச் சிரும்பினில்
வருவா துருக்கிட வண்ணமாம் பத்தரையி
லருமக் கெந்தி யெடுத்துநீ நரகத்தில்
பருவா துருக்கிடப் பார்வண்ண மன்பதே. 67

அன்பான கண்டன் மெழுகரை வீசமுந்
தின்பான சவ்வீர மெழுகரை வீரமுந்
தென்பாய்ப் பொறியில் செலுத்தியே வன்னியில்
அன்பாய்க் கொடுக்க வயது மறுபதே. 68

வயதாகும் வெள்ளை மெழுகினை வன்னியில்
தயவாகத் தாக்கத் தான்மாத் தறுவது
இயல்பா லின்னீர் முறையெட்டி லடங்காது
கயல்முறை யின்னங் கண்டுரைப் பேனே. 69

உரையடங் காத உயர்கண்டர் வீரமும்
புரையடங் காத புளுகுடன் சாரித்து
தரையடங் காத் தீரிதாரத்திற் பூசியே
உரையடங் காதுமி யோட்டி லூதிடே. 70

ஊதரி தார முயர்ந்த-பூப் போல்நிற்கும்
நீதமா மேமத்தில் நேர்நீ ராய்விடும்
வாதச் சரக்கெல்லாம் கையான் சுண்ணம்
நீத முறையினைச் செப்ப வொண்ணாதே. 71

ஒண்ணா தொருகண்ண மொடுங்கவர் கோடி
பன்னாங் கட்டென்னிற் பாயுங்கவர் கோடி
நன்றா மெழுகினில் நாட்டுங் குருக்கோடி
எண்ணத் துலையாது ஏட்டி லடங்காதே. 72

அடங்காத பேர்க்கு அருட்கார சாரத்தால்
ஒடுங்காத சுண்ணத்தா லுரைத்தக வரீகோடி
படுங்கார சரக்கைப் பதையாபலம் கான்றிடு
மடங்காத கல்கண்ணத் தாலிம் முறையே. 73

முறையாங் கற்சுண்ண முறைமை வழலையாம்
இறையாஞ் சிவனு மெடுத்துரைத் தாரில்லை
பறையாத கல்கண்ணம் பாடாது நூலிலே
முறையே வெளிவிட்டால் மோசமாகுஞ் சித்தியே. 74

சித்திகல் சுண்ணஞ் சிவமா-மீ தென்றுதான்
புத்தி கெட்டோர்கள் வெளியிற் போட்டாரென்றால்
சத்தியம் வானிடி தப்பாம லேவிழும்
முத்தியு மில்லை முமுநர கெய்துமே. 75

எய்தும் பறிச்சுண்ண மிட்டிடுஞ் சூதத்தில்
மெய்யா யுருக்க விமலன் மணியாகும்
பொய்யாமோ சாரணை பூட்ட வகண்டத்தில்
மெய்யாய் நொடியில்போய் மீளுமி துண்மையே. 76

உண்மையாஞ் சாரணை உரைத்தே னன்னுத்தில்
வன்மைமு வாயிரம் மந்திரம் தன்னிலே
பண்ணுமச் சாரணை பாய்ந்த குளிகைக்கு
வண்ண மொருக்கு மறைத்து வைத்தேனே. 77

மறைத்தார் ரிஷிகள் மகத்தான சித்தருங்
கறை.....டையிங் காட்டி மறைத்தார்கள்
உரைத்தார்கள் இம்முறை ஒட்ட மில்லாவிடில்
நிரைத்தான சித்தியும் நேராது கண்டிடே. 78

நேராது ஞானமும் நிலையாது யோகமும்
வாராது சித்தியும் வான்தேகம் நில்லாது
தாராது முத்தியுந் தான் வாதமும் பொய்யாய்
வாராம லிம்முறை வைப்புரைப் பேனே. 79

வைப்பாகும் வாசிவரை விந்துநா தந்தான்
வைப்பாகும் ஞானம் வளருமிவை ரெண்டில்
வைப்பாகும் வாதம் மதியாப் பருதியில்
வைப்பாகும் சிவத்தின் வரிசை சொல்வேனே. 80

சொல்லுமுன் தீட்சை சுகம்பத்துஞ் சத்தியால்
வெல்லும் பவனமும் வேண்டுஞ் சூழினையாம்
அல்லும் பகலு மடங்குமா மந்திரம்
செல்லு மளவுஞ் செலுத்திடு சிந்தையே. 81

சிந்தையாம் பற்குனி சேந்து அவளுடன்
பந்தம் வளர்பிறை பாத்திரி பூரியாய்
பெந்தமாந் தேய்பிறை பேசா திருந்திடு
பந்தமாம் மூன்றாம் பிறைதனைப் பார்த்திடே. 82

பார்த்திடு போகம் பாரே சரிக்கையாய்
சாத்திடு சத்தே-முதல் சா-மந் தானமாய்
தீத்த சய்யோக சிவசக்தி சத்தியாம்
கோத்திடு குண்டலி கொண்டு நிமிறுமே. 83

நிமிர்ந்திடு குண்டலி நேர்மேல் வளியினில்
திமிர்ந்திடும் அக்கினி சேர்வாடை போற்படுங்
கிமிந்திடு விந்துவும் கட்டிடுஞ் சத்தியுங்
குமிந்த வமுர்தங் குமுகுமுன் றோடுமே. 84

ஒடு மமுத முடன்காய் சித்தியாய்
நாடுங் குளிகையும் நாளில் பலப்படும்
பாடுஞ் சித்தியாம் பாலை சுயந்தனைக்
கூடும் ரவிமதிரு காடிகண் கூசுமே. 85

கூடுந் திசைநான்கும் குமுறவே கேட்டிடும்
ஆடுந் திருக்கூத் ததிசயங் கண்டிடும்
நாடும் புரியஷ்டம்.....வெளிப்படும்
தேடும் வசியம் செகமும் வணங்குமே. 86

செகத்தில் குளி.....டில் சித்தலாம்
அகத்தினில் சாரணை ஆட்டக் கெவுனியாம்
புகட்டிடி லமுர்தம் புகட்டவே தாந்தியாம்
செகத்தில் பரவெளி சேர்ந்தது ஞானமே. 87

ஞானம் கண்டமெல்லாம் தானாய் நின்றிடில்
மோன மெஞ்ஞானி முழுதும் வாமவன்
ஏனா முலகு மெவர்க்கும் அவன்சிவம்
பான மொரு-கோடி பார்த்திடில் காலமே. 88

கால மொருகோடி கால வாச்சணம்
பாலனைப் போலப் பசியற் றிருந்திடு
காலனு மில்லை கணக்கில்லை யாண்டுதான்
வாலமெஞ் ஞானியாய் வாழ்விக்குஞ் சத்தியே. 89

சத்தியாஞ் சாரணை தானே குளிகைக்கு
முத்தியாம் வாயுவால் மூட்டல் கைகேளு
வித்தியாஞ் சாரணையால் மேக மேறிடுஞ்
சுத்தி யீதென்று குட்டினார் நந்தியே. 90

குட்டி யுபரசஞ் சுத்தச் சரக்காதி
நாட்டிப் பார்த்து நலமாய்த் தனமீந்து
கூட்டிய பங்குனி கொண்டு வந்தேநல்
மூட்டுநற் காந்த முசிபோல் வாங்குமே. 91

வாங்குங் கடிகை வளர்மதி போலவே
தாங்கும் தினம்ரெண்டில் தான்சத்தி யொன்றாகப்
பாங்காம் வழியாம் பரசித்துப் பூசித்து
தேங்கா தமுர்தந் தேக்கிநீ ராடிடே. 92

ஆடிடு நாதம் அடவாக ஊட்டிடு
பாடிடு பஞ்சிட்டுப் பாரம் வைத்தாப்போல்
தேடிய சீவ களையைக் கிறுகித்து
கூடிய வீரங் குளிகைக்கு வாங்கிடே. 93

வாங்கு சரக்கில் வகையா முபரசந்
தாங்கும் பகவினி சங்குனி சித்தினி
பாங்குயர் பத்தினி பார்நால் வகையினில்
தேங்கிய சாரணை சேரிரு நூத்தஞ்சே. 94

அஞ்சிரு நூறும் அருள்வாள் சிவசத்தி
வஞ்சமீ தொன்று வாங்கிடச் சாரணை
இஞ்சா தீரெட்டு மியல்பாய்ப் பொருந்திடில்
தஞ்சஞ் சுரவி தானா முறுஞ்சுமே. 95

உறுஞ்சுஞ் சுழிபோ லோர்நான்குஞ் செய்திபில்
அறிஞ்சது சிந்தா மணியது போலவே
முறிஞ்சது மூட்டிபில் வச்சிரஞ்
செறிந்தது போலவே சேரொரு பத்துமே. 96

சேர்த்ததோர் பத்ததில் சித்திய தாய்விடும்
பார்த்ததோ ரெட்டினில் பாங்காங் கெவுனமாந்
தீர்த்ததோர் நான்கிற் சேர்ச்ச டாய்விடும்
காத்ததில் ஒன்பதில் கமலினி காணுமே. 97

காணுமே எட்டில் கருத்துால மாகிய
வாணி சொருபி வகையாய் ரெட்டினால்
தோணுமே சூட்சஞ் சொருபமா மீரைந்தில்
வேணுங் காரண சொருபியாய் வேண்டுமே. 98

வேண்டுஞ் சுரபிதான் வேலையு மாருதந்
தாண்டுஞ் சகல சலசொரி விந்துவும்
வேண்டிய நாதமு மீறு மதுவுடன்
தூண்டு மிதனை சுரபி யுறுஞ்சுமே. 99

உறிஞ்சும் பொழுது ஒளிவிடுந் தேகந்தான்
அறிந்த சிந்தாமணி யானாற் போலவே
வறிஞ்சநற் றேகம் மனமெங்கு மோடாது
செறிந்ததோர் நாதஞ் செவியை முழங்குமே. 100

முழங்குஞ் சிந்தாமணி முத்தி யமுரியை
கழங்கு.....காட்டப் பரியதாம்
வழங்குங் குளிகையும் வச்சிர மாய்விடி
.....சித்தியே. 101

சித்தியாந் தேகம் செகத்தி லழியாது
முத்தி யருணன்போல் ஒளிரும் கண்ணா
சித்திய தட்டமா சித்திய தாய்விடி
லுத்தம தேக மொளிரகத்தி யோடுமே. 102

ஒடுஞ் சிருட்டி யுடனதி சங்காரம்
நாடுமென் சித்தியால் நன்றாய்ப் பலித்திடும்
கோடுங் கலன் குளிகைய தாய்விடில்
ஒடும் கண்ட மொருநொடி தன்னிலே. 103

ஒருநொடி தன்னி லுலகினில் போய்மீளும்
வெருவுங் குளிகையும் வேர்ச்சு டாய்விடில்
தருகாம தெருவுந் தானவ னாய்வரும்
பருவமாய் விண்ணோர் பணிவிடை யாகுமே. 104

ஆகுங் கமலினி யாய்விடில் தேகமும்
போகுமே குட்சம் புகழாம் வெளியினில்
வாகு மறுவரை வாறினி லேறலாம்
பாகாம லரையில் பருமணி நாதமே. 105

நாதமாம் மணிக்கு நலமாம் சிகண்டியும்
பாதாள பேரி பகுதிகண் கூசிடும்
நீதாகு மின்னுட நேரிடி.....
சோதாகுமத் தூல சொரூபியைக் கேட்டி டே. 106

கேட்டிடு கிண்கிணி கேசரி தானதும்
தீட்டிடுந் தண்டை சிலம்பு கலீரெனும்
நாட்டிடு குட்ச சொரூபியாய் நாட்டினில்
தேட்டுங் கனக சபைதெரி சிக்குமே. 107

தெரிசினை வாய்நீர் செம்பி லுமிந்திடில்
பரிசினை மாத்துப் பழுக்கும்நூத் தெட்டதாய்
வரிசையாய் தூலம் வளர்குட் கமமதாம்
விரிசாம் வெளியில்போய் மீளும் தூலத்தே. 108

தூலத்தில் மீண்டு துரியத் தொடுங்கிடுஞ்
சோலொத்த காரணஞ் சேர்ந்த சொரூபிசெய்
தால மகண்ட மனுவள வாய்விடும்
காலத் தேகங் கற்பூர தீபமே. 109

தீப வெளியினில் சேர்ந்திடும் பூரணந்
தாப நடனமாந் தாண்டவங் கண்டதில்
லாப மதத்தில் மனமா மறிவது
கோப மடங்கிக் கொள்ளும் வெளியிலே. 110

வெளியினில் தானே விரவிய நாதாக்கள்
அழிவில்லா முத்தி அடைந்தா ராதலினால்
தெளிவா மறிவாம் தீட்சை பத்தாம்
வளியொரு தீட்சையும் வாராது நூலிலே. 111

வாராது நூலில் வளர்காண் தீட்சை
பாராத பேர்க்கு பதம்பிற வாகாது
சீராய் பிறவிதான் சேரும் வகைதனக்
காராய்ந்தோர் தீட்சை யறைந்தானே நந்தியே. 112

நந்திதான் ஞானம் நவின்றா ரதியோகம்
செந்திசய் யோகமுஞ் சேர்விந்து நாதத்தால்
வந்தது யோகம் வளருங் குளிகையுஞ்
சேர்ந்திரு தீட்சையால் காரணஞ் சேருமே. 113

காரண தேகமாய்க் கவருஞ் சொருபத்தில்
காரண மாய கண்டத்தினில் போய்மிளுங்
காரணஞ் சாரணை யால்வேக மோடுங்
காரண மான கருவிது கண்டிடே. 114

கண்டிடு விந்து கருவால் குளிகையாம்
ஒன்றிய நாதத்தா லோடுங் கெவனமாம்
விண்டிதாம் லோகத்தில் மேலான சித்தராம்
கண்டுகொள் வாசி கரையேற்றம் ரெண்டிடே. 115

ரெண்டில் சிகாரம் நிலையான விந்துவாம்
ஒன்றுமன் னாத உயர்ந்த வகாரமாம்
பண்டுமங் காரம் பருகுந் தழல்வாய்
ஒன்றுடன் மூன்றும் ஒன்றாகக் குளிகையே. 116

ஒன்றாங் குளிகை யுருவான வாறுகேள்
ஒன்றான சத்தி யுடனாத மனாதி
லொன்றான விந்து வொருதுள்ளி போய்விழும்
ஒன்றாகித் தேக முருவான ஷாநே. 117

உருவாய்ச் செனித்த ஒருதுளி விந்துவால்
தருவாய் விளைந்த தளவில்-லாமல் சங்கமா
யுருவான லோக முருப்படும் வாறிது
கருவா மீதென்று காட்டினார் நந்தியே. 118

காட்டிக் குளிகைக் கடவான சாரணை
மூட்டிய பற்குனி மோகமில் வாங்கிடு
நாட்டிய பீங்கானில் நலமாய் ரெசித்திடு
ஆட்டிய வித்தை அடவாய் அதனிலே. 119

அடவாகும் வித்தை அதனிலொரு கோடி
 சிடமா முலகத்தில் செய்தேனின் னூலினை
 நடவா யிதைவிட்டால் நாட்டுந் தொழிலெல்லாம்
 அடவா மீதென்று அமைத்தான வழலையே.

120

அமைத்த குளிகைக்கு ஆடினால் சாரணை
 தமைத்து முகிந்தால் தானே கிரியினில்
 நமைப்போ லிருந்து நாடிடர் பூரணம்
 தமைப்போ லென்றுளைக்கும் மகத்துவாய்ச் சார்ந்திரே.

121

மகத்தாம் வழலை மறைத்தார்கள் நூலிலே
 செகத்தா ரிதைவிட்டுச் சேர லிறந்தார்கள்
 அகத்தான தேவி யருள்கின்ற நாதத்தால்
 மகத்தான மாய்கையாம் வாதம் வணங்குமே.

122

வாதம் வணங்கும் வளர்காய சித்தியாம்
 பேதங் குளிகை பெலத்த கெவுனமாம்
 நீதம் கண்டம் நிலைத்த வசியமாம்
 நாதம் யீதென்று நவின்றான் வழலையே.

123

வழலையால் வாதம் வசியம் வயத்தம்பம்
 வழலையாம் அஷ்டமா சித்தி முதலாக
 வழலையா மாய்கையால் லோக மசைவிக்கும்
 வழலை-யீ தொன்றென்று வாழ்த்தினன் நந்தியே.

124

வாழ்த்தினார் கோடி மகத்தாம் பெரியோர்கள்
 வாழ்த்தினார் நாதத்தை வழலையொன் றேசெய்தார்
 வாழ்த்தினார் வாயுசே யப்படி வாங்கிடு
 வாழ்த்து மிதைவிட்டால் மண்ணாச்சு சித்தியே.

125

சித்தியா மூலந் திறமான வாயுவால்
 சித்தியாம் பற்குனி தானீன்ற நாதத்தால்
 சுத்திச் சதாசிவ சுண்ணத் துடன்பூரம்
 மத்தித் தரைத்து வளர்வில்லை ஆக்கிடே.

126

ஆக்கி ரலியில் அடவாகக் காய்ந்தபின்
 தாக்கிப் பிடத்தில் தவளநற் சுண்ணமாம்
 பாக்கினில் தின்று பதமா யுமிந்தநீர்
 நோக்கிக் கருந்தா துடனே பழுக்குமே.

127

உடனே பழுக்கும் உயிர்வீரங் கூட்டினால்
திடமாய்ச் சிவந்தது செந்துர மாய்விடும்
படனே படுமுன் பரிசிக்க வேதையாம்
இடமான யேமம் இனிமை சிவக்குமே. 128

சிவக்குங் கற்பூரம் செய்கண்ட நாதத்தால்
கலக்கும் அன்னீரில் கடுஞ்சாரஞ் சேர்த்தரை
புலக்குஞ் சவ்வீரம் பொடித்ததில் போட்டிடு
தவக்குஞ் சிலமாகுஞ் சவுக்காரந் தோய்ந்திடே. 129

தோய்ந்து ரவியில் சுகமாக வைத்திடப்
பாய்ந்து நல்லெண்ணை பசேரென்று கக்கிடும்
காய்ந்த சுண்ணத்தில் கட்டிப் புடமிட
வாய்ந்த வழலை வகையாமிச் சுண்ணமே. 130

வகையது வழலைக்கு வாய்ந்த முறையிது
துகையா மிச்சுண்ணந் தொடுகுறி யாய்விடும்
பகையாச் சரக்கை பதையாமற் கொன்றிடு
சிகையா மடிமுடி சேர்ந்த வழலையே. 131

சேர்ந்த வழலை சிவன்சத்தி நாதமாம்
வாய்ந்த கற்பூரம் வளர்பூ ரணமதாஞ்
சார்ந்தவெண் கண்டராம் பூக்கும் குருவதாம்
கூர்ந்தசவ் வீரத்தால் கூட்டும் பரமிதே. 132

கூட்டும் வழலை கொடுஞ்சுண்ண மோர்பலம்
நாட்டிய சாரம் நலமாக வோர்பலம்
ஆட்டித் திரண்டு அடைக்கச் சிலமதாம்
பூட்டுமின் னீரை ஓட்டில் யிறுத்திடே. 133

இறுத்ததில் பூரம் இயல்பா யொருபலம்
வெறுத்த கோடாசோரி வீர மொருபலம்
கறுத்த வமுரி யிறுப்பது கால்பலம்
பொறுத்தயிம் மூன்றையும் போட்டிடே நீரிலே. 134

நீரில் குளம்பாக நீட்டி யரைத்ததில்
பாரினில் கல்லுப்பு பலம்நாற்ப தையிட்டு
வாரிக் குழப்பி வளமாய்ப் பிரட்டியே
போராம் ரவியில் போட்டிடு காயவே. 135

காயந்தால் தினமுன்று கண்டே யெடுத்திடு
வாய்ந்தஞ்சு சுண்ணம் வளமான சாரமுஞ்
சேர்ந்தே யரைத்ததில் சேருப்புத் தன்னிலே
பாய்ந்ததில் பூசிப் பருதியில் போட்டிடே. 136

போட்டது ஏழுநாள் பூட்டியே காய்ந்தபின்
நாட்டது உள்சாமம் நன்றாய் அமுரியில்
மாட்டிப் பிசைந்ததை வைத்திடு சட்டியில்
நீட்டிய உப்பினை நேராய்ப் பரத்திடே.. 137

பரத்தின் மேலே பாங்காய்ப் பிசைந்ததை
விரித்துப் பொதிந்ததில் மேல்சட்டி மூடிடு
சிரத்ததில் சீலைமண் செய்துகெஜுபுடம்
வரத்துடன் ஓட்டு வடிவாய் எடுத்திடே. 138

வடிவாங் கல்லுப்பை மயங்காமல் படி...

வடிவா யுருக்கு வயிரமணி போல
வடிவா யுருக்கு மீதஞ்சு சுண்ணத்திலே. 139

அஞ்சு சுண்ணத்துட னப்பூரஞ் சேர்த்ததில்
தஞ்சும் புடத்தில் தவளநற் சுண்ணமாம்
செஞ்சொல் சவ்வீரஞ் செலுத்தச் செந்துாரமாங்
கஞ்சி துடனிக் காரஞ் சவாதிடே. 140

காரமா மூன்றுங் கலந்து மத்தித்திடு
வார நிமிளை மடையவொன் றோடுடன்
சேரண் டத்தோடு செலுத்துபு னாகமுந்
தாரயிவ் வஞ்சில் தடவி யுருக்கிடே. 141

உருக்கி மணிஐந்து மோரிடை யாகவே
செருக்கு மிதனுடன் சேருப்புச் சூதமும்
பருக்கயிவ் வாறும் பரிந்தே உருக்கியே
யிருக்குமத் தங்க யிடையொன் றுருக்கிடே. 142

ஒன்றா யுருக்கியே யொருமணி தன்னிலே
தொன்றாம் புழுகும் வழலையும் சுண்ணமும்
நன்றாச் சூச.....ம் நாட்டிய சீனமும்
மன்றாங் கருவிதா லாட்டத்திற் பூசிடே. 143

பூசிமணி புகழாகக் காய்ந்தபின்
நேசி அஞ்சண்ணக் குகையில் நிறுத்தியே
மாசிக் கிசுபுடம் மாட்டி யீசானத்தில்
பூசித் தெடுக்க பொருள்க்குரு வாமே. 144

குருவுக்கு நாமங் கொடிதாகுஞ் சிற்பரை
குருவுக் கிதனால் கட்டுகள் நீறுகள்
தருவுக்குச் சிங்கி தானாஞ் செந்துாரங்கள்
உருவுக்குக் கோடி யுரையடங் காதே. 145

உரையாகுந் தங்க மொருபலந் தன்னிலே
வரையாம் பணவிடை யாட்டிடச் சுண்ணமாம்
துரையாமிச் சுண்ணத்தைச் சூட்டிட லோகத்தில்
வரையாமிச் சுண்ணத்தால் மாத்திரு நூறே. 146

மாத்திரு நூறு வளர்தொந்த மாயிரம்
நீத்திடச் சுண்ணத்தில் நேர்தொந்த மாயிரம்
பாத்தயிவ் வெல்லாம் பரமாங் தால்
ஏத்திய தொந்தத்தா லேறுங் குமட்டிடே. 147

குமட்டுசவ் வீரங் கூட்டு.....
.....
.....
.....வைத்திடே. 148

வைக்கும் வகைகேள் வளமாம் வெடியுப்பு
சேக்குஞ் செவுட்டுப்புச் சேரு-ரண்டுஞ்சமன்
ப.....டிக்குக்-கல்லுப்புக் கால்
கைக்கு மிவ்வைந்துங் கலந்து பொடித்திடே. 149

பொடித்ததில் முந்திரி புரட்டிடு மத்தித்து
கடுத்த ரவியில்வை காய்ந்தே எடுத்திடு
அடுத்த கலயத் தரைவாசி யிட்டு
தொடுத்த வட்டொடு துவாரமும் போட்டிடே.. 150

மூட்டிடு தீயை முன்பாகப் பூசைசெய்
ஆட்டிடு தீநீர் அடவாய் இறங்கிடும்
கூட்டியன் னீரை குமட்டியஞ் சுப்பிலே
நீட்டிப் பொடித்து நினவாய் விரவிடே. 151

விட்டிடு தீநீர் விரவி ரவியில்வை
பட்டிது காய்ந்தால் பதமாய் ளரித்திடு
முட்டிக் கலயத்தில் முன்போல் மேருவைக்
கட்டி யிறக்கக் கடுஞ்சுருக் காகுமே. 152

ஆகுமே இன்னம் அடங்கிடச் சாந்தாம்
வேகுமே தீநீர் விட்டால் ஒருதுளி
போகுமே லோகம் புகழா யுருக்கிடு
வாகாகக் குப்பியில் வளமாய் வைத்திடே. 153

வைத்திட்ட தீநீர் வராகனோ ரொன்பது
நெய்த்திட்டுத் தாளபல் லிங்கம் ரசமெடு
கைத்திட்ட குப்பியில் கலந்துவை ரெண்டையும்
வைத்திட்ட மாக மணலி லெரித்திடே. 154

ளரித்திட வைத்து மியல்பி லெடுத்திடு
அரித்திடு கொட்டி அரைக்க மணலதாம்
பொரித்த தவளப் பொரியாம் சத்துக்கு
ளரித்து வழித்து துருசினில் ரெண்டெட்டே.. 155

எடுத்தே ளரித்த இயல்பாங் கல்லுப்பு
எடுத்த படிக்கு இணங்கனும் ரெண்டுதான்
தொடுத்தன்ன பேதி சுகமாய் பலமுன்று
தடுத்த நவச்சாரம் தான்பலம் நாலெட்டே. 156

நாலிலே ரெண்டொன்று நலமாய்ப் பொடித்திடு
பாலிய மேருவில் பாச்சரைத் தேதான்
வாலு கா யெந்திரம் வைக்க வகைகேளு
சீலமா மேருவைச் சென்றதில் மூட்டே. 157

மூட்டி தாளி முன்னே விரல்ரெண்டு
சூட்டி மணலைச் சொரிந்ததில் மேருவை
யோடிக் கழுத்தள வொக்க மணல்சொரி
நாடி யடுப்பில்வை நன்றாகப் பூசியே. 158

பூசி யீசானம் புகழ்நிறு வாணிக்கி
தேசி யெரிநாலு சாமமுந் தீபம்போ
லாசிக் கமலாக்கினி நாலு சாமமும்
பாசிக் கருந்தீயெரி நாலு சாமமே. 159

சாம மெரித்தது தானே அடுப்புடன்
ஏமங் குளிராற விட்டே யெடுத்திடு
வாமநற் குப்பி வளமா யுடைத்தெடு
சேமமாம் வீரஞ் சேர்ந்தே இருக்குமே. 160

இருக்குமே தேங்காய் இருதுண் டுடைத்தாப்போல்
பருக்குமவ் வீரம் பலம்விட் டெடுத்திடு
உருக்கும் துருசி உயர்பலம் ரெண்டெடு
திருக்கு மிணங்கனுஞ் சேனமும் நாலெடே. 161

எடுத்திட சார மியல்பான கலப்புத்
தொடுத்த பலம்நாலு சூள்பேதி ரெண்டெடு
அடுத்துப் பொடிசெய் தரைவாசிக் குப்பியில்
வடுத்த முன்போல் வாலுகை யேத்திடே. 162

எடுத்திடு முன்போல் எரிக்க வகைகேளு
மடுத்திடு குப்பி வாயினில் சீலைவை
தொடுத்துப் பதங்கிக்குள் பற்பம் போட்டெடு
தடுத்தினி தன்மேல் தான்சீலை சுத்திடே. 163

சுத்தி யெரி நீ சுடர்நாலு சாமமும்
சத்தியாய் மூன்று சாமங் கமலமாம்
யெத்திக் கடுந்தீ யெரியெட்டுச் சாமமும்
பத்தும் பதங்கங் குழைந்தபின் பார்த்திடே. 164

பாத்திட வீரம் பலகைபோல் கொச்சியாம்
சேத்திடு கோச சிகரமாய் மடக்கின்று
தோத்திடு கோடா சொரிபர மூன்றினில்
காத்திட கட்டுங் கனமா மடக்கிடே. 165

மடக்கிட யங்கள் வளமாய்க் கரைத்திடு
மிடப்படு கோடா சோரி யிரும்பினில்
குடப்படத் தண்ணீர் குத்தம் உருவியே
திடப்படப் பூறுந் திடமான வீரமே. 166

வீரத்தி னாலே விளைந்திடுஞ் சித்தெல்லாம்
பார்த்த வீரம் பதையாமல் கட்டக்கேள்
சீரற்ற பூரம் வெண்கண்டர் சுண்ணத்தில்
சாரித்த நாதஞ் சவாதுடன் சாரியே. 167

சாரித்து வீரத்தில் தடவிப் புடமிட
பாரித்துக் கட்டும் பகையாம் நவலோகம்
கூரித்த அறுபத்து நாலு சரக்கையும்
நீரித்த நீற்றில் நிலைத்திடு கண்ணமே. 168

கண்ணம தாகுந் துடியான வீரத்தால்
கண்ணந் தொடுகுறி கட்டின வீரமா
முன்னந்தி வீர முழுக்கட்டாம் நாதத்தால்
பின்னந்த நாதம் பேசா வழலையே. 169

பேசாத தங்கத்தில் பேரான வீரத்தை
காசாய்த் தடவி காட்டிடத் தீயினி
லாசா யெடுக்க வதுநீர தாய்விடும்
வாசம் நவலோகம் மாத்தெழு மாத்தே. 170

மாத்தெழு நூறும் வடிவா மிரும்பினில்
பாத்திது தொந்தம் படநவ கோடியாம்
தாத்தெழு நூற்றில் தடவிப் புடமிட
நீத்தும தாயிரம் நேரிடும் நாதமே. 171

நாதத்தைத் தாக்கி னாதாக்க ளாகினார்
வேதத்தில் நின்றிட வேதாந்தி யாகினார்
போதத்தைக் கண்டிடப் புகரு முனிவராம்
நீதத்த மாக நிலைத்தவர் கோடியே. 172

கோடியே னாதங் குளிகைக்குச் சாரணை
ஆடிய நாதம் அழைக்குங் கவனத்தில்
ஒடியே மீளு மடவுநீ மூட்டிடு
தேடியே வெற்பினில் சித்தரைக் கண்டிடே. 173

ஆடிய கண்டத் தவர்தம் மார்பினில்
கூடிய நாதாக்களைக் கொண்டு பணிந்திடு
வாடியே வேறே மார்பினில் ஆடாதே
தேடியே தெட்சணா மூர்த்தியில் சேர்ந்திடே. 174

சேர்ந்திடு முதண்டச் சின்மய சேயனாம்
வார்ந்திடு சட்டை முனிவாத நூலினை
பாந்தமாய்ப் பார்த்துப் பரிவாக வவால்
ஆய்ந்ததி லெண்ணெ யரைப்படி விட்டிடே. 175

விட்டதி லாட வித்தைய தாம்புரி
அட்டமா வித்தை அதனை உரைத்திடத்
திட்டம் வெளியினில் செய்யாதே யிம்முறை
கட்டிக்கல் சுண்ணத்தால் கண்ட முறையிதே. 176

வெளியாம்புரி யவிட்டம் வித்தை புகழ்ந்திட
அழியாத நந்தி அளித்தார் வெகுவிதம்
களியால்வெண் கண்டரால் கட்டு சவுக்காரம்
வளியா யிதின்முறை வைப்புரைப் பேனே. 177

உரைப்பா கமுரி உலகத் தெடுத்திடக்
கரைப்ப தனலில் கரைந்தே புகைந்திடும்
நிரைப்பா மணலில் நிற்க வகைகேளு
வரைப்பா மருவிநீ பூசியே. 178

பூசி நிறுவாணி புகழாகு மாயியை
வாசிக் குடத்தினில் வைத்திடு முந்திரி
ரேசிப் பலகாரம் நெய்யி லேத்தியும் மாங்கிஷம்
வீசி யிடையை விடாமல்நீ பூசியே. 179

பூரி மதுவைப் புகழ்திசை தீட்சைகேள்
நாரியாம் வாலையை நலமாய் வணங்கிடு
வேரி யமுரி விடாம லருந்திடு
மாரி யீராறு வருவிருந் தாக்கிடே. 180

தாக்குமே மாயி தாய்தன் னருளினால்
பாக்கு மமுரி பதையாமற் கட்டிடும்
வாக்குஞ் சிகார வன்னியாக் கட்டுண்ணும்
பாக்கு மமுரி படியெட் டெடுத்திடே. 181

எடுத்த கல்சுண்ண மியல்பா யொருபடி
தொடுத்த பூனாகஞ் சுகமாப் படிநாலு
கடுத்த கல்லுப்புக் கட்டில் படியரை
கொடுத்த வமுரி கூட்டிக் கரைத்திடே. 182

கரைத்தே தெளிவது கார மிறுத்திடு
உரைத்ததோர் பாண்டத்தி லுாற்றிக் கொதிக்கவை
வரைத்துக் கொதிக்கையில் வார்த்திடு நல்லெண்ணெய்
நிரைத்த படிகால் நேராக ஊத்திடே. 183

ஊத்திடு கிண்டி யுறவாம் பதத்திலே
பாத்தே யெடுத்துப் பதமா யுருட்டிடு
காத்திடு முப்பு கலந்த சவுக்காரம்
நீத்திட வித்தை நிலைத்திடு வாதமே. 184

வாதச் சவுக்காரம் வைத்திடு பாண்டத்தில்
நீதக் கல்சண்ணம் நேர்கீழ் மேலிட்டுப்
பாதச் சமாதியில் பாங்காய் முடித்திடு
தீதமாஞ் சீலைமண் செய்து முடித்திடே.. 185

செய்தன் பத்தஞ்சு தினமுஞ் சிலம்விடு
தொய்த முப்பஞ்சு தினமுஞ் சும்மாயிரு
மொய்தந்த திங்கள் மூன்றி லெடுத்திட
மெய்யெண்ணை கக்கிட வேறாஞ் சலவையே. 186

சலவையாஞ் சீனச் சுண்ணத்தைத் தாக்கிடு
கலவாகு மண்டநீர் காரத்தை யூட்டிடு
நிலபூர மெள்ளெண்ணை நீக்குங் குருவதாம்
சிலர்வாத மென்று செப்பினன் நந்தியே. 187

செப்பிய காரச் சுண்ணத்தில் பூரத்தை
ஒப்பா யரைத்து உருட்டியே னாதத்தில்
தப்பாமல் போட்டு தாக்கு ரவியிலே
வெப்பமாய்ப் பொங்கி வீரஉப் பாகுமே. 188

உப்பாம் பின்-பூரம் உறவாகச் சேர்த்தரை
செப்பாம் வழலைச் சிறந்ததில் சுண்ணமாம்
கொப்பாஞ் சவ்வீரங் கூட்டச்சவ் வீரமாம்
வெப்பமா யீரைந்து வேதை பிறக்குமே. 189

வேதை பிறக்கும் விளைபாறை யுப்புசாம்
பாதையைச் சொல்லப் படாது வெகுதுறை
நீதமண் கல்முதல் நேரா யிரத்தெட்டு
வேதையா மாத்து விளைபுரி யஷ்டமே. 190

விளையுஞ் சிகாரம் வோரம் விகாரம்
வளையும் யகாரம் மகார உகாரமும்
கிளையும் அகாரங் கிரிவிந்து நாதமும்
நுளையும் புரியஷ்டம் நுணுக்கமில் வெட்டிலே. 191

இவ்வெட் டெழுத்து இயல்பட்ட சித்தியாம்
இவ்வெட் டெழுத்து மிசைந்திட வாலையாஞ்
செவ்வெட்டக் கண்ட சிவக்கியான யோகங்கள்
ஒவ்வெட்ட வெற்பு மொடுக்கமில் வெட்டிலே. 192

எட்டா மமுரி இசைந்தபூக் கல்லுப்பு
சுட்டகல் சுண்ணமுஞ் குளெண்ணை பூதமாம்
விட்டது சீனம்பெண் வீரமுஞ் சுக்கிலங்
கட்டதில் வெட்டினாற் கண்டது வாதமே. 193

கண்டதில் வேட்டில் கருக்கிடை ரெண்டுதான்
விண்டது சொன்னேன் வெளியாச்சு லோகத்தில்
பண்டது ரெண்டும் பாடர்கள் நூலிலே
அண்டமு மெல்லா மடங்குமண் தன்னிலே. 194

தண்ணீர் பெண்ணாதஞ் சகத்தில்மண் கல்சுண்ணம்
எண்ணு மிரண்டு மிருந்ததை ரேசிக்கத்
திண்ணமா மேயிது சேரா திவைவிட்டுப்
பண்ணிய வாமம் பலியாது ஞானமே. 195

ஞானத்தில் மூன்று கருக்கிடை தானுண்டு
தானொத்து நின்றதைத் தானறி வாரில்லைத்
தானமாம் வேகாத தலைசாகாக் காலுடன்
பாணத்தில் போகாப் புனல்விந்து பாகே. 196

பாகார் மொழியாய்கேள் பத்தும் பரஞ்சுடர்
வாகான பூவில் மலருறை மந்திரஞ்
சாகாக் காலது தானந்த வாயுவாம்
வேகாத நற்றலை வெட்ட வெளியதே. 197

வெளியா மறிவில் விரவிக் கலந்திட
வெளியா மனத்தினை வேரோ டறுத்திடு
வழியில் தியானமாம் வாய்த்திடு தீபத்தை
சுழியில் நிறுத்திடச் சொற்றிருள் நீங்குமே. 198

நீங்கு மிருவது தீட்சையே நேர்ந்ததால்
பாங்காஞ் சிவதீட்சை பத்துட னேயொன்று
வாங்காத தீட்சை வளர்தீட்சை யீரைந்து
தூங்கா வகையினைச் சொல்லுகி றேனே. 199

சொல்லிய சத்தி துரைவாலை ஐயொன்று
வல்லி யுவனை வளர்கிலி யொன்றுதான்
மெல்லி திரிபுரை மேவுசவ் வா்மொன்று
நல்லறா சாமளை யாமளை தங்கியே. 200

தங்கும் ஸ்ரீங்காரம் சாலந்தி நவ்வதாம்
மங்குமா லெட்கமி வளர்சிங்கு ருத்திரி
முங்கு மயேசுபரி மணியா மவுனத்தில்
அங்கென்று சொல்லி லடக்கமீ ரைந்துமே. 201

ஈரைந்து தீட்சை சிவத்துக் கிசைந்திடப்
பாரைந்து மூலப் பதமுமோங் காரமாம்
சீரைந்து.....திற் செலுத்த மகாரமாங்
காரைந்து காரத்தில் கண்டாய் மவுனமே. 202

மவுனம் யகாரம் வளர்நடு வாசமாங்
கவனமா விந்து கண்ணொளி யாநிற்குந்
தவனமாம் நாதஞ் சாத்த மணியோசை
சிவனாஞ் சிகாரம் வகாரத்திற் செல்லுமே. 203

செல்லுமில் வெட்டுடன் சேரு மனமொன்று
சொல்லுமில் வொன்ப துடனாற்மா வாய்விடுஞ்
செல்லுமிப் பத்துடன் சேரும் விதியொன்று
நல்லவே தாந்தம் நலமா யுணறுமே. 204

உணரு மிருவது தீட்சை யொடுக்கமு
உணரு மொருபொரு ளொன்றி லடங்கிடு
உணரு மனதுக் கொருபொரு ளொன்றினா
லுணரும் பொருளென ஒன்றின் கட்சியே. 205

சீயெழுத் தாலே செனனம் படைத்தது
சீயெழுத் தாலே திருவுரு வானது
சீயெழுத் தாலே திருவடி பெற்றது
சீயெழுத் தாலே சின்னமற் றோமே. 206

அற்றோம் பெருவழி ஆகிய மன்னராஞ்
சித்தா மமுகண்ணி சென்றதிற் சித்தியும்
பெற்றோ மறிவால் பிறவா நெறியினை
அற்றே யென்னந்தி யமைத்தா ரறிவிலே. 207

அறிவு வேதாந்தத் தறிதல் சரிதை
 அறிவு சிவமென் றறிதல் கிரிகை
 அறிவுட னொன்று மனுபவம் யோகம்
 அறிவோ டறிவான் அதுவாகும் ஞானமே. 208

ஞானந் தீயா யாமனாநீ யென்றெண்ணி
 மோன வறிவா முடிவில் நின்றிடு
 தானா முலகு தவச முடிந்திடம்
 வானாந் துரியத்தின் வைப்பிது கண்டிடு. 209

கண்டது வாதே சாந்தங் கலந்திடு
 கண்ட புருவம் நடுவணைக் கண்டிடு
 குண்டெலி மூக்கு முனையில் குறித்திடு
 விண்டசேர் ரூபம் வெளியாகும் வாரிதே. 210

வெளியாய் இருபது தீட்சை விளம்பினேன்
 அழியாத ஒன்றுள் அடக்கமும் அறிந்தனன்
 சுழியாம் வகாரத் திறையமுஞ் சொன்னேன்
 வெளியா மென்னந்தி விளம்பினேன் வித்திலே. 211

தீட்சா விதி முற்றும்
 சச்சிதானந்தா மூர்த்தி சகாயம்
 கந்தன் துணை.

உ

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய

போகர் சோடச சூத்திரம்

முப்பாழக் கப்பால் முதலான நிற்குணப்பாழ்
அப்பால் வழலை அறிவீரால்-யெப்போதுந்
தானவனாய் நிற்குஞ் சகலகுரு வானதொன்றாய்
ஆனைமுகன் காப்பாம் அறி.

1

முத்தியா மிடைபின் னோடு
மூதறி சுழினை நாடிச்
சத்தியா மதியே பூரந்
தானது காச்சும் பூவாம்
பத்தியாம் வழலை யுப்புப்
பானுவாஞ் சுழினைச் சுண்ணம்
சித்தியா மமுரி கங்கை
சேருறக் காச்சவே நாலே.

2

நாலிரண் டாகும் பூவே
ரெண்டதாங் கல்லுச் சுண்ணம்
பாலுற வழலை யுப்புப்
பாரென்று அமுரி தானும்
சீலமாஞ் சோட சந்தான்
செய்முறை வீரம் பூரம்
மாலுறு வெள்ளை சேர
வளரெழு சமைய தாமே.

3

ஆமிந்த வழலை மூலம்
அறிவிலார் தேசத் தோர்கள்
தாமிந்த வழலை செய்யார்
தருவன்-னான் தன்னைக் காணார்
ஓமிந்த சவுட்டு வித்தை
உற்பன மறியார் வேறே
சாமிந்த உவர்ப்பு வென்பார்
சவுக்காரஞ் செய்வார் பாரே.

4

பாரப்பா உலக வாதி
 படுகிற பாடு பாரு
 ஆரப்பா ரவியு மிந்த
 மாடிது சுழினை யொன்றில்
 வேரப்பா வழலைத் தீய்க்கண்
 வேதையா முப்பூக் கூர்மை
 வாரப்பா தேசம் தோறும்
 வாழ்வது வாரங் காடே.

5

காடெல்லாஞ் சவுடே யல்லக்
 கருவான கருவைக் கேளு
 நாடெல்லாம் நிலனுப் பானால்
 ராச்சிய மெல்லாம் பொன்னாம்
 வீடெல்லாம் பொன்னே யாகும்
 வேதையுங் கோடா கோடி
 போடலாம் வழலை மூலம்
 பொன்னடி சொல்லக் கேளே.

6

கேளுநீ உள்ச ரந்தான்
 கெடியுவர் பானு பானு
 வாழுவார் விந்து பச்சை
 மதியுவர் பூவே னாதம்
 தாழுநீ சவுடு சேர்மன்
 சுழினைபின் னிடைமூன் றொன்றாய்
 வாளிது பூமி நாதம்
 வளர்கின்ற தேசங் காணே.

7

காணவே சொல்லக் கேளு
 கயிலாச மேரின் தெற்கு
 தோணவே தெட்ச ணாயஞ்
 சூழ்கின்ற தெற்கு வேலை
 மூணவே கல்லார் மட்டில்
 பூவளர் நிலங்கள் சொல்வேன்
 நாணவே கீழு தீரம்
 நதிமலைச் சார்பு இந்தே.

8

இந்திர மலையின் சார்பு
 இடபமா மேரின் சார்பு
 மந்திர கிரியின் சார்பு
 வளர்கிற சிந்தியின் மூலம்

விந்தமா மறுப தத்தும்
விளைவ தாங்கே தாரத்துஞ்
சுந்தரச் சுத்த ரீகர்
தோன்றிய அஸ்த்த நாடே.

9

அஸ்த்தினு புரத்து டில்லி
யப்பிற மிகுமக் கத்துஞ்
சித்திர மறுப தத்துஞ்
சேரவே வங்கா ளத்து
முத்தியாங் கோக ணத்து
முதுகிரிக் குச்சில தேசம்
வெத்தியாம் லாட தேசம்
வித்தியா ருண்ணிய கறணம்.

10

கரன்டமாங் கடப்பை னாடு
கலிங்க மாம்பாங் கத்துத்
தர்மசீ ரங்கத் தேசஞ்
சயிந்தமா பற்ப தத்தும்
நிர்மயங் காண்கா வேரி
நீணதி மூவஞ் சோழம்
வர்ம மாமுடங் கொல்லி
மலையொடு குடுமி தானே.

11

குடுமி மாமலைச் சற்றெங்குங்
கோகர்ண மலைகை மூலம்
படிந்தி பாண்டி நாட்டில்
பாருகீழ்க் கடல்மேல் பக்கம்
திடமுறு மார்ப னாதன்
சேர்ந்திடு மதுரைத் திட்டு
வடிவளர் தெலுங்கர் செட்டி
வளர்சிடி சிலம்பி னோரே.

12

சிலம்பியோர் விசுவ கற்பஞ்
சேரவே பரம்பை தேசந்
துலம்புகழ் பாண்டி வேந்தன்
சார்ந்திடுங் கோலா னூற்கோர்
பலம்பெறு கோசி கப்பெண்
பாதகி பிடாரி கண்ணே.

13

கண்ணகை காளி கோட்டங்
காதளக் கம்மி யாளன்
தின்னகை தெலுங்கர் செட்டி
தீர்க்கமாம் வழக்குக் கண்டோர்

விண்ணகை வழலைச் செட்டி

விடுப்பதோர் கங்க ணத்தார்

பெண்ணகைக் கிணங்கச் சூட்டுப்

பெருங்காம வழகி லேனே.

14

வழலையைக் காசகுரு செட்டி

வழித்தெறிந் ததுவும் பூவாம்

வழலையைக் காச்சும் வாதி

வருதுரை வழித்த பூவாம்

வழலையின் பூவே னாத

மாட்டிடச் சாரஞ் சாகும்

வழலையிற் சேர்ந்த கம்பி

வளர்வெடி யுப்புச் சாமே.

15

சாமப்பா சூடன் கண்டால்

தனிக்கண்டர் கட்டிப் போகும்

தாமப்பா பாறை யுப்புத்

தருகிடுஞ் சீன ராசன்

சாமப்பா கற்பு ரந்தான்

சந்திர னுப்பைக் கண்டால்

சாமப்பா பொரிகா ரந்தான்

சழல்நில வுப்பி னாலே.

16

நிலவுப்பில் ரெங்கு சேர்ந்தால்

நேமிகைக் கங்க ணந்தான்

சிலந்தனில் கரையா துப்பு

சிவஉப்புக் கல்லுப் பாச்சு

பலநில வுப்பெல் லாந்தான்

பழந்துகில் வெளுக்கப் பார்க்கும்

குலநில வுப்ப நிந்து

கூறினாள் சத்தி தானே.

17

கூறிய சொல்லைக் கேட்டு

கோடான கோடி சித்தர்

தேறினார் வாத சித்தி

தேசத்தோர் காண மாட்டார்

மீறிய கன்னி கைக்கு

விருதுகை வளையாய்ப் பூண்டு

பேறுள்ள சிவயோ கிக்கிப்

பேணிக் கைகாட்டி னாளே.

18

காட்டினாள் லகிரி கொண்டு
 கைமுறை வழலை யாதி
 பூட்டினாள் நந்தி மூலர்
 காலாங்கி நாத ருக்குச்
 சாட்டினா ளெந்த னுக்குச்
 சார்ந்திட்டாள் முப்பூ வர்ண
 மூட்டினாள் சோட சந்தான்
 முடிந்தபின் போக ரென்றே. 19

போகமாய் விந்து னாதம்
 புகழ்பெண்ணார் மன்னன் தானும்
 யேகமாங் காம நீரே
 இசைபஞ்சி கான மாகி
 வாகனாம் பெண்ணி னாளும்
 வாய்த்தபொன் நிறம்போல் மேனி
 ஆகமா மந்தந் தொட்டு
 அடியுப்பு முடிபூ வாமே. 20

பூவளர் பூமி னாதம்
 பொன்னடி யான பூமி
 நாவளம் வழலை பூமி
 நாடியே பார்க்கும் போது
 பாவளஞ் சிலது பூவாய்
 பறந்திடும் பாரு பாரு
 காவளம் வழலை யுப்புக்
 கதிரவன் சுட்ட நீரே. 21

நீறிது கோடா கோடி
 நிலைத்திட வித்தை கோடி
 நீறிது நீறு முன்பே
 நில்லுப்புக் கோடி வித்தை
 கூறிது சாத்தி ரங்கள்
 கோடான கோடி வேதை
 மீறிது சுண்ணஞ் சேர்ந்தால்
 வேதைகள் கோடி காணே. 22

முப்பூ வழலை

காணடே வழலை மார்க்கங்
 கைமுறை யாகச் சொல்வேன்
 பூணவே மும்மூன் றாகப்
 புகழுமுப் புவின் செய்கை

தோணவே மீன மேடந்

தோன்றுனா ளுவாரங் காட்டில்
நாணவே பொலிவாம் பூவை
நயம்பெற வாரிக் கொள்ளே.

23

வாருவாய் கல்மண் ணன்றி

மகத்தான சிவமாஞ் சுண்ணந்
தேருவாய் வாதந் தேவி
தினசரி உழுரி சாரி
நீரினி லிடித்துப் போட்டு
நேசமாய் ரவியில் வைப்பாய்
பாருநீ யோங்கி நீறும்
நீரெல்லாம் பண்பாய் வாங்கே.

24

வாங்குவாய் கறுப்பில் லாமல்

வளம்பெற சுத்தி கேளு
ஒங்குருது வாகா கன்னி
உள்சிறுநீர்ப் படிதா னொன்று
பாங்குட னுவர்ப்பூக் கால்தான்
பரிவுடன் சாரப் பூவுஞ்
சாங்கமா யரைத்து நீரில்
சார்ந்தபின் தெளிவை நாலே.

25

நாலானாள்த் தெளிவை வாங்கி

நல்லதோர் பீங்கா னுள்ளே
சீலமாய் ரவியில் வைப்பாய்
சென்னிற மாகு முப்பூக்
காலனாஞ் சரக்குக் கெல்லாம்
கடுவுப்புப் பத்துக் கொன்று
மூலமாஞ் குட னீறு
மூட்டுவாய் முப்பூ வாமே.

26

ஆமிந்த ஆதி முப்பூ

அரகரா சிவமாஞ் சுண்ணம்
சாமிந்தச் சிவத்துக் கப்பா
சந்திரச் சுத்தி கேளு
வேமிந்த ஆதித் தர்க்கு
வழங்கிய பெண்டே யாகும்
நாமிந்தச் சுத்தி முப்பூ
நாட்டுறே எல்லுப் பாமே.

27

உப்பது படி.கம் போல
 உவர்க்காட்டில் சில்லுச் சில்லாய்
 தப்பில்லாக் கல்லுப் பென்று
 சாற்றுவர் பெரியோ ரெல்லாம்
 அப்பினில் கரைத்து நன்றாய்
 அஞ்சுனாள்த் தெளிந்த பின்னே
 செப்பினேன் தெளிவை வாங்கிச்
 சிறப்புடன் ரவியில் வையே.

28

வைத்திடக் கல்லுப் பாகும்
 மகத்தான இந்தரஞ் சத்தி
 பொய்த்திடப் புகைவே கந்தான்
 புகையுரைத் திருந்த நீறுங்
 கைத்திட மஞ்ச ளாகுங்
 கடுஞ்சண்ணங் கூடும் போது
 மெய்த்திட ரத்த மாகும்
 மேவுவர் முத்தி தானே.

29

தானென்ற சத்தி பச்சை
 சதாசிவன் தேவி யாகும்
 வானென்ற ஆகா சந்துள்
 மந்திரத் துள்ளே சிக்கிக்
 கோனென்ற அரச னென்றே
 குளித்தனன் மஞ்சள் வாடை
 கானென்ற தேகம் புக்கிக்
 கன்னிகை முப்பூப் பூத்தாள்.

30

பூத்திட்ட பெண்ணா ளுக்குப்
 புருசனா முவர்ப்பு வப்பா
 சேத்திட்ட.இந்து னாலே
 தியங்கினா ரிரவி சோமன்
 மாத்திட்ட கன்னி தன்னால்
 மாண்டிடு நாதம் நீராங்
 கோத்திட்ட உவர்ப்புச் சாரங்
 கூடிட நாத நீரே.

31

நீராகு மொவ்வொன் றாலே
 நிமிஷத்தில் பாரு பாரு
 பாராகு மிடைக லைக்கும்
 பட்சமாம் பின்க லைக்கும்

ஆராகும் சுழிடு னைக்கும்
 ஆனந்தி யாம காரம்
 ஊராகு முவற்றாங் கார
 முயிர்சிவ மாகு முன்னே.

32

என்னவே இருவ ருக்கும்
 ஏகமாம் நந்தி பீடம்
 மன்னனா மகா ராசன்
 மவுனமாய் வழலை ராசன்
 பொன்னதோ ரிரவி சோமன்
 போத சச்ச தானந் தத்துள்
 உன்னவே முலைப்பால் பச்சை
 உன்னருள் புரிவ ரென்றே.

33

என்றதோர் நந்தி சோதி
 யிலகிய படிகக் கல்லாம்
 நன்றதோ ரடுக்கிக் கல்லாம்
 நாதனாங் கற்கண் ணந்தான்
 வென்றதோர் வெள்ளைக் கல்லை
 விழுங்கவே சுண்ணம் பண்ணி
 அண்டதோர் பால நீத்தி
 ஆனமுரி படிதா னெட்டே.

34

எட்டதாங் கற்கண் ணந்தான்
 ஏகமாம் படிதா னொன்று
 விட்டதில் கரைத்துப் பின்பு
 மேவுசத் தியைநான் சொல்வேன்
 திட்டமாங் கல்னா கத்துள்
 சிறக்கின்ற அன்ன பேதி
 சட்டமாய்ப் பழச்சாற் றுள்ளே
 தனிச்சுத்தி யாகு முப்பே.

35

உப்பது பலந்தா னொன்று
 உறுகின்ற கல்லுப் பொன்று
 செப்பினே னாருஞ் சொல்லார்
 தீர்க்கமாய் முப்பூச் சேர்க்கை
 எவப்பது பொடித்துப் போட்டு
 வாய்தனி லோடு மூடி
 உப்பது பட்ட-சற் பூமிக்
 குள்ளுறப் புதைத்துப் போடே.

36

போடவே திசநாள்ச் சென்றால்
 புகழ்பெறப் படரு முப்பூ
 நாடவே துவாதே சத்தில்
 நலுங்காம லுப்பை வாங்கி
 நீடவே ரவியில் வைப்பாய்
 நிசமாச்சு நந்தி யுப்பு
 ஆடவே நாக நீராம்
 அறுபதுங் கட்டும் பாரே.

37

பாருநீ வகார மூன்றால்
 பகரொன்றில் கோடி வித்தை
 சேருநீ முப்பூ வாச்சுத்
 திறமுடன் முன்முன் றாச்சுக்
 கோருநீ சத்தி யெட்டுக்
 கூத்திடை வர்ம பாகம்
 காருநீ பகலொன் நாலுங்
 கடியதோர் சிவம தாமே.

38

சிவசத்தி பன்னி ரண்டு
 சேந்திரு கூறாய்க் கண்டேன்
 சிவசத்தி பன்னி ரண்டில்
 சேர்ந்தது நந்தி யுப்பு
 சிவசத்தி பன்னி ரெண்டுஞ்
 சேரிடை கலைபின் னாகுமஞ்
 சிவசத்தி பன்னி ரெண்டில்
 சேரந்தி யுப்பு னாலே.

39

நாலான பூரணத்தில் சோதியை

.....தான்
 கதிரவர்க் குள்ள தாச்சு
 மேலான ஒளிப்பா ளுக்குள்
 மேவியே வெளியு மாச்சப்
 பாலான விந்து னாதம்
 பரையிட்டு சேருங் காலே.

40

கால்குரு வாகும் பச்சை
 காமநீ ரமுரி வாய்நீர்
 கால்குரு நாத விந்து
 காதினில் நஞ்சு வீரங்

கால்குரு வாகும் பூரங்
 கருத்திடுங் கருவைப் பாரு
 கால்குரு வாகும் பச்சைத்
 தலைவனைக் காண லாமே.

41

காணலாஞ் சுக்கா னாக்கால்
 கால்குரு நவச்சா ரத்தால்
 காணலாந் துருசு சுண்ணங்
 கடுங்காரஞ் சேனீ ரேத்திக்
 காணலா மஞ்சு சுண்ணங்
 குகைதனில் கட்டி யூதக்
 காணலாங் குருவைக் கண்டு
 களிக்கலா மொலிக்க லாமே.

42

ஒளிபெற வாசி யோகம்
 மூட்டினால் சிவயோ கந்தான்
 ஒளிபெற பூர ணத்தை
 மேவினா லவர்க்கே சித்தி
 வழிபட வாதம் பார்த்து
 மனங்கெட அலைய வேண்டாம்
 சுழிமுனை பெற்றோர்க் கல்லால்
 துரியமுங் கிடையா தென்னே.

43

என்றது துருசு சுண்ணம்
 எவருக்கும் வாயா தப்பா
 அன்ற கத் தீசர் சொன்னார்
 பூரண சூத்தி ரத்தில்
 நன்றதோர் சுண்ணத் துப்பு
 நாட்டினார்க் கருத்தோ ணாது
 சென்றிட வுவர்பூச் சுத்திச்
 சாரமுந் தெரியா தென்னே.

44

என்னவே பெரியோர்க் கப்பா
 இசைபெற வுரைகள் தோணும்
 பின்னுமோர் சித்தர் கட்டுத்
 தெரியாமல் புதைத்தார் பாரு
 பொன்மகன் கொங்க ணர்க்காய்ப்
 பூமுப்பூ வெளியில் போட்டேன்
 தன்மகன் அறுநூத் தனபத்
 தென்பவர்க்குச் சாத்தி னானே.

45

சாத்தினேன் நாகம் வாங்கச்

சுடலம்பொன் னிறமாய் வேணும்

மாத்தினேன் விந்து வாங்க

மன்னவன் தேகம் பொன்போல்

ஆத்தினேன் மத்த தேகம்

ஆகாது பொன்வா யாது

தேத்தினேன் வாலை னாதஞ்

சிவவிந்துக் கேவரு மாமே.

46

ஆமென்ற மன்ன னுக்கு

அறுபது வயசு மட்டும்

போமென்ற பொற்கா யத்தால்

பொன்னது விளையு மார்க்கந்

தாமென்ற நாத விந்து

தவறினா லெதுவுங் காணார்

நாமென்ற இந்த நூலைப்

பார்ப்பவர் நல்லோர் தாமே.

47

தாமத குணத்தை விட்டுச்

சாத்துவிகக் குணத்தைத் தேர்ந்து

வேமந்த நாதம் வாங்க

மேனியின் படியே பார்த்து

போமிது கண்ட பொன்னும்

பொலிச்செனும் வங்கங் குத்தில்

யேமமுங் காணா தொன்றும்

யேங்குவார் பின்பு தானே.

48

தானிதை யறிந்து கொண்டு

சதிராக நாதம் வாங்கி

வானுறு விந்தை பச்சை

வாங்கவும் பொற்கா யந்தான்

பாலுறு பெண்கா மந்தான்

பகர்ந்திடப் பொற்கா யந்தான்

மேனியிற் கலப்பே யாகில்

வெங்கல மாகும் பொன்னே.

49

பொன்னது பூமி யாகும்

பூமிதான் பெண்ணாள் நாதம்

அன்னவர் ஊசி நீரே

அப்பனே அறைய லு தந்

தன்னிய மமுர்தந் தீயம்
 சாத்திடில் வாய்நீர் வாய்வா
 மின்னிய ஆகா சந்தான்
 விந்தெனப் புகலுங் காலே.

50

காலுறு தலையுங் கண்டு
 கருவுடன் குருவுஞ் செய்ய
 மேலுறு பூமி னாதம்
 விளைவதா முவர்காட் டுக்குள்
 பால்வெள்ளை சிவமாஞ் சத்தி
 பரையெனு மழல்காட் டுக்குள்
 சேலுறு மடுக்கக் கல்லு
 சிவானந்தி யாகு வானே.

51

போகநாதர் சோடச சூத்திரம்
 முற்றும்

உ

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய

நந்தீசர் அருளிச் செய்த சூத்திரம் 60

நாலுநூ ராயிரக் காப்பணி மந்திரம்
நாலா யிரமு மிருநூற்றி லடக்கம்
பாலான வாத மறுபது பத்தியங்
காலடி மின்னாண் கருத்துறும் போதே.

1

போதமும் பூவும் புகழறிந் தார்க்குப்
பாதார விந்தம் பளிச்சென்று தோணு
மாதாரம் பூரணி யப்பணிந் தார்க்கு
வாதத்தின் சத்தியி ரவிவண் ணானே.

2

வண்ணான் அறிவான் வகாரத்தின் கூற்று
கண்ணான மூலஞ் சிவசத்தி யப்பா
வொண்ணாய் முடிக்கு முவர்நீ ருப்பாகு
மெண்ணார் முப்பூவு மினிதிருப் பாரே.

3

இருஷிகள் தேவரே காந்த நாதர்
திருமூலர் மகாபட்ட சித்தர்க ளெல்லாம்
வருமெந்தன் மக்கள் வகார மறிவார்
கருவான வேதை கைய்காணலு மாமே.

4

காணா வழலையைக் கண்டவர் ஞானி
காணா தடியைக் கலந்துள்ள மேவக்
காணுந் துளிரைக் கலக்கறி யார்க
ளாணுவக் கெங்கை யானசுத்தி யென்றே.

5

சுத்திதான் கைமுறை தோன்ற வறிந்தோர்
சித்தியாம் வாதந் தெரிகறி யுப்புச்
சேத்திடப் பண்ணுங் களிச்சுண்ணச் சீரே
யுத்தது வாக்கண் ணொளிவிடும் போதே.

6

விடுவாய் வெண்கார மிறிய சுண்ணஞ்
சுடுவாய் நற்சாரந் தோய்ந்திடச் சுண்ணங்
கெடுவாய் களிச்சுண்ணங் கெடுக்குஞ் சரக்கைப்
படுவா ரெல்லோரும் பகர்கட்டுத் தானே. 7

கட்டான கெந்தி களிச்சுண்ணங் கண்டால்
பட்டே விழுங்காண் பகலவ நாலே
கெட்டான் தளவாய் கெடிகலங் கித்தான்
தட்டான கலத்தில் தனித்திருப் பானே. 8

இருப்பா னவன்தான் ஈசனுக் கன்பாய்
சரக்குக் ளெல்லாங் கட்டுண்டு போக
உருக்கினமாஞ் செய்யு முபாய நஞ்சானக்
கருக்குரு ரண்டுங் கைப்பான வானே. 9

வாறான மித்திர மாட்ட வறியார்
ஊரான ஊரணி யென்றே ரொருத்தருந்
தேறா மனத்தை தெளிந்திட மாட்டார்
சார்வான மித்திரன் தான்முப்பத்திரண்டே. 10

முப்பத்தி ரண்டுபொருளு முப்பூ வுக்கு
முப்பத்தி ரண்டு சரக்குந் துரட்டியா
மொப்பத் துடனே யுணர்வல் லார்க்குச்
சிற்பத்தில் வேதை தெரிந்திடும் பாரே. 11

தெரியும் பலநூல் சென்றுத்துப் பார்த்தால்
தெரியும்பின் மித்திரஞ் சேர்மான பிறகுந்
தெரியாத வாதி தினமும் உழன்றுக்
கரிகட்டுப் போவது மாத்திரங் கானே. 12

திரமான லோக மட்டமக் கூறு
வுரமே விளைந்த வுரைக்கல்ல தப்பா
வரமீறுஞ் சத்தி வளருஞ் சிவந்தான்
மருவாத பேர்கள் மடையர்கள் தானே. 13

தானான மூலஞ் சதாசத்தி யப்பா
தானெழுத் தான தனைச்சுகங் கண்டால்
தானே யமுரி சுண்ணத்திற் களிதாந்
தானவ னான சதாசிவங் கேளே. 14

கேளாய் அமுரி கெங்கையில் மாட்டிக்
கூளா யிராமற் தெளிவை யிறுத்துக்கொள்
மீளாய் வெயிலி லிருந்தது வத்தவே
வாளான உப்பு வளர்சிவ மாமே. 15

மானே புணர மகவான கெற்பந்
தானே தரிக்குஞ் சதாசிவன் விந்து
யூனே யிறங்கு மமுரியி னாலே
தேனார் பொன்னான்காண் சிவன்மோகித்தானே. 16

தானடி மூல முடிந்திடுஞ் சற்குரு
வாள்கொண்டு வெட்ட வகையறி வாளர்க்குப்
பாளந் துணிக்கும் பகலவ னாலும்.
நீளங் கொடுக்கு மறியுமல் லார்க்கே. 17

வல்லார் மகத்துவம் வாய்கொண்டு பேசச்
சொல்லப் படாத சுரர்குரு வப்பா
வெல்லுங் கல்கொட்டை மேகநீ ராகுமங்
கொல்லுமா பாவி குடிகெடுப் பானே. 18

கெடுப்பா னறுபத்து னால்பே ரையுந்தா
னடுத்தே யவரைச் சரிபிடிப் பான்காண்
தடுத்தே கரியிற் தானாட்டு வான்காண்
விடுத்தே கருக்கள் வெளிகண்ட போதே. 19

கண்டரை மெள்ளக் கடுஞ்சுண்ண மாக்கும்
பிண்டத்தி னாலே பிரபல மாச்சு
அண்டத்தி னால்தா னதிகோப மாச்சு
தொண்டனுக் கிந்த உரைசொல்லு வேனே. 20

சொல்லுவ தென்ன பொருள்முணுஞ் சத்தியாய்
நல்லதீ ரெழுவான் புவியை னாடிச்
செல்லுநற் குக்கிடச் செயல்போ லிருக்கும்
வல்லமை யான வகையண்டந் தானே. 21

தானான பிண்டப் பிறவியைக் கேளு
வானமீ ரெட்டு முளத்துக் குள்ளாயிருந்
தான ரவியோடே தலைப்படும் வாறு
ஊனுடல் தானு முதவி நீர்காண். 22

நீருடன் மூன்று பொருளு முடித்தார்
 சீருள்ள பிண்டஞ் செயமாங் குருத்தான்
 பாரிற் பிறவி பரிமாணங் காணார்
 ஆரும் அறியார் சிவமயந் தானே. 23

தானென்ற சத்தியை வண்ணா னறிவான்
 தானெனப் பார்க்கவ னாகிய வண்ணாந்
 தானவ னான சிவமயஞ் சார்வாந்
 தானாம் வழலை சரிதை விள்ளாதே. 24

விள்ளாப் பொருள்காண் வெளியது விட்டால்
 கள்ளா வுனக்குக் கருத்தறி யாது
 உள்ள படியே மொழிந்தே னுன்றன்தலை
 துள்ளித் தெரித்துத் துடித்திடும் பாரே. 25

பாருப்பை நீதான் பகர வறிந்தா
 லாருக்கு மந்தச் சிவத்தை விள்ளாதே
 கூரையிற் சோறு குமித்திட் டிருந்தால்
 காரியங் காகங் களவி லுண்டாமே. 26

உண்டாம்பின் ஞானம் யோக மெழுவே
 யுண்டாம் பின்னாமே யுறவிருந் தேதான்
 உண்டான செய்தி உரைப்போம் வெளியைக்
 கண்டவன் விண்டால் காரிய மில்லையே. 27

இல்லத்தில் வாழ்க்கை யெழும்பிறந் திற்ற
 செல்லப் பெண்ணேதாந் தெரிசித் திருப்பான்
 வல்லமை யாலே வாயில் விள்ளாதே
 சொல்லாஞ் சித்தர் தொழிலறி வேள்க்கே. 28

அறிக்கையன் கேட்ட அட்சருக் கப்பா
 அறிக்கை விள்ளாதே அரும்பொன் னடியை
 தறிக்கிநீ கொண்டாற் சதாசிவந் தங்குங்
 குறிப்பறிந் துந்தன் மனசுக் கொப்பாமே. 29

ஒப்பான பேர்க்கு உரைசொல்ல லாகுந்
 தப்பான பேர்க்குத் தமரை விள்ளாதே
 அப்பா யெனக்கென் தாய்சிற்பரை யாள்தான்
 மெய்ப்பான பொன்னடி மூலம் விண்டாளே. 30

விண்டாளென் தாய்தான் வெளிக்கை முறையை
விண்டா ளெனக்கு வேழை பாளையப்பா
விண்டதி னாலே வேதையைக் கண்டேன்
கண்டிடு பொன்னான காப்பணிந் தானே. 31

காப்பணி நாலு நூராயி ரந்தாங்
காப்பதைச் சித்தரிஷி மக்க ளெல்லாந்
தாப்புடன் வேதை சரிதையைக் கண்டு
காப்பவர் தாமெந்த னூலுரை யாகத்
தாப்புடன் காவியந் தான்பாடி னாரே. 32

பாடிடும் பாடல் பழுதல்ல வப்பா
தேடுமென் செய்திதான் திருமூலன் பாடல்
பாடு பிரபந்தத் தமிழ்ப்பால னப்பா
யேடு தனைப்பாத் தெடுத்துரை செய்யே. 33

செய்யும் பொன்வாத மருந்தினிக் கேளு
துய்யான களஞ்சியிற் சூதனைக் கூட்டியே
யெய்யா முருக்கின மாக வருக்கிடு
பைநாகங் கூட்டிப் பகரொன்று தாக்கு
ஐநாக மொன்று மதிலிங்க மொன்றே. 34

ஒன்றா யுருக்கி மணியா யெடுத்து
நன்றான கெந்தியில் நல்வெல்லஞ் சேர்த்து
துண்டாய் குகைக்குள் பொடித்திட்டு வைத்து
சென்றாய் நற்சீலை மண்செய்து நீதிரே. 35

தீராமை யான மணிக்கிக் கவசம்
வேர்கோச பீசம் விளங்க பொதிந்து
சீராய் பொன்ரெக்குக் கவசமுந் தீர்ந்து
பேராய்க் குகையில் புடமுழம் போடே. 36

போட்டே தீயாறி யெடுக்கச் சிவப்பு
நாட்டம் நல்வெள்ளி பழுக்க வடிக்குந்
தீட்டிய லோகஞ் செவக்கும் பத்தாக்
கூட்டுங் குருவே தெரியாக் குறையே. 37

குறையாத செல்வம் குமரியில் நாத
மறையாத செல்வம் மயேசுர னாதம்
இறையாது நாத மிருக்குஞ் சிவகெங்கை
மறையா தமுரி மடங்கு முப்புவே. 38

பூவடி யாறு கற்பூரம் மூன்று
சேவடி யாறின் பை நர்ப்பாந் நாலு
பாவிய சீனம் பகர்கண்ண மொன்றே
நாவாமல் வழலை கல்லுப்பு ரண்டே.

39

இரண்டான மாகுரு ஓரரை கூட்டி
அண்டத்து நீரா லரையஞ்சு நாள்தான்
பண்டுத்த சம்பளச் சாற்றி விருநா
ளொண்ட அரைத்து ஒருவில்லை செய்யே.

40

செய்தே ரவியுலத் தெட்டு நாள்தான்
செய்யாய் சிறுத்திடு காடையிற் சுண்ணம்
வையாய்நீ சாரத்தை மாட்டி அரைத்துமே
வையாய் சிலமா மகத்தான நீரே.

41

நீரினிற் கைமுறை யாயரி தாரம்
நேர்பூரிக் கழுக்கித் தரிப்பாலி லீயம்போல்
சாரத்தைச் சேர்த்தரை தான்ரச மாகும்
வீரனைக் கூட்டியரை வாலை சூதமே.

42

சூதத்தை மூட்டத் துணைவாலை யாகும்
வேதைச் சிவப்பின் விருதுசெந் தூரமாம்
பாதத் தரளி யடிவேர்த் தயிலங்
கோதிச் சுருக்குக் கொடுக்கச் செந்துாரமே.

43

செந்துார மாவிடை செம்பா யிரத்திற்
செந்துார மீயத்-தங்கச் செப்பாம் வெள்ளி
கொந்தாய் முன்னுாறு களஞ்சியருக்கிக் கலந்திடு
செம்பது மாவிடை சீர்பெறத் தாக்கே.

44

தாக்கப் பொன்மாற் றறுபத்து நாலு
தாக்கு மிடத்தில் தணியா யதுமூலந்
தாக்கிய வேதை சதாகோடி மட்டுந்
தாக்கிநின் றாடும்பொன் தாளகந் தானே.

45

தானான காந்தஞ் சவளைய தாக
தானறு நீரிற் றருமூல விந்து
தானுர மான சரக்கைக் கொடுத்துத்
தானான மாலப் புரகம் விடுத்தே.

46

விடுப்பா யிருவி வெண்கார தண்ட
தொடுசேர வரைத்து சூரியன் கண்டபின்
சுடுநீர் சுருக்கிட்டு கோசத்தை யீய்ந்து
யெடுயீ யஞ்சுத மிருசெவிக் குள்ளே. 47

செவியீன்ற பச்சைக் குளவியைச் சேரு
புவியினில் வாலை புகழ்க்காந்தம் பாரு
தவியாத தாகத் தளிரைக் குடித்து
ரவிகாண் நல்ல ரசமிது தானே. 48

ரசநூறு சேர்க்கப்பின் னிரைகாந்த வாலை
ரசமொன்று கூட்டி யுருக்க மணியாம்
வசமாலித் தயிலத்தை வாகாய்க் கொடுக்க
ரசகாந்த வேதைநற் செப்பி னொளியே. 49

வொளியான செந்துார மொருமா வெடுத்து
வெளியா யிரத்திற் விடமாத்து நூறு
வளியாத வாழ்வு புடத்துக் கிதப்பா
வளியான மூல வகையறி வாயே. 50

அறிவாய் கெவுரி தனையறு நீரிற்
செறிய வரைத்துக் கருனாகத் திட்டுக்
குறியான வங்கத்திற் கொள்சரி தங்கம்
வெறிவீரங் கூட்டி விடுதள வாயே. 51

அளவாய்ப் போச்சென்ற வுடன்மணி யாகும்
பழமாங் கதலிக் கனிச்சாற்றிற் கெந்தி
அளவா யரைத்து அடிசேர் தயிலம்
விளமணி மேவ மிகுத்த செந்துாரமே. 52

செந்துார மாவிடை நாத மஞ்ஞாறு
தொந்திக்கப் பிள்ளை பிராய மூவேழு
எந்தப் புடத்துக்கும் எளிமை செல்லாது
இந்தப் பொன்செம்பி லிருத்திக் குறையே. 53

குறையாத செல்வங் குளைமா னிலத்திற்
குறையா தடிபின் குணமிது வப்பா
பறையாத வெள்ளையின் பாஷாணந் தன்னைக்
குறையாச் செலந்தன்னைக் கொண்டரைப் பாயே. 54

அரைத்தே கரு.....மிளியிற் தாக்கி
நிரைத்தே வெண்காரம் நிறுத்திக் கொடுத்துப்
பரைக்கே யறிக்கை முறைப்படி வீத
முருக்கே நல்லீய முகம்விடும் பாரே. 55

விடுகுத மூலந் தயிலத்தைக் குத்திக்
கொடுவாலை யாகும் காரஞ் சேர்ந்திடக்
கடுமான வீரனைக் கட்டியே சேர்த்து
கொடுபூர மூறிய சவ்வாது கூட்டிடே. 56

கூட்டிடு கோசமும் பீச முந்தினப்
பாட்டிடு வெள்ளி பரிபூ ரணத்தில்
காட்டுங் குகையிற் களங்க மணியாஞ்
குட்டிடு மயங்குகைச் சுண்ணமென் றூதே. 57

சுண்ணம் பாசாணம் சொல்லிய வேதை
வெண்மை வெள்ளீய மாயிரந் தன்னி
லுண்ண வொருமா வீய்ந்திட வெள்ளிக்
கென்னும் பிராய மெழுபத்து நாலே. 58

பத்தியீ தப்பா பரமடி மூலம்
சித்திச்சுக் கொண்டார் திடமிந்த வேதை
முத்தி யுள்ளோர்க்கு முடிந்திடும் வாதம்
சத்தியஞ் சொன்னேன் தவறில்லை தானே. 59

தானாய் குகையில் சமாது மிருந்து
மானதோர் கற்ப மருந்தியுங் கொண்டு
பானமு தான மதியமுர்த மப்பா
ருனுள்ளங் கொண்டா துரைகள் செய்வேனே. 60

உரைகளைச் சொல்லி உணர்வாய் விடுத்து
தரையினிற் சாகா வரந்தான் கொடுத்துக்
கரையேத்தி விட்டுக் கைமுறை காட்டி
திருமூ லனைப்போல் திடமுற முற்றே. 61

முற்றும்

உ

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய
சட்டைமுனி நாயனார்
சோடச சூத்திரம்

சோதியெனுந் துரியவெளிக் குருவே அய்யா
சொற்பெரிய கயிலாசச் சின்மயமே ஞானத்
தாதியே ஞானத்துக் கேது மார்க்கம்
அந்தாதி யென்றுரைத்தா லார்தான் காண்பார்
வாதியென்று பேர்கொண்ட சுந்தரமே அய்யா
வரிசையுட னுவச்சார வழலை மார்க்கம்
நீதியாய்ச் சொல்லுகிறேன் நினவாய்க் காணு
நிகண்டு பன்னி ரண்டுநூல் நிரைத்திட் டோர்க்கே. 1

நிரைத்திட்ட நிகண்டுக்கு சோடச சூத்திரம்
நேரப்பா கருக்குருவும் பொருளுந் தோண
மறைத்திட்டே னெண்ணாதே முப்பூவின் மார்க்கம்
வகைபெறவே சொல்லுகிறேன் மனந் திறந்து
கலைத்திட்டார் திருமுலர் தீட்சையறு நூறுங்
கருவென்று கிழித்திட்டா ரென்று சொல்லி
உலைத் திடப் போகாதெனவே நிகண்டு சோடசம்
உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன் உலரின பூவே. 2

பூதல நாதம் புகழ்கின்ற சுக்கிலம்
மாத விடைநிற மாகிய சுண்ணந்தான்
சோதியின் மூலஞ் சுகபச்சை யாமுடி
வேத முழங்கும் விளங்குங் கதிரிலே. 3

கதிரவன் வண்ணான் கங்கைக் கிளிஞ்சியாம்
உதிரம் பிறந்தோன் ஓங்கார வாசகன்
மதியுடன் சேர்ந்து மருவிக் கலந்தவன்
கதியா மிணங்கி கருக்காந் தறுமாமே. 4

காந்தனே ஆகுஞ் சீனங் கலந்தபின்
சாந்தமாம் விண்ணோன் தரணிக்குள் நாதம்
வேந்தன் பிரமவிசாரத்தை உண்டவன்
மாந்தக் குசவன் வருங்கலி காலனே. 5

காலனை மேவக் கணவன் வகாரியாம்
பால்குத்த வெள்ளை சிவமான புரணன்
வால் பாரா-யப் பெண்ணை மருவுவான்
சாலவுஞ் சத்தியின் தன்பேரைக் கேட்டிடே. 6

பேரான பூரணி பாரில் பிறந்தவள்
காரான சத்தி மனோமணியாங் காரி
சீரான பெண்ணாளந் திருநாமஞ் செப்பக்கேள்
போதான சுரோணிதம் பேசுதிஞ் சாரியே. 7

சாரீயீ தென்றுந் தனித்தகல் லுப்பென்றும்
வாரியி லுப்புடன் மாமதி சூடனுஞ்
சேரவே நாலாய்ச் சென்றே அடியென்றும்
பாரில் பிறக்கும் வழலையி னுப்பே. 8

வழலையி னுப்பென்ற மானில உப்பென்றும்
வழலைக்குச் சாரம் மாமதி உப்பென்றும்
நிழலைக் கடந்து நேரே பகர்ந்திட்டேன்
களவில்லை சொன்னேன் கைகண்ட வாதம். 9

வாதம் பிறக்கும் பாறையி னுப்பாலே
நாதம் பிறக்கும் நல்லகல் லுப்பாலே
போதம் பிறக்கும் பூரணத் தொன்றாலே
வேதம் பிறக்கும் வெடியுப்புச் சூடனே. 10

சூடனில் முத்துச்சிப்பியின் சுண்ணஞ் சேர
நாடு மிணங்கனில் நற்சீனஞ் சேர்த்திட
வீடும் விளங்கும் வேந்தனு மாயிடுஞ்
சோடச மார்க்கந் துறையறி வோர்க்கே. 11

அறிவான சபையெழும் பஞ்ச பூதம்
ஆதார மாறாகி புரியட் டத்தால்
குறியான பூரணமாய் விந்து நாதக்
கொள்கையாய் முப்புவின் பொருளுண் டாகிப்
பிரியாம லொன்றாகிச் சடல மாதி
பெருமையொத்த சவுக்காரப் பிலிக்கி யப்பா
அறியாத பேருக்கு வாத மெனும்
மகத்தான வழலைசெய்ய முறையைக்கேளே. 12

கேளா யமுரி கெடியாய் பதினாறு
வாளா யுவச்சாரம் வளமாய் படியெட்டு
கேளாய் கற்கண்ணங் கொட்டும் படிபெண்டு
நாளாய் கல்லுப்பு நாட்டுபடி யொன்றே. 13

ஒன்றாய்த் தெளிவை உறவாகக் காச்சிடு
நன்றாய்க் குளம்பும் பருவத்தில் நீகேளு
சென்றே அடிமுடிக் குள்ளா யிணங்கனைக்
கொன்றே எடுத்து குளப்பிடு எண்ணைக்கே 14

எண்ணை அரைப்படி இணங்க னரைப்படி
ஒன்றாய்க் கரைத்து உறவிடு எண்ணைக்குள்
கன்னிய பூரமும் வீரமும் வெள்ளையுந்
தன்னான சீனமும் தான்வகைக் கொன்றே. 15

வகைவீதங் காசுடை மாட்டிடு எண்ணைக்குள்
தகையாமல் சொன்னோஞ் சத்திய மாமிது
அகமாம் வழலையில் அப்பனே வந்திடு
சுகமாய்ப் பதத்தில் சுற்றிடும் உண்டையே. 16

உண்டை விளங்காய் போலே உருட்டிடு
கண்டிடு கொங்கணர் கடைக்காண்ட சூத்திரம்
விண்டே உரைத்தார் மேவிக் கலந்துபார்
சண்டாளந் தீரச் சாத்தினார் சத்தியமே. 17

சத்தியுவர்ச் சாரந் தானே பகரக்கேள்
முத்தியாய்ச் செய்த முதல்தீட்சை பூனீறு
பத்தியொன்று பத்தா மிணங்கனும்
சித்தித்த சூடன் சேர்க்கின்ற கல்லுப்பே. 18

கல்லுப்பு தான்கடல் பாறை யுப்புடன்
முள்ளங்கி முத்துச் சிப்பியின் சுண்ணமும்
சொல்லவே பத்துஞ் சேர்க்க வுவச்சாரம்
வல்லவர் காண்பார் மற்றோ ரறியாரே. 19

அறியார்க் கற்கண்ண மாதிக் கிழிஞ்சிதான்
பிரியாத ஊமை பிலப்பட்ட சுண்ணங்கேள்
தறியாங் கிழிஞ்சி தான்பலம் பத்துக்கு
வெறியா டுவப்பூ வீரம் பூரமே. 20

பூரத் துடனே புகழ்சீனங் கல்லுப்பு
கார மிணங்கன் கடுஞ்சார் தறுத்தமுந்
தாரந் துருசுடன் தான்வகைக் கொன்று
சேரக் களஞ்சியாய்ச் சேர்த்திடு அண்டமே. 21

அண்டத்தின் சுண்ணம் பத்துக் களஞ்சிதான்
தண்டவே சேர்க்கம்பால் ஆக்கம்பால் வெண்கரு
கொண்டே அரைத்துக் கூறுங் கிளிஞ்சிக்குள்
கண்டுடன் பூசிக் கனபுடம் பாச்சிடே. 22

பாச்சங் கிளிஞ்சிச் சுண்ணம் பிலித்தது
வாச்சது வாச்சார வழலைச் சவுக்காரம்
பேச்சி னியேது பிதைப்புக் கருக்குரு
வாச்சதே சுந்தரர் வாதிமுப் பூவுக்கே. 23

முப்புவின் தீட்சை முப்பத்தி ரெண்டு
செப்பமாய்க் கைமுறை செப்பினார் கொங்கணர்
தப்பில்லா வண்ணஞ் சாத்தினார் கண்டிடு
மெய்ப்பான விந்து நாதத்தி லேறியே. 24

நாதமுப் புவையாம் நாத விந்தே
வாதக் கடுங்காரச் சேனீர் வகையும்
சாதன முப்பத்து ரண்டு சரக்காலே
பேதைகள் கண்டது மெய்யுற்ற வாதமே. 25

வாதமென்ற கருவழலை எண்ணை மாற்கம்
மகத்தான வுரச்சார முப்பூ தீட்சை
கோதரவே வகையாகச் சொன்னே னய்யா
குளிகைசெய்யும் சித்தரெல்லா மிளைத்து ஏங்க
போதமென்ற கொங்கணர்தான் முதல்காண்ட சூத்திரம்
போதித்தார் முப்புவின் தீட்சை எல்லாஞ்
சாதிக்கப் பதினெண்பேர் சூத்திரமும் பாரு
தடையறவே சுந்தரமே தாக்கிக் காணே. 26

காணவே அண்டங் கருவோடு சுண்ணங்கேள்
பூணவே முட்டை-கரு மேல்-பூச்சு பூசிட
தோணவே காந்தனாஞ் சூடன் துருசியும்
பாணி இணங்கன் படிநித் துப்பே. 27

இந்துப் புருவியி னுப்பொடு கல்லுப்பு
சந்தர மேகேள் துத்தமும் வீரமும்
சந்தித்த பூவோடு சாரமுங் காரமுஞ்
சந்தேகந் தீர சாத்துங்கள் களஞ்சியே. 28

களஞ்சிய தொன்று வகையொன்றுக் கப்பா
பழஞ்சாறு அரக்கம்பால் திடு
வுளம்பெறு முடனா யிருவது மேல்பூச
வளம்பெறக் கா.....கவசமே. 29

கவச முவர்ப்பு கற்கண்ண மெட்டொன்று
அவசம் வாராமல் அண்டத்தின் மேற்கட்டு
சிவபூசை செய்து திடமாய் முழப்புடம்
நவகுண்ட அண்டம் நற்கண்ண மாகுமே. 30

ஆமேயிச் சுண்ணம் அடக்குங் கிளிஞ்சியே
நாமே அடக்காமல் நாட்டினோம் சுந்தரர்
பூமேல் விளைந்த வுவர்ப்புவைக் கொல்லவே
வேமடா நாத விந்துக்குள் ளேறியே. 31

ஏறிட்டுக் கொல்லும் எடுத்த சரக்கெல்லாம்
கூறிட்டு வங்கங் குணத்தை அறிந்திடு
ஆறிட்ட சொன்னீர் அப்பா வழலைதான்
பேரிட்ட நந்தி பேசின வாறே. 32

வாரான அண்டத்தின் நீரில் பாதி
கூறாய் இணங்கனைக் கூட்டிப் பழச்சாற்றில்
ஏற வரைத்து இடுவாய்ப் புடத்தினில்
தேறிடும் வட்டாய் உருகித் தெளிந்ததே. 33

தெளிந்திடு மண்ட முருகின வட்டுக்கு
தெளிந்திடு சீனம் வெடியுப் பிடைகூட்டி
தெளிந்திடு வெண்கரு சேர்த்தே அரைத்திடு
தெளிந்திடும் வில்லை செய்திட டுலத்திடே. 34

உலத்தில் வில்லை புடங்குக் கிடமிடு
தலத்தறிய சுண்ணத்தில் தானே புடம்போடு
கலத்திய அண்டங் கடுஞ்சுண்ண மாமிது
பிலத்திடும் வெண்கரு விட்டங் கரைத்திடே. 35

அணைத்திடு வில்லை யளவான குக்குடம்
அணைத்திடு பத்துப் புடம்போடு அண்டந்தான்

துரைக்குரு வாகுஞ் சொர்ணத்தை நீராக்கும்
தரைக்கு ளடங்காது அண்டத்தின் சுண்ணமே. 36

சுண்ணத்தி னாலே சோருங் கிளிஞ்சிதான்
சுண்ண குடோரந் துடியாம் வழலைக்கு
சுண்ணமிது விட்டால் கற்சுண்ண மேதேது
சுண்ணக் கருவிதை திறந்து விட்டேனே. 37

திறந்தேனே வாசி குட்சத்தைச் சொல்லக்கேள்
இறந்து விடாமல் இயம்பறேன் சுந்தரர்
மறந்து விடாதே மகத்தான குண்டலி
சிறந்த ஓங்காரியாஞ் செப்பினேன் மூலமே. 38

மூல முக்கோணத்தில் மூர்க்கமாம் றிங்காரஞ்
சாலத் திரிகோண மதன்மேல் மகாரமாம்
வாலை யிடத்தே வழங்கும் உகாரமாம்
கோலப் பின்கலை கொள்கை அகாரமே. 39

அகார முக்கோணத்தில் குண்டலி ஆத்தாள்
ரி்காரத்தின் மேலே இருக்கின்ற வல்லபை
விகாரத்தி னாலே விபசாரி யானவள்
சகாரம் பரமட்டுந் தப்பா திருந்தாளே. 40

இருந்தாள் முக்கோணம் இயலறு கோணத்தில்
இருந்தா ளறுகோண மென்பாள் சடாதாரி
அருந்தவ மான தார்ஷரத் துள்ளாய்
பொருந்தவே பஞ்ச பூதங்கள் நின்றதே. 41

நின்றிடு மாதிரி யந்த முதலாக
நின்றது நிச்செயம் லச்சியம் வைத்தேபார்
நின்ற வடிவை நினவா லறிந்துபார்
சென்றிடு மாறா தாரமுந் தோணுமே. 42

தோணுமே யோக வாசிச் சுழிமுனை
காணுமே கண்டில் கணாதி நீயாச்சு
பூணுமே வல்லபை பொக்கிஷம் நீயாச்சு
ஆணுவம் போச்சு அதிகாரி நீயாச்சே. 43

நீயாச்சு சுந்தரா நிலைத்திடு யோகத்தை
தாயாச்சு வல்லபை தாளுங் கணேசனும்
மாயா விகார மாண்டுதே மாய்கை
தோயாத சித்தந் துலையா மனம்பாரே. 44

மனத்தாலே லெட்சயம் மாட்டினால் வாக்கியம்
மனத்தாலே லெட்சயம் மாட்டினால் யோகமாம்
மனத்தாலே லெட்சயம் மாட்டினால் ஞானமாம்
மனத்தாலே லெட்சயம் மாட்டினால் பூசையே.

45

பூசிப்ப தாரை புகழான நந்தியைப்
பூசிப்ப தாரை புகழான சத்தியை
பூசிப்ப தாரை பொன்னாங் கணேசனைப்
பூசிப்ப தப்பால் பூட்டுங் கணேசனே.

46

கணேசனாந் தானாம் கேள்வல்ல லெட்சயம்
பணசல வாராமல் பரைமட்டுங் கொண்டேத்தும்
மணமான நாற்பத்து முக்கோண சக்கரம்
குணமா யறிந்திடு கூறாம் பரையே.

47

பரையும் பானும் பாலிக்க லெட்சயந்
திரையான ஆக்கினை சேலறுஞ்ச துத்திரம்
வரைகண்ட போது னளரும் பொறியாலே
கரைகாண லெட்சயங் காட்டு மவஸ்தையே

48

அவஸ்தையின் சூட்சம்போ லாராய்ந் தறிந்திடு
சிவத்தை அறிந்து சிவாக்கினை செய்திடு
தபத்தை யறியார் சடலத்தைச் சூட்சிக்க
சிவத்தைப்போ லாகாரந் தன்தேகம் வேறாயே.

49

வேறாகார் பூசனை விளலோர் குருவென்பார்
கூறேதுங் காணார் கூறினேன் சோடசத்தில்
தேறவே சொன்னேன் சிந்தைக் களிகூற
பேரிது னாலே பிறக்கு மவுனமே.

50

மவுனத்தின் மூலமும் வாசியின் மூலமும்
மவுனத்தில் பஞ்ச பூதத்தின் மூலமும்
மவுனத்தில் சாக்கா லெட்சய மூலமும்
மவுனத்தில் சத்தி சிவபூசை மார்க்கமே.

51

மார்க்கமாய் ரோமரிஷி மச்ச மாமுனி
தீர்க்கங் குறுமுனி செப்பினா ரிதெல்லாம்
பார்க்கத் தெரிசனம் பத்தியு முத்தியுஞ்
சேர்க்கவே பாரு தெளிவு நூலாமிதே.

52

ஆமப்பா சுந்தரமே அய்யா கேளு
 அண்டத்தின் சுண்ணமொடு வாசி மூலம்
 நாமப்பா நிகண்டு பன்னிரண்டு நூறு
 நாட்டினேன் சூத்திரம்போற் சோடசம் பாடி
 வாமப்பா ரெண்டுகண்டம் வாதத் துக்கு
 மகத்தான சூத்திர மிருநூறுஞ் சொன்னேன்
 தாமப்பா சூத்திரமும் நிகண்டுச் சோடசம்
 சாத்திரமும் பார்த்தவர்க்கு முத்தி யாமே.

53

குரு பாதங் கெதி
 பரிபூரணம்

உ

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய

சுந்தரானந்தர் தீட்சை சூத்திரம்

பூமி நாத மேகமே

புனல்சொ ரிந்த பூவதாம்

நாமடா ரவிமு கத்தில்

ஆயி ருந்த விந்தடா

சோம னாத மீறியே

சுருபம் வைத்த சத்தியா

மேம வித்தை பூரணம்

இருக்கு மட்ட சித்தியே.

1

அட்ட சித்தி யாம்புரி

யட்டக் கூறு நேர்மைகேள்

திட்ட மாயெழு வகை

பிறப்ப றிந்த யோகிகள்

மட்டில் லாத பஞ்சவாசல்

மனமொ டுங்கும் வீதிதான்

கொட்டிலே கல்லுப்ப தென்று

கூறு வார்கள் மேகமே.

2

மேக மேசொரிந் திடுவிண்

மோமை சத்தி மீறவே

யாகமே தெளிக சித்தி

யான நீருல ரவ்வே

பாக மான சுத்திபார்

பரை யுப்ப தறிந்ததே

மேகநீ வுல ரவ்வே

வெழுந்த உப்புத் தானதே.

3

உப்பறிந்த வாதி யல்லோ

வுணர்வு ஞான வாதிகா

ணுப்பு மூன்று மூர்த்தியாம்

உலாவு கின்ற சாதிகள்

அப்பிலே பிறந்த மூர்த்தி
ஆன மூன்று முப்படா
செப்பினோ மறிந்து கொள்வீர்
தேக சித்தி ஞானியே.

4

ஞானி யாவ தேதடா
நலம் பிறந்த வுப்பிலே
தேனில் வைத்த மதுவடா
சிவந்த பூர ணத்துடன்
மான மாங்கல் லுப்பிலே
வகையுடன் கைமுறைய தாக
'கர்னமிடச் சுண்ண மாங்
கதிர வன்மு கத்திலே.

-5

முகத்திலே தெளிந்த உப்பு
மூடு கார சாரமே
யகத்தி லேபொதிந் துபுட
மாகவே யிருக்க வே
சிகத்திலே யடங்கா தாறுஞ்
சென்றிடு மின்னீரிலே
'மகத்துதாங் கார மேறியே
வளந்த வுப்பு நீரிதே.

6

உப்பிடை நவச்சார மேதான்
ஒட்டியே பொடித்திடு
அப்பது பிறக்க வேபீங்
கானில் வைக்க நீரதாம்.
தப்பில் லாத காரமுஞ்
சவ்வீரமுஞ் சமன தாய்
ஒப்பமாய்க் கற்புர மேலு
லாவி யூது சுண்ணமே.

7

சுண்ண மோடு வீரமு
நற்சோம நாத சுண்ணமு
மென்ன நீறு சாரமு
மிடைசரி யிடையதாய்
வண்ணமிறு மாரியாய்
வழங்.....
மன்னே றுள்சரக் கெல்லா
மிதிலே சுண்ண மாகுமே.

8

சண்ணம் பூர நீரிலே

துவைத்த காரங் கட்டிடு

மெண்ண மான சீனமு

மிதிலற் றுவைக்க நீரதாம்

வெண்ண கைச்சை வீரமும்

விளங்கு பூர நீரிலே

கண்ண லட்டி யே-சவுக்

கார மதி லப்பிடே.

9

அப்பியே தழலிலே ஆட்ட எண்ணை கக்கிடும்

உப்புநீறு பூரநீரி லுலாவிப் பின்னு மப்பியே

செப்பமாய் தழலிலே சென்றுநன்றா யூதிடா

யப்பிலே வழலை சுண்ணமாதி வெள்ளையானதே.

10

வெள்ளை யான வழலையில்

மீறு கார மேத்தவே

யொள்ளிய சைவீரச் சுண்ண

முப்பு நாதச் சுண்ணமும்

வெள்ளைச் சீனச் சுண்ணமும்

விரைந்த பூர நீரிலே

வள்ளலே கல்வத்தி லிட்டு

மாயவே யரைத்திடே.

11

அரைத்திடும் மருந்தை யாதி

வழலை மீதி லப்பியே

தரைக்க டங்கா ரவியிலே

தான்ம யங்கப் போட்டிடு

உரைத்திடும் நற்-சுண்ண மாகு

முற்ற கார மேறியே

கரைக்கு ளடங்கா திது

கார மிட்ட வழலையே.

12

வழலை யாட்டைக் கேளடா

மகத்தான வேதை பாரடா

வழலை தொட்ட விடமெல்லாம்

வாத வேதை நீரடா

வழலை உள்ளவிட மெல்லாம்

வாழுமே சரக்கெல்லாம்

வழலை யாட்டு மணிக

ளோசை குளிகையே.

13

குளிகை யென்ன அட்டசித்தி
 கொண்டு யெழுங்கெ வனமாங்
 குளிகை சாரணைக் கெல்லாங்
 குலான மிக்கு ளிகைதான்
 குளிகை யட்ட லோகமுங்
 குலாவி யேபழுத் திடுங்
 குளிகை செய்து வாழுவே
 கோடி சித்தாடியே.

14

அடிக ளான யேமவித்தை
 அன்புட னுள்ளாக் கினேன்
 துடிவ முலை நீரிலே
 துவைத்த தோர் துரிசது
 வடிவு சுத்த வெள்ளையாய்
 மாயா தேவி சுண்ணமாங்
 கடின மான லிங்கமுங்
 கனத்த வெள்ளை நீரிதே.

15

நீறு தங்கம்நிமிளை சுண்ணம்
 நீதி தங்கச் சுண்ணமாம்
 நீறு தங்க நீரிலே
 நிலைத்த தோர சத்திலே
 நீறும் சூத வீரனை
 நீமிச் சுண்ண மாக்கிடும்
 நீறு மிந்த வீரனாலே
 லிங்கம் வெள்ளைச் சுண்ணமே.

16

லிங்க சுண்ணத்தாலே நீறும்
 நீறு லோகஞ் சுண்ணமா
 சங்கை பெற்ற லோக
 நீறுந் தானுங் கருநாகத்தில்
 தங்க மாற்றஞ் ஞாறதானா
 சித்த பேதியே தேனிற்
 தங்க மிந்தத் தங்கமே
 சத்த பேதி யாகுமே.

17

பேதி யான பரிசன
 பேதி ரண்டு விதியதாம்
 நீதி யான வழலையாம்

.....வர்களுடன்

வாதியா னென்னேன் சரக்கு
மாட்டலாம் வகையினால்
சோதி யான பூரணஞ்
சொக்கி யாடு வழலையே.

18

வழலைச் சுண்ணம் வாலையால்
மாட்டு கின்ற உப்பிலே
பழமை மேக நீரிலே
பரத்தி லோட்டு மாகநீ
ரிளகியே கைமுறை யதாய்
இருந்த உப்பு நீரிலே
வழலைச் சுத்தி வழலைச்
சுண்ண மாட்டு சவுக்காரமே.

19

கார மாய்வெண் காரமுங்
கதித்த நீரில் கட்டினார்
கார மேசெந் தூரமே
கதித்த தொருசு ரோணிதம்
வீர மேவு வேதைபாரு
வெண்கல முந்தங் கமாம்
கார மேசெந் தூரம்
நவலோக மோடு தங்கமே.

20

தங்கமிது பத்த ரைமாத்
தங்க மாகு மப்பனே
வங்க நீறு துரிசிலப்பில்
வாத சூதங் கட்டிடுஞ்
சிங்கிக் காகு மப்பனே
செந்துார சாரணையாகுமாம்
தங்க மேது மலைகளேது
அந்த வேதை காணவே.

21

காணவே பிளியும் நாலு
கம்பி வெடியு ப்புனா
லுணவே கல்லுப்ப தொன்று
உற்றதோர் வழலை தான்
தோணவே யிந்துப்ப தொன்று
சூடன் சீனங் காலிடை
வேணும் நவச்சார மொன்று
வெந்தொ டுங்குஞ் சுண்ணமே.

22

கண்ண மேபீங் கானிலே
 தோய மாகும் பனியிலே
 யென்ன மான ஆறுதவ
 மிந்த வகை யப்பனே
 வண்மை யான நீரிலே
 வழுக்கு மேவெண் காரமு
 முண்மை யான சாரமு
 முறைக்கு மேயின் னீரிலே.

23

நீர்தான் சார நீர்
 நினவு கொண்டு பாரடா
 பார மீறுங் காட்டா
 பராபரை வகுத்தது
 சீரு ளதென் னூலடா
 சிறந்தி ருந்த கொங்கணர்
 சீரு ளநூல் பாலது
 சென்று பாரும் வேதையே.

24

வேதை காட்டக் கைமுறை
 வேணு மல்லா தோர்தனக்
 காதா வென்னுாலடா
 அறிந்து பாரு முண்மையா
 யோதிமம் போல்நந்தி வந்து
 உபதே சமேசெப் பினார்
 ஆதி யான பூரண
 மறிந்து பாரு பூமியே.

25

சோதி யான லிங்கத்தார்
 குத நற்ச திரமும்
 ஆதி யாம்ப ழத்திலே
 அரைத்து நாலு சாமமும்
 பேதி யண்ட மஞ்சளில்
 பிலக்கு மாங்கு மரியில்
 வாதி யான வன்னியில்
 மருந்து போட்டு முற்றுமே.

26

குரு பாதமே கெதி
 பரிபூரணம்

உ

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய

பிண்ணாக்குச் சித்தர் பாடல்

ஆதி மயமாம் அரனார் திருவருளால்
சோதி மயமாஞ் சோமன் தில்லையிலே
போத மயமாம் பூரண னாமம்
நீதி யறிவார் நிலனப்புக் காலே.

1

காலடி சத்தி வழலையுப் பாகும்
மாலடி சுத்தத் துருகம் வெளுக்கும்
வாலையிற் செல்லு மெழுபிறப் புப்பாம்
ஆலிந் திரியம் பஞ்சாட் சரமே.

2

சரமான சுத்தி சத்திக் கிதப்பா
பரமாஞ் சிவத்துக்குப் பானி ரவியாந்
திரமாம் வழலையை சென்று மதியார்
தரமான வாதத் தடியினிற் காணே.

3

அடியாறு குடன் அரையிடை கூட்டி
வெடியுப்பு நாலுட னிந்தொன்று கூட்டித்
திடப்புளி நாலுடன் சீன மொன்றாகப்
படியே யரைக்கப் பழச்சாறு விட்டே.

4

சாறு விட்டே யொருசாம மரைத்தபின்
மீறிய வில்லை கதிரவன் கண்டபின்
வீறிடுஞ் சிற்று காதையிற் சுண்ண
முறி யிருந்துண்ணீர் சாரத்தைக் கூட்டே.

5

சார மொன்றாகத் தயவாய் நொறுக்கி
ஈரப் பணியி லிருக்கச் சிலமாம்
வாடிச் சிலத்தில் வளருர மொன்று
வீரமு மொன்று பத்துக்கொன் றாமே.

6

பத்துக் கொன்றாகப் பொடித்திட்டுப் பண்பாய்ச்
சித்துக்க ளாடுந் திரலிலே போனால்
உத்த சரக்குக் ளெல்லா மொடுங்கு
மத்தமுங் காணு மடியொன்றி னாலே.

7

ஒன்றான மூலம் வழலையுப் பாகும்
மன்றில் சிவனை யாரு மறியார்
குன்றாய் வளருங் கூத்திதுக்கு தொக்கும்
நன்றான வாதம் நல்கிடக் காணே.

8

காணாப் பொருளைக் கண்டவர் ஞானி
பூணா பரணம் பொன்னடி மூலம்
வீணா யிராது வெட்ட வெளிகாண்
ஆணான பெண்ணுடன் ரெண்டு பேராமே.

9

ரெண்டு பேரையும் நயமா யறியார்
பெண்டை யறிந்தாலும் பித்தனைக் காணார்
தொண்டுடன் கண்டால் சுகசித்த னவான்
எண்டிசை யெல்லா மிருப்பா னவனே.

10

இருக்கின்ற சட்டைமுனி யென்மகன் காண்
கருக்குள வித்தையே கைகாட்டி னேன்நான்
பெருக்கிய மூவர்க்கும் பிள்ளைக்கும் வழிசொன்னேன்
குருவெனக் கப்பா நந்தீசர் தாமே.

11

ஆமப்பா ஆயி வந்து
அருள்சொல்லப் பொருளைக் கண்டேன்
நாமப்பா கண்ட செய்தி
நாட்டினில் பத்தர்க் கெல்லாம்
ஏமப்பா பிழையு மென்று
யிசைபெறப் பாடிப் போட்டேன்
வாமப்பா மதிய முர்தங்
கொண்டிட வாதங் காணும்.

12

வாதங்கள் காண வென்றால்
வளர்சத்தி தனக்குப் பூசை
நீதியாய்ச் சிதம்ப ரத்தை
நித்தியம் பூசித் தேதான்

வாதிக்கா மிந்தப் பூசை
வண்மையாய்ச் செய்வா னாகில்
ஆதியி னடியின் மூலம்
அருள்சிவம் ரண்டுங் காண்பான்.

13

இரண்டென ஆண்பெண் ணாகும்
நலம்பெறச் சரக்கைக் கொல்லு
முண்டெனக் குருவைக் காணார்
உரையெந்த நூல்தா னப்பா
அண்டத்தை நீர தாக்கும்
அருள்குரு முடிக்குஞ் செய்தி
விண்டிட்டேன் புவியோர் வாழ
வேதைகள் சொல்லு வேனே.

14

சொல்லுவேன் குருவைக் கேளு
துணிப்புள சிவத்தின் சுண்ணஞ்
சொல்லுவேன் நறுநீ ராலே
துடிகெட ரெண்டு சாமம்
செல்லவே யாட்டி வில்லை
திட்டிக்கக் கெசுபு டத்தில்
வெல்லவே சுண்ண மாச்சு
விண்டினிச் சொல்லக் கேளே.

15

கேளப்பா கல்லுப் டைத்தான்
கெடியாகச் சுண்ணம் பண்ண
நாளப்பா ரண்டு சாமம்
மாட்டியே வில்லை யாக்கிச்
குளப்பா யிரவி காண
தோய்ந்தபின் கெளப்பு டத்தில்
வாளப்பா உப்புச் சுண்ணம்
அரகரா குருவா னாரே.

16

குருக்கறி யுப்புச் சுண்ணங்
கூரனில் வுப்புச் சுண்ணம்
அருளடிச் சுண்ணஞ் குடன்
அரியதோர் சினக் காரஞ்
சரியன் யாகத் தாக்கி
கல் த்தி லாட்டிக் கூட்டே.

17

கூட்டிய வில்லை யாக்கிக்
 குக்குடப் புடமே போடத்
 தீட்டிய சுண்ண மப்பா
 சிறந்ததோர் சுண்ணத் தோடே
 தாட்டிகச் சாரம் நாலுக்
 கொன்றிட்டு வைக்கச் சேநீ
 ருட்டிடும் வீரம் பூரம்
 உரமொடு பொடித்துப் போடே.

18

போட்டபி னிந்த நீரைப்
 பூரத்தி லாட்டியே னானா
 ளாட்டியீ ரேழு சாமம்
 அப்பனே அரைத்து வில்லை
 குட்டிய யிரவி கண்டால்
 சுண்ணமா மூன்று நாளில்
 நீட்டிய சிப்பி தன்னில்
 நியமதா யடையுஞ் சுவையே.

19

வையப்பா சீலை மண்தான்
 வளமதாய்ச் செய்து கொண்டு
 செய்யப்பா காடை யிந்தான்
 திடமுள்ள சுண்ண மாகும்
 வையப்பா சேநீ ருக்கு
 வீரத்தை மாட்டி மாறி
 அய்யப்பா சரக்கை யெல்லாம்
 அதட்டியே கொன்று போடும்.

20

கொன்றிடும் பூரத் தண்ணீர்
 குறித்தோர் வீரத் தாட்டி
 நன்றிகொள் துருசுக் கப்பி
 நாலுனா ளறுநீர் குத்தி
 துன்றிடும் அஞ்சா னாளில்
 சுரகுரு புடத்தில் போட
 நன்றிகொள் துருசுக் கண்ணம்
 நல்லதோர் சிங்கிக் காகும்.

21

சிங்கியாந் துருசு சுண்ணம்
 சேனீர்க்கு வைத்தால் பின்பு
 யெங்குள்ள சரக்குங் கட்டும்
 இசைந்ததோர் மெழுகு மாகும்

அங்குசந் தன்னில் காட்டி
 ஊதிடச் சுண்ண மாகும்
 வங்கத்தி லப்பி வுதச்
 சுண்ணமாம் நிமிளைக் கப்பே.

22

அப்பிய நிமிளைச் சுண்ணம்
 அப்பனே சாரச் சுண்ணம்
 ஒப்பில்லா தடிவீ ரத்தை
 ஊட்டவே காரச் சுண்ணம்
 செப்பமாய் கார சாரஞ்
 சேனீர்க்கு வைத்த பின்பு
 கப்புடன் கோடா கோடி
 வேதையுங் காண லாமே.

23

காண லாகும் கார
 சாரத்தை காந்தத் தப்பி
 யூணவே யுதச் சத்து
 மீயம்போ லுருகும் அப்பா
 யேணியாந் தாரச் சத்து
 மீயமா யுருகு மப்பா
 வானியா மடைய னீயம்
 அப்படி யண்ட மீயம்.

24

ஈயந்தான் சிப்பி யீயம்
 பாசாண் மீய மாகும்
 யீயந்தான் லோக மீயம்
 ஏமமு மீய மாகும்
 யீயந்தா னெட்டு மீய
 மட்டமக் கிண்ண மாச்சு
 ஞாயமாய்ச் சரக்கை யெல்லாங்
 கிண்ணத்தில் காட்டக் கட்டும்.

25

கட்டிய சரக்கை யெல்லாங்
 கிண்ணச் சார நீரால்
 திட்டமா யெண்ண னுள்ள
 சரக்கெல்லா மெழுகு மாகும்
 அட்ட லோகங்கள் வேதை
 அறுபத்து னாலு பேரு
 மிட்டமாய் எண்ணெ னுள்ள
 மெழுகுக் கெல்லாஞ் சரியாய்த் தூக்கே.

26

துாக்கியே துருசு கூட்டி
 பீங்கானில் வைக்க நீராம்
 போக்கினி லாரார் சொல்வார்
 புகழ்மெத்த நீரின் போக்கு
 தாக்கில் மலையும் பொன்னாஞ்
 சடபேதி ராசு பேதி
 ஆக்கிய நீரி னாலே
 அண்டமுந் தண்ணீ ராமே.

27

தண்ணியாந் தங்க மெல்லாந்
 தன்னியாம் வேதை கோடி
 மண்ணினில் மரமு மில்லை
 மலைகளும் பொன்னாய் போகும்
 கண்ணினால் பார்க்க லாகா
 கதிப்பந்த வேதை யப்பா
 வண்ணமாய்க் கொஞ்ச வேதை
 பார்க்கவே மனதில் செல்லே.

28

செல்லப்பா வாத்தங் காணச்
 சிரத்துட னமுர்தங் கொண்டு
 அல்லப்பா பகலு மில்லை
 யானிவ னென்பா ரல்லால்
 வெல்லப்பா காய சித்தி
 சடலத்தை சுத்தி செய்து
 வல்லமை கற்பங் கொள்வாய்
 வளர்கின்ற கற்பந் தானே.

29

கர்ம மேது தவமேது
 காசி னிற்பத் தரே
 வர்ம மேது சத்த
 சாகரங்க ளேது மன்ன
 வரவெற்றி யாவ தேதடா
 விளங்கும் பத்த ரேதடா
 வர்ம மான தேதடா
 வண்டா னெஞ்செ ரியவே.

30

நெஞ்சு மேது அங்கமேது
 நிலையி ருந்த தேதடா
 கொஞ்சு பெண்க ளேதடா
 குறிப்பறியா மட்டை காள்

திருமுலர் தீட்சாவிதி முதலிய நூல்கள்

வஞ்சியர்த னல்கு லேது
 மான மேது நாறிடுங்
 கொஞ்ச வாச லான
 குறிகுடி கெடுத்தக் குழியிதே.

31

வேறு-பதம்

குழியை நம்பாதே பான
 குழியை நம்பாதே
 குழியி தான கிட்டிகம்பு
 கொண்டு கையை நெருக்கியே
 குழிமயலா ய்த்திரியும் பத்தர்
 கூர்ப்பறியா மட்டை காள்
 குழிசெத்துச் சுட்டுப்போற உடல்சில
 காலங்கள் வாழ்வ தேது
 ஒத்துப் புணர் பெண்ணாசை கொண்டு
 ஒடித் திரி யூராய்.

32

ஒடுகின்ற சீவ னேது
 உத்து ணர்ந்து பாரடா
 நாடு-கின்ற நரக மேது
 சொர்க்க மேது நல்வினை
 தேடுகின்ற தீவினைதா னேதடா
 சிகத்திலே
 மூட ரான ஞானிகள்
 முயக்கிய மிகுதியே.

33

முயக்கி யம்பு லோகமே
 முத்தி யென்பார் செத்தவர்
 மெய்க்குளாம் பிதுர்க்க னேது
 வீண்பரம்பு மட்டை காள்
 சயக்கிய சங்கத்தா லேது
 தீத்த மேது ஞானியே.

34

ஞானி நா-னே னப்பா
 சிலர்சடலம் வேரறிகிலார்
 மான பங்க னேதடா
 மானி லங்க னேதடா

ஊனி ருப்ப தேதடா
 உரிசை யாவ தேதடா
 மேனி யாவ தேதடா
 மெய்யில் கொங்கை மீறியே. 35

மீறு கின்ற சடலமீதில்
 மேவிய சதை யடா
 ஊறியே பருத்த கொங்கையா
 லுத்த ரைம யக்கியே
 கூறினது மெய்யி னில்
 பருத்ததோர் சிலந்தி தான்
 நீறியே பொம்ம முலை
 நிலையிருத்தும் மகிமையே. 36

மகிமை யான தேவரேது
 வல்ல மைக ளேதடா
 மகிமை யான முனிவரேது
 ரிஷிக ளேது கர்ப்பத்தால்
 மகிமை யான வாரடா
 மத்த தெல்லாஞ் சேத்தது
 மகிமை யான வாதமு
 மருள் நிறைந்த வண்ணமே. 37

வண்ண மான சீவசெந்து
 மாற்கங்க ளேதடா
 யெண்ணமாம் விருஷு மேது
 யெல்லாங் கற்ப மாகுதோ
 பண்ணும் தேவாரங்க ளென்றும்
 பாரில் வாழ்க்கைக ளென்று
 மெண்ணிய சிவனடி யெனக்கே
 வருமென் பார்காண். 38

யென்ற சொல் விளங்கவே
 யிற்றமை யான மென்றுமே
 நன்றென்பார் பூரண காலி
 மங்கல சேரி ரிஷமுடன்
 மண்ணுள் ளோர்ம யங்கவே
 துரவி டுத்த தறிகிலார்
 யென்றுமே சாகாத புத்தி
 யேற்ப தேயுன் யோகரே

யோகமே இருக்க வேணும்

உற்பன மறிய வேணும்

ஆகமே தியானமே.....

அறிந்து ணர்வர் ஞானியாம்

யேக வஸ்த்து யிவனென

யிருக்கலா மென்றென் றைக்கும்

மோகமே தவிர்த்து ஞான

மோக மிது பாரிலே.

40

பாரிலே பிறந்தி றக்கப்

பார மல்லோ அப்பனே

சீருடன திர்விலே

சென்றி ருப்ப தரிதுகாண்

ஏருலவு சத்தி பாத

மிளைபு ரிந்த றுகிடா

காருலவு பூரணங்

கண்ட சேதி உண்மையே.

41

உண்மை யான வழலையுப்பு

உத்த முப்பு மகத்துவம்

உண்மை கறியுப்பு

உடர்துரி சையை யறிந்தவர்

அன்னவே குருவெ னக்கு

அண்டநீர் மகத்துவம்

வண்ண மான ரண்டுபேரும்

வாய்திறக்க நீதியே.

42

நீதி யான பூரணம்

நிலைய றிந்தோன் வாதிகாண்

ஆதி மூல மடியடா

அருளி ருந்த சத்தியாஞ்

சோதி யாங்கு ருக்களுங்

கருக்களும் நன்றாய்ச் சொன்னேன்

வாத மேபொய் யாதடா

மகிழ்ந்து பாரு சத்தியம்.

43

சத்தி யமடி யடா

தனக்கல் லோபேர் பூரணம்

உத்த தோரீந் தால்வள

ருரைவ ழலை யுப்படா

சித்தி யான போதமே
 சிறந்தி ருக்கு மாகநீர்
 முத்தி பெத்த போதிலே
 முப்பூ வறிவார் களே.

44

முப்பூ வுமுடிந் தபின்
 முதல்வ னாகுஞ் சிவமடா
 அப்பு வளர் போதிலே
 அடக்க லாஞ்-சரக் கெல்லாம்
 ஒப்ப மான மண்டலம்
 ஒடுக்கிய தென்னுாலடா
 அப்ப னான வருட்குருவிண்
 டான வாறு ஆதியே.

45

முற்றும்

2

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய
மச்சமுனியார் சூத்திரம்

பொன்னணி மூலர் போக்கில் ரசவாதம்
நன்னய மாக நாட்டினார் பாட்டன்
கன்னியி னுண்டை சவுக்கார மன்றிப்
பின்னொரு காரம் பிதற்றுகின் றாடே.

1

ஆரமிடு முப்பு அப்பு வறிந்தபின்
சீருள வாதியாய்த் திட்டஞ் சேர்த்துவன்
பாரில் பதினெண் முளத்துளாய்த் தோன்றி
சீருறை யாதி சிவமான வாறே.

2

வாரான பூவி னடுக்கவே வாழுவர்
கூரான பூவை கூர்மையில் காச்சி
தேறுஞ் சிவத்தைப் பரணியில் சுத்தியாய்
பாறையி னுப்பை ஏழுதரங் காச்சே.

3

காச்சிய உப்பு கனத்த குருவாக
வாச்சிட வேதான் வகாரம் பலித்திடும்
மூச்சிடு மோடக் கசடர்க் கெய்யாது
பாச்சிடு மந்தப் பகபதி பாசமே.

4

பசுவின் குணத்தைப் பகருவேன் கேளு
பொகப்புண்டு சோம்பல் போகம் பெருத்தவன்
அககை மனத்த னாகாவனி முட்டை
முகரன் குணமில்லான் மூதேவி மாடே.

5

மாடென்பான் கண்ணென்பான் மக்கள் பிதாவென்பான்
வீடென்பான் பெண்டென்பான் வேதா விதியென்பான்
கூடென்பான் வேயென்பான் குலதெய்வமே என்பான்
நாடென்பான் சண்டாளன் நாய்போல் திரிவனே.

6

திரிவான் குளங்கரை தீர்த் தங்களுென்பான்
திரிவான் கோவில் சென்று வலஞ் செய்வான்
சுருதியில் நாதந் தூசிப்பான் விந்துவை
அரிதான பெண்ணை யாசிப்பான் கோபியே.

7

கோபம் பெருப்பான் கோலம் பலதளிப்பான்
சாபக் கசடன் தந்தை உறவென்பான்
ரூப மளிப்பான் நூல்களைப் பாரான்
பாவ மிகுந்த பரகாமி தானே.

8

காமியு மாவான் கண்டதுக் கெல்லாம்
தூமலுள் ளாசைத் துடங்கித் திரிவான்
மாமோக மாதர் வலதை யளிப்பான்
யேமப்-பெண் ணாசையால் ஏங்கி யிருப்பானே.

9

ஏங்கி பசாக பிடித்தாட்டங் கொள்ளுவான்
ஆங்கார மிஞ்சி அப்பன்திதி செய்வான்
சாங்கமாய்ப் பிராணியின் தன்னுயிர் கொல்லுவான்
பாங்கா யொருநிலை பாரான் பசுவே.

10

பசுவுக்கு வாதம் பலியாது சொன்னேன்
சுசியினில் சென்ற சுகிபனுக் கெய்யாது
வசியரப் பாரார் மானிடர்க் கேது
பசுவை விட்டேகி பதியினில் புக்குமே.

11

புக்கும் பதியின் புகழாம் பெருமைகேள்
மிக்கமின் சொன்ன விதங்கள் தவிர்த்தோன்
சொக்குமென் னந்தி துணையடி யேயென்று
சிக்கவே தக்குரு சிவமான சோதியே.

12

சோதியைப் போலே துணிவரோ மெஞ்ஞானி
ஆதிய னாதி அறிந்திடும் பாசம்
நீதியா யிந்த நினவோ டிருந்தால்
வாதியாந் தொட்ட சரக்கெல்லா மியமே.

13

மியமான முப்பு முடிந்திடு மாளு
மய்மா யப்பதினெண் சித்தர்க ளெல்லாம்
நயமாய்க் களியாய் நடனத் திருப்பார்
நியம குருவாய் நெறிவித் தாரே.

14

விரித்த விரிவி னுள்க்கரு கண்டிலார்
மரித்த யிரவியை மாட்டாமல் சொன்னார்
பொரித்திடு வேலை போலவே சொன்னார்
தரித்த சடையன் தன்மை சொல்வேனே.

15

சொல்லுஞ் சிவமாந் தோய்ந்தபா ருப்புக்
கல்லுந் தேங்காயும்-போல் காரங்க ளேத்திறேன்
வெல்லும் புவியில் விளங்கிய தற்பரம்
புல்லொடு சங்கம் பொறிவிடும் விந்தே. 16

விந்துண்டா யல்லோ மேதினி யாச்சது.
செந்துக்க ளெல்லாஞ் சிவமய மாச்சது
வந்திடு நாதம் மவுனங் கலந்தது
சிந்தையி லெண்ணி தெளிவாகச் செப்புமே. 17

செப்பிய வாதம் சிறந்தநீர் விந்துநீர்
அப்பதி னாலே அடங்குஞ் சரக்கெல்லா
ஒப்பிலா நீரை ஒருத்தருஞ் சொல்லார்
செப்புவே னிந்த செய்விந்து நீரை. 18

விந்தான நீரை விளம்புவேன் கேளு
சந்திர னுப்பைத் தான்லோகத் திட்டு
பந்தி யுருகையில் பாச்சுவாய் பிண்டத்
தொந்திச் சதையைத் துணுக்கிட்டுத் தாக்கே. 19

தாக்க இணங்கன் சதையுண்ட சுண்ணம்
போக்கிந்த உப்புப் புளியை அறிந்திலார்
போக்கிந்த உப்பு புளியை அறிந்தால்
ஏக்கம் பிடித்தே இறக்குஞ் சரக்கே. 20

இறக்குற சரக்கு யிந்தப் புளியுப்பை
உறக்கொண்டு பார்க்க லுதித்திடு நீராங்
கறக்கொண்ட கார சாரமி தாச்சு
பிறக்கந்தச் சுண்ணம் பெருமை சொல்வேனே. 21

பெருமை சிறந்திடும் பிண்டத்தின் தோடு
உருமையாய்ப் பூவி லுறக்காச்ச சுத்தியாம்
வருமிந்தப் பிண்டம் மலிவாக வுதிடு
தருமிந்தச் சுண்ணஞ் சவுக்காரத் தொக்குமே. 22

கார சாரத்தி னீர்கட்டி இதையரை
வாரொத்த பிண்ட மகத்தான வில்லைசெய்
பேரொத்த தாக உனது உலையிலே
சீரொத்த சுண்ணஞ் சிறந்திடும் பாருமே. 23

பார்சிப்பிச் சுண்ணம் பகர முடியாது
சாரத்தை நேராய்த் தாக்க சிலமாகும்
நேரொத்த நீரில் நேரா யிணங்கனீர்
சேர காரச் சேனீரி தாமே. 24

சேனீரில் சென்ற சரக்கெல்லாஞ் சேர்த்திடும்
வானீர் மருவ மகத்தாங் குருவேண்டாம்
பூன்று போட்டால் புகழ்ந்தகுருச் சேனீர்
பூனீ ரிடாமல் புவைநீ யாட்டிடே. 25

ஆட்டிய வில்லை ரவிமுகங் கண்டால்
கூட்டமா மெந்தச் சரக்கையுங் கொன்றிடும்
மூட்டிந்த மூட்டை யாரு மொழிந்திலார்
தாஷ்டிக மாகத் தான்செப்பி னேனே. 26

செப்பிய தெல்லாஞ் சித்தர்கள் போலே
செப்பிய தென்று சிந்தை வையாதே
செப்பிய விந்துநீர் சேர்த்தரை கல்லுப்பை
அப்படி யேழுநா ளாதித்தன் முன்னிலே. 27

முன்னிட் டரைத்து முசியாமல் வில்லைசெய்
முன்னிட் டரைத்து பூச்சுண்ணஞ் சேர்சமன்
மன்னிய உப்பு மகத்தான சுண்ணமா
மின்னும் ரவிக்கு வேண்டிடு நாதமே. 28

நாதமே சத்தி நாதரடிக் காணும்
போதமே யென்ற புகழாம் பார்சத்தி
ஆதி மனோண்மணி அப்பா திரண்டது
மேதினி தன்னில் விளம்பினன் தூத்தமே. 29

ஊத்தம தான உத்த சுரோணிதஞ்
சாத்திரம் பொங்கித் தருவே னாதமாய்
மாத்திரை யாலே வளமாஞ் சிவத்தை
போத்த வகைசொல்வேன் பூரத்தில் சூடனே. 30

சூட னுரத்தே சொக்கி அரைத்திட
நீடுஞ் சமனிடை நீராங் கிளிஞ்சிக்கு
கூடு பூவுங் குழைந்துரை யண்டத்
தோடுட னத்தை நண்டு சங்காமே. 31

ஆமிது பூவி லடவா யமுரியில்
 ஆமிது சுத்தி அரைத்திடு வில்லையாய்
 ஆமிது வெவ்வே றாக்கவே சுண்ணாம்பாம்
 ஆமிது மாலிடை எட்டதிற் சேரே. 32

சேர்த்திடு வீரம் பூரம் புளுகொடு
 சேர்த்திடு சீனம் வெடியுப்பு நீரால்
 சேர்த்திடு சுண்ணந் திரமாய் வகைக்கொன்று
 சேர்த்திடு மஞ்சாடி சேரப் பொடித்திடே. 33

பொடித்திட்ட பின்பு புகழாம் பராசத்தி
 துடித்த ரவியை சுரோணிதத் தாலே
 நடித்திட்ட நாதநீர் பச்சை யமுக்கி
 குடித்திட்ட ஊத கொடிதான் சுண்ணமே. 34

சுண்ணத்துக் கிந்த நாதநீர் விட்டால்
 சுண்ணக் கோடோர மாருஞ் சொல்லார்கள்
 சுண்ணமிது வொன்று துடியான பூக்கல்லு
 சுண்ணமிது வெட்டு தூக்கா யிடையிதே. 35

தூக்கி யரைக்கச் சொல்லுவேன் சேனீர்
 தாக்கிடு மண்டந் தானெட் டுடைத்து
 வாத்திடு வெண்கரு வப்பா பீங்கானில்லை
 பூத்திடு பூரம் வீரம் பொடித்திடே. 36

பொடித்தெ டுத்தஞ்சு சுண்ணமும் போடு
 துடிக்க கடைந்திடச் சொல்லவும் வெண்ணையாம்
 திடத்து டமாளு செவியினில் நஞ்சை
 இடப்பெரு வெண்ணை யிதுஉண்மை தானே. 37

தானாகு வெண்ணை சலமாகு மூன்றானாள்
 ஏமிடை பத்துமஞ் சாடி தூககு
 லானான நீரில் மாளுஞ் சரக்கெல்லாம்
 ஏனமு முப்பூவுக் கிசைந்தங் கரைத்திடே. 38

அரைத்திடு வில்லை யப்பா வெயில்-போடு
 உரைத்திடுஞ் சுண்ண மோகோ கடுஞ்சுண்ணம்
 தரித்திர மேது சரக்கெல்லா மாளும்
 விரைத்த மெழுகதாம் வேதையு மாமே. 39

ஆமே மெமுகுக் கதிரூர்ச் சேனீர்
சாமே சரக்கு மறுபத்து னாலும்
ஆமே முப்புவில் அடங்கியே கட்டித்
தாமே மெமுகு தானாடு வாரே. 40

ஆடிய சுண்ணம் வழலை யிதப்பா
பாடிப் படித்துப் பாரில் விள்ளாதே
கூடிக் குழைந்து குளிகை செய்வோர்க்கு
நாடி வழலையை நாட்டு வகாரமே. 41

வகாரத் துரைக்கு வழலையைப் பூசி
அகாரத்தை ஒதி லடங்குஞ் சிவந்தான்
மகாரத்தி னாலே வளைந்த சமரசம்
உகாரத்தி னாலே உளைந்திடுஞ் சத்திக்கே. 42

சத்திய மாகச் சொன்னேன் தவறில்லை
முத்தியும் புத்தியு முதல்ஞான முள்பட
சித்திக்க வேதையுஞ் செப்பினே னென்பதில்
பத்தி யறிவாகப் பார்ப்போர்க் கருள்வோமே. 43

அருளும் புண்ணாக் கரப்ப னெனக்குத்
திருமூல ரெங்கள் சித்தப்ப னாகும்
பொருள் காட்டும் முன்னோன் போகரெனக்கு
தருமச் சமர்முனி தானாமென் பேரே. 44

பேராம் பெருநூல் பெருமை யென்னுற்றி
லாராய்ந்து பார்த்து அதிலிந்த எண்பது
சீராகச் சொன்னேன் சிறுபிள்ளையும் பாடும்
பாரான தீட்சை பகருமொரு நூற்றே. 45

நூறாம் நிகண்டு நுண்மையாய்ச் சொன்னேன்
வேறொரு நூலும் விளம்பவு மில்லை
தேறுமென் னூலில் செகமெல்லாம் பொன்னாகும்
வாரான வாதி மகிழ்ந்து செய்வாயே. 46

வாய்த்த வழலையில் வீரத்தைக் கூட்டி
சாய்த்திடு கல்லுப்புக் கப்பியே யூதிடு
தேய்த்திடு சுண்ணஞ் செகமெய்த்த சாரஞ்சேர்
நீத்துரை நீராம் பூரத்தை நீற்றே. 47

நீத்திய சுண்ணத்தால் தாளகம் நீறும்
காத்தரி தாரத்தால் கருவங்கம் நீறும்
சூத்திர வங்கத்தால் சூட்டு நிமிளையை
சாத்து நிமிளையதான் சாரத்தைக் கொல்லுமே. 48

கொல்லுமே சாரங் கூறுந் துரிசியை
வெல்லுமே வீரன் வெண்கண்ண மாயிடும்
சொல்லுமே தங்கம் திடமான சுண்ணமாம்
வல்லிய சூத மகத்தான சுண்ணமே. 49

சுண்ணத்தில் வீரம் பூரம் புளுகோடு
பண்ணிய சூதம் பகுந்து நேசித்தால்
என்னென சரக்கு மிதில்கண்ண மாயிடும்
நண்ணுஞ் சவாதுடன் காரமுஞ் சேரே. 50

சேர்க்க உருக்கினஞ் சேருஞ் சரக்கெல்லாந்
தாக்கிய லோகந் தான்பசம் பொன்னாம்
பார்க்கவே பூரநீர் பட்டால் மெழுகாகும்
ஏர்க்கு மெழுகுக் கெல்லாந்தான் வேதையே. 51

வேதை விளைந்தது மெய்யுற்ற சூடனில்
வேதை விளைந்தது மெய்யுற்ற சூதத்தில்
வேதை விளைந்தது மெய்யுற்ற தங்கத்தில்
வேதை பிறந்த விதமறி யாரே. 52

விதையான விந்துநீர் மேவிடு வேதை
விதையான நாதநீர் விட்டிட வேதை
விதையா மகாரச மேல்தங்கம் வேதை
விதையான வீரன் மேவ பலிக்குமே. 53

பலித்திடு நாதம் பரிவா மகாரசங்
கலித்தே உருகக் கட்டு முறைகேளு
புவிக்குள் வெள்வேலம் பட்டைத் தயிலத்தில்
மெலிக்க உருக்கிச் சயவேகம் போம்மாமே. 54

ஆவின் அமுரி அடங்கா மகாரசம்
மேவி உருக்கிச்சாய வேகம்போம் பாரு
தாவு மெருமைத் தயிரி லேழுதரம்
பாவுக மானபின் பகருவேன் கேளே. 55

கேளப்பா னாகம் கெடியாக முப்பலம்
ஆளத் தகட்டி லரிதேவி யோர்பலம்
வேளமுப் பூவும் மேவுங் ருசிக்கு
கோளான வீந்துநீர் கூட்டி யரைத்திடே. 56

அரைத்திடு நாக முலர வுலரவே
விரைத்த ரவியில் மேவி உலர்ந்தபின்
நுரைத்திடுங் கொட்டிக் கிழங்கரைத்தே பூசி
நிரைக்குங் குகைக்குள்ளே நிமிர்த்திடு சீலையே. 57

சீலைமண் செய்து திடமா யுருக்கிட
மாலுறு நாகம் வசமாகக் கட்டிடும்
சாலவே தப்பளை தன்றுன் சுருக்கிட
பாலிக்கும் நாகம் பதையாமல் கட்டுமே. 58

கட்டு மகாரசங் கிலிக்கும் வகைகளாய்
வெட்டிய வெள்ளைப் பாசாணச் சுண்ணத்தில்
குட்டித் தக்காளிச் சாத்திட்டு நீத்தி
கெட்டி யமுரியில் கெடியாக நீற்றிடே. 59

நீத்திய பின்பு நிலையா மமுரியில்
போத்தி ஆரித்துப் போடுநீ வெள்ளையை
மாத்து மகாரசம் முப்பலம் வாங்கி
நீத்திய வெள்ளையை முப்பலந் தாக்கே. 60

தாக்கி உருக்கத் தாய்வங்கங் கட்டிப்போம்
பாக்கிய நாகம் பரிவாய் ஒருபலம்
துாக்கிடு வங்கந் துறையாஞ் சரியிடை
ஆக்கி உருக்கி அதில்குதங் கூட்டிடே. 61

குதத்தில் செங்கலம் மஞ்சள் பொடியிட்டு
பேதிக்க வண்ணத்தை பேரான நீர்விட்டு
கொதிக்க வாட்டி குழைந்த கல்லுப்பிட்டுச்
சாதிக்க கழுவி தனையெடு குதமே. 62

எடுத்திடு குதம் இயல்பாக சுத்தி
அடுத்தே இருபலம் யாவதில் கூட்டி
கொடுத்தே அரைத்திடு கோநாக வங்கந்தான்
தடுத்தாளு மூன்றுந் தான மிடைக்கே. 63

இடைக்கொக்க வீரம் இசைந்தே அரைத்திடு
படைக்கற் பூரநீர் பாலித் தரைத்திடு
திடத்தா மமுரியில் தேத்தாம் விரையிட்டு
கொடுத்தே தெளிந்தபின் கூறாய்க் கழுவிடே.

64

கழுவிடு மூன்றுநாள் கட்டா யரைத்தபின்
நளுகிய வால ரசமெனத் தோன்றும்
தெளிவித்த பின்பு சேராய் வழலையை
பழிகொள்ளும் பின்பு பகராய்க் களஞ்சியே.

65

பகருவேன் விந்துவும் நாதமுங் கூட்டி
யிகமா மெமுகு கண்ட இடைக்கு
சுகமான கெந்தியைப் பாலுறச் சுத்தியாய்
வகமாகக் குப்பியில் வாழ்த்தி ளரித்திடே.

66

எளிக்கையில் சிற்பரை நிறுவாணி பூசைசெய்
எளிக்கையில் கணேசன் சிதம்பரப் பூசைசெய்
எளிக்கையில் நந்தி இணையடி பூசைசெய்
எளிக்கையில் செந்துர யியல்பு ரணியே.

67

பூரணச் சந்திரன் போலே நீறுமாகும்
பாரில் நவலோகம் பசும்பொன்னாம் பத்தரை
சேரு மித்தொழில் செந்துரம் பண்ணயில்
குருறு தங்கச் சுண்ணத்தைக் கூட்டிடே.

68

கூட்டிடு களஞ்சிக் குறையாச் செந்துரம்
தீட்டுந் தொழிலிது செய்து நீர்த்ததைக்
கூட்டுந் துறையெல்லாங் கூர்ந்து பிறகுபார்
வீட்டு வறுமை விளம்ப வொண்ணாதே.

69

ஒண்ணான விந்துநீ ராரு முரைத்திலார்
வண்ணான்தன் னாதநீர் மார்க்கத்தை விண்டிலார்
தண்ணாங் கடுங்கார சாரத்தைக் கண்டிலார்
அண்ணாவி சொல்ல அறைந்தேன் முறையிடே.

70

முறைவீதம் பார்க்க முதல்தவ றாது
இறைய ன வாகிலுந் தப்பு வருகில்
மறையுமே வாதநா லென்ன செய்யும்
துறையறி சூத்திரம் சொன்னேனா னென்பதே.

71

எண்பது பத்தோர்க் கீடாரு மில்லை
நண்பறச் சொன்னே னாட்டி லுள்ளோர்க்கு
திண்படு சாத்திரஞ் சேரவும் பார்த்தால்
விண்படு நாதம் வெளிகாண லாமே. 72

காணாது வொன்றும் பசவுக்கி தப்பா
பாணாது மாகில் பதிபாசஞ் சேரும்
கோணினால் சூத்திரக் கூறுமே பொய்யாம்
தோணுமே யோகஞ் சுழிமுனை பார்த்திடே. 73

பாத்திடப் பாத்திடப் பட்டப் பகலாம்
மாத்துந் திசமா மெழுத்தை வளைந்துபார்
போத்து மீரேழு லோகத் தெழுத்தினால்
சாத்து மவுனந் தலையாமோங் காரமே. 74

தலையான தன்மைக்குச் சத்தி சிவமாம்
நிலையாத அஞ்சை நிலைக்கவே ஊணும்
மலையான ஆலம் வகுத்தருள் தெய்வம்
புலைவா மெழுத்தின் புலத்தை அறிந்திடே. 75

அறிவாம் பராபர மானசிவ சத்தி
அறிவால் அறியவே அட்சரங் கேளு
பிரியா அகாரம் பிலக்கவேல் விட்டு
குறிமேல் விசறிக் குறியான வாரே. 76

வாரான வாலை வளர்ந்த எழுத்தில்
பேரான மூன்றும் பிணைத்து நடுவிடு
கூரான மூன்றுங் குறித்திடும் போது
மூரான நாற்பத்து முக்கோணத் துக்கே. 77

முக்கோணச் சக்கரம் மூர்த்தி பராபரம்
சற்கோணச் சக்கரம் சர்த்தும் மகேசுரன்
முக்கோணத் துள்ளே ஒளிவங்கு சிங்கு
நற்கோண மீறும் நலமாங் கணேசனே. 78

கணேச னிருக்கின்ற கீழ்மூலஞ் சித்தித்தால்
குணாலத்தின் குண்டலி கூர்ந்தங் கெழுந்திடும்
திணாதொந் திப்பர்க்கு நிலைக்குமே நாற்கோணம்
வீணா தண்டில்நின்ற விந்தை விடாதே. 79

விடாதே பிரமன் மேல்வீடு மால்பட்டணம்
படாதே மேல்ருத்திரன் பட்டண மாகும்
அடாதே மகேசுர மகத்தாம் அடிமுடி
கொடாதே கொடுக்குங் கூறு மவுனமே.

80

மவுனத் தோணியால் வளர்ந்த சதாசிவம்
மவுனத் தோணியால் வளர்ந்திடும் வசம்பு
மவுனத் தின்வாசல் வழியைத் திறக்க
மவுனத் தமுர்தம் வழலைக் கொப்பென்னே.

81

ஒப்பாக வாயிர மிதனையுங் கண்டவர்
எப்போதுஞ் சாகா திருப்பான் சிவனவன்
அப்பா பராபரத் தாணு வெழுத்தைச்
செப்பச் சிவமாஞ் சேரவு முத்தியே.

82

மச்ச முனியார் சூத்திரம் முற்றும்
சூருபாதம்.

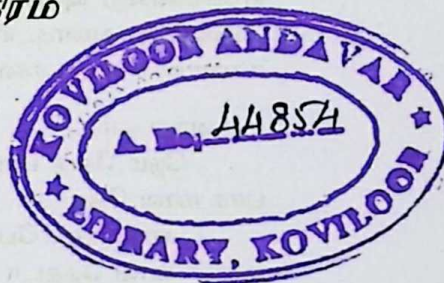
உ

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய

ரோமநிலி பாடல் சூத்திரம்

அருளிருந்த தெவ்விடம்
 ஆணி ருந்த தெவ்விடம்
 திருவி ருந்த தெவ்விடம்
 செயலு றைந்த தெவ்விடம்
 பொருளி ருந்த தெவ்விடம்
 புறையி ருந்த தெவ்விடம்
 பரமி ருந்த தெவ்விடம்
 பரம சிவ னஞ்சிலே.

1

அஞ்ச மூணு மெட்டா
 அஷ்ட மக்கூ றானது
 அஞ்ச மூணு மெட்டா
 யானி ருக்கு மந்திரம்
 அஞ்ச மூணு மெட்டா
 ஆதி யடி பூரணம்
 அஞ்ச மூணு மெட்டா
 பஞ்ச வாச லானதே.

2

பஞ்ச பூத மேதடா
 பரம றுத்த வாரடா
 பஞ்ச வாச லேதிறந்தி
 டாத யோக மேதடா
 பஞ்ச வண்ணச் சத்திதாள்
 பராபரை மகத்துவம்
 பஞ்ச மெழுவகை பிறப்பு
 பாரி லாண்பெண் ரண்டிலே.

3

ரண்டென வகுத்த சத்தி
 நாதத்தைகண்டறி யார்களே
 ரண்டென வகுத்த சிவம்
 ஆதி நில வுப்புவாம்

ரென்டென வகுத்த முடி
ஆகு மதுவப் பொருள்
ரண்டி லொன்று பூரணம்
நிறைந் திடும் நீசனே.

4

ஈசனே மனிதனா மிறைவனே மனிதனாம்
யீசெனென்ற வுப்பலோ வெடுத்துரைத்த வாறிது
ஈசனென்ற தாளடி யிருந்தபரி பூரணம்
ஈசனாவ தாரடா ரசவாதியல்லோ வீசனே.

5

ஈச னாவ தாரடா
நேம வேத மாரடா
பாச மாவ தேதடா
பரமி ருந்த பேரடா
ஆசை யாவ தேதடா
யான மனதி லாவது
பூசை யாவ தேதடா
புகழ்ந்த சடலத் திலே.

6

சடல மென்ன காத்தடா
சரக்கு மப்ப டியடா
யுடல் பொருளாவி மூன்றும்
உற்ப னச்ச ரக்கடா
யுடலா விதன் வன்னியி
லடங்கு கின்ற அங்கத்திலே
விடமீ டுஞ்ச டலமே
பிலக்க வறி யார்களே.

7

அறியாம லேவாத முத்தி
அலைந்து போற ஏழைகள்
உரியில் வெண்ணெய் தானறிந்து
உசர வெளிகா ணாமலே
செறிவு மோத யிரடா
சீர்புளி யுப்பில் லாததால்
உறையும் பான மதியமுர்தம்
உற்று ணர்ந்து கொள்ளவே.

8

கொள்ளடா மதிய முர்தம்
கொண்ட பின்பு வாதமே
விள்ளடா சரக்கு வேதை
மெய்யடா பொய்யல் லவே

தள்ளடா பெண்ணா சையைத்
தவிர்ந்து மலை யேறடா
உள்ள செய்தி சொல்லுவேன்
உண்மை யான வாதமே.

9

வாத மென்ன வுப்படா
வகைய நியா வாதிகள்
வேதை காணு.....மானிடர்
விருப்ப மடி பூரணம்
நீதிக் குறி வுப்படா
நேச நிலை வுப்படா
சாதி யான மரமடா
மேழிச் செல்வ மொக்குமே.

10

மேழிச் செல்வம் ஏதடா
வேதை யது தானடா
மேழிச் செல்வ மல்லவோ
மீறுவாதி சொல்லடா
மேழி வாத மொத்திருந்த
மேல்ச ரக்கு விள்ளுவேன்
மேழி யீய மல்லவோ
வெளிதி றந்து சொல்லுவேன்.

11

சொல்லு கின்ற மலரடா
தொய்வு காசக் கட்டிகாண்
சொல்லு மறசி வரிவே
சிவமி ருந்த வுப்படா
வல்லவ ரிம்முன்றுமே
வகைபுரிந்த யீயமாம்
வெல்லுமிது தங்க மொத்த
மேனி யது காணுமே.

12

காணு கின்ற நோக்கால்
.....கருது.....துத்த நாகமே
பாணிபடி தாம்பி ரம்பொன்
.....யென்ன பண்ணுமே
பூணு கின்ற.....
வெள்ளிக்கு திசைவீர ரசம்
வாணி நாக மோஷம்
லிங்கம் ரசம் வெள்ளியே.

13

வெள்ளி யேற்கால் பித்தளை
 குத்தி யாவ தேதடா
 வள்ள லேபா சாண
 யீய மண்ட மிரண்டிலே
 துள்ளு சிப்பி யீயமுந்
 துலங்கு குத்திச் செம்படா
 தெள்ளு கொளு பச்சை கெந்தி
 தங்கச் செம்பு இரும்பிதே.

14

இரும்பு கொளு வாச்சுது
 யேறு யிரும்பு யீயமாந்
 துரும்பு காந்த மீயமுந்
 துலங்கு மாயொன்றே
 விரும்பு கின்ற யோடா
 விருப்ப மீய மாமிது
 திரும்பு மேற்கொளு குத்தி
 சென்ற வெங்க லமிதே.

15

வெங்கல மில்லாத தொரு
 வீர மான சேதியாம்
 ரெங்கு கருஹு லெக்க
 கல்லு நேர்க்கொளுச் சுண்ணமாந்
 துங்கன் வன்ன.....
 தூயரை பொடியுமாங்
 கங்குல் பச்சை வெத்திலை
 கண்புள் பச்சைக் காந்தமே.

16

காந்தம் வெண்மை யப்புரகங்
 கண்ட. மனோ சிலையுடன்
 சாந்த மான யடைக்காயிலை
 கற்சுண்ண மூன்று டெதிரா
 சேந்திடு மிளகு கார
 மிருவி யண்டச் சவ்வுடன்
 பாந்த மாம்பனங் கொட்டைப்
 பாஷா ணமெரிப் பென்பாம்.

17

யெரிப்பா லாது சாரமே
 யிருக்கு தென்பு முகொடு
 தெரிப்பது சவா துடன்
 சென்ற புளிக ளங்கமாந்

தரிப்பில் லாத ரசமுந்தான்
கிட்டி னப்பு ரகந்தான்
பொரிப்பு லாவு காரமும்
பொருள்நி றைந்த ரசமதாம்.

18

ரசம தான மிளகுபுளி
யுப்பென நவின்ற னர்
அசையா ரசம்பு நிலவுப்புக்
கறியுப் பீயம்
நசமுடி பூனாக ஜோமஞ்
சி.....செம்பு முடியதாம்
வசமில் லாசெ விப்பிசின்
கடல்நு ரையோ டண்டமே.

19

அண்டத் தோடு வெள்ளியம்
அடிமுடி யாகர் ரசமாம்
பண்ட மாந்தி ராவுடன்
கருமை சூடன் ரோசனை
துண்ட மாங்கற் பூரம்
திமைச்சொல் பூரச் சலாசத்துமே
தண்ட மாமட் டுப்பு
ணீருப் புப்-பொரு ளாக்குமே.

20

பொருளு முவர்சா ரங்கரு
நாவி யோடு சுரோணிதந்
திருவு லாவு கங்கையுடல்
பொருளு ளாவிய செம்பாம்
மருவுபொன் கெவுரி தாரம்
வாமுங் கெந்தி மன்னா
மருளிந் துப்புச் சீனம்
நவசா ரம்பளிங் காகுமே.

21

ஆகமாங் கெருடப் பச்சை
யப்பா வெடி யுப்பு
வாகான வளைய லுப்பு
நீல மதுவு மாகுமே
பாகு-மண கங்கை கண்ட
வெள்ளிய தாகு மப்பா
யேக எவட்சா ரம்பொரி

மீறுமே.

22

வெள்ளை யாம்பா ஷாணம்

இவர்மூன்று பிரமா வாம்

வள்ள-லேவெண் காரமாந்

துரிசொ டிகல் லுப்பும்

விள்ளவே நற்பசை யாகும்

வீரம் லிங்கஞ் சூதம்

தெள்ளு நற்சிவப் பிதாஞ்

சிறந்த பிரமா வே.

23

பிரம்மா விஷ்ணு ருத்திரன்

பேச்சு மூன்றும் பொன்னதாம்

பரமமான் யட்ட லோக

யேழு வகைப்பி றப்புந்

திரம தான பூதமஞ்சு

சிவகலை யிதொன்றும்

பொருளு முடலாவி யிது

மூன்று மறியார்களே.

24

அறியா யிருபத்து நாலு

மன்பாய் விள்ளு நேன்கேள்

வெறியா நவத்து வார

முள்ள வாசலு மீரேழாம்

தெளியாந் தங்க மொன்று

சடல மொன்று.....த்தியொன்றாம்

பிரியாஞ் சிவமொன் றெனப்

பேசு மறுசுவையே.

25

அறுசுவை யோடிரு பத்து

நாலு விபரம்

பிரிவு கொண்ட அட்ட

.....றொன்று கேளடா

மறுபி றவியேழ் பிறவி

வைத்துங் கறியுப்பு

வுறுதி யான பஞ்சபூதம்

உற்ற சத்திக் காகுமே.

26

சத்தி யாகும் பித்த

னதா டக்கம் வகையொன்றும்

முத்தி யிருபத் தினால்

முகஞ்சு கல்லுப்ப தொன்றும்

பத்தி லெட்டு ரெண்டெனப்
பகர்ந்த வாறு சொல்லுவாம்.

27

சொல்லு கின்ற யெட்டெல்லோ
சுருப மான மந்திரம்
வெல்லு ரவியிந் தல்லோ
விசையி ரண்ட தாகும்
சொல்லு கின்ற யஞ்சுமுன்று
சோதி யின்பி றப்பும்
வல்ல வர்க்கு முன்றென்
மகத்துவ முறை யாம்.

28

உரைப்ப தென்ன பொருளறிந்து
உண்மைச் சுண்ண மாகத்
தரைக்கு ளடங்கா தயடி
சார்ந்த நீல வுப்புந்
திரைந்.....ளந்த வுப்புச்
சுண்ண மோடு வீரம்
பொரித்தி டும்நற் காரமே
வடசாரம் ள்ள நஞ்சு.

29

நஞ்சுட னரைத்திடக் குமரியின் சாற்றால்
அஞ்சுநா ளரைத்தபின்பு அதிமுளப் புடத்திற்
துஞ்சியே சுண்ணமாஞ் சூடனுடன் கூட்ட
மிஞ்சியதோ வீரஞ் சூதம் கல்லுப்புக்கே.

30

கல்லுப்புச் சுண்ணந் தன்னை
கதித்த வீரன் கூட்டிச்
சொல்லுத்த துரிசிலே
சூட்ட நல்ல சுண்ணம்
வல்லொத்த த்திலே
மாவிடை துரிசு
சொல்லிட்ட சூத பற்பஞ்
சேருஞ் சாதி லிங்கமே.

31

சாதிலிங்கங் கூட்டி கல்வத்திட் டாட்டி
சோதி பாரு செம்பிலே சோதனை யதாகும்
நீதியாங் கெருட பச்சை நேமம் வெடியுப்பு
வாதியாள் வளைய லுப்பு விண்ணென மடங்கும்.

32

மடங்கவே யிந்துப்புச் சீனக் காரம் நவச்சாரம்.
தடங்கொள்ளும் கெவுரி கெந்தி தாரமது கூட்டித்
திடம்பெற மும்மூர்த்தி குருசன்றிட வரைத்து
வடங்கொள் வெள்ளி தன்னி லீயமாத் தேழரை யாகுமே. 33

விருத்தம்

ஆமப்பா அமுரிச் சாரந் தன்னை
யப்பனே சுரோணிதந்தா னாட்டிக் கூட்ட
ஏமப்பா யட்டுப்பு நீருப்புங் கூட்டி
யிசைபுரம் ரோசனையுஞ் சலாசத்துங் கூட்டி
நாமப்பா குருவினுட பாதஞ் சேர்த்து
நல்லதொரு குடனுக்குக் கவசங்கட்டி
வேமப்பா தணலாடச் சுண்ண மாச்சு
வேதையினிக் கவர்கோடி வேதை தானே. 34

தானென்ற யண்டமொன்று கடல்நுரைதா னொன்று
சா.....செவிப்பிசினு மவ்விடையே கூட்டி
தேனுடனே கல்வத்தி லாட்டிக் கொண்டு
.....கொடுக்கச் செம்பாம்
மேனென்ற செம்பிலுந்தான் வெள்ளி நூறி
லிதுமுன்று தாக்கிடவே மாத்தஞ் சாமே. 35

அஞ்சாத பூனாகம் முடியுங் கூட்டி
அப்பனே சிப்பியுட னரைத்து ருட்டி
மிஞ்சவற்பு நீருப்புக் கறியுப்புங் கூட்டி
வீரமுறு மும்மூர்த்திக் குருவுங் கூட்டித்
தொஞ்சுகின்ற குடனுட குருவுஞ் சேர்த்து
சுகமுடனே யேமுநா ளரைத்து ருட்டி
மிஞ்சியதோர் புடம்போடச் சுண்ண மாச்சு
வேதையினிக் கவர்கோடி விள்ள லாமே. 36

விள்ளலாங்கிருஷ்ணவப் பிரக மொன்று
மீறியதோர் சாரமொன்றிற் குருத்தா னொன்று
வள்ளவே சம்பளத்தா லாட்டிக் கொண்டு
வளமான சவுக்கரந் தன்னிற் பூசி
மெள்ளவே தணலாட்ட யெண்ணை யெல்லாங்கக்கும்
மீறியபின் மருந்துக் கவசங் கட்டி
ஒள்ளியதோ ருலையில்வைத்து ஊதச் சுண்ணம்
ஒகோகோ கடுங்காரச் சுண்ண மாச்சே. 37

ஆச்சப்பா சவுக்காரச் சுண்ண மப்பா
 அரகரா கவர்கோடி- வேதை கோடி
 நீச்சப்பா பிரளயந்தான் சவாது கூட்ட
 நிசமான புழுகுடனே தெங்குருத்தண் ணீராம்
 பேச்சப்பா பெரும்பேச்சு யண்டச்சவ் வாச்சு
 பிரம்பான பனங்கொட்டைப் பாசாணந் தானே. 38

பாஷாண மிருவியொடு பொடித்துப் போட்டு
 பணமான சவுக்காரந் தெளிந்த தண்ணீர்
 வாசமுள்ள சிலைகாந்தந் தண்ணீ ராச்சு
 வடிவெள்ளை யப்புரகந் தண்ணீ ராச்சு
 நேசமுடன் லோகமது தண்ணீ ராச்சு
 நிலையாத தண்ணீ ராச்சு
 வாசமுள்ள பத்திரியுந் தண்ணீ ராச்சு
 மக்களே ரெங்குவந் தண்ணீ ராச்சு. 39

ரெங்குக்கு வுர்க்கல்லுத் தண்ணீ ராச்சு
 நிசங்குக் கிடக்காந்தந் தண்ணீ ராச்சு
 பொங்கமுட னவத்தண்ணீர் தெளிந்த தண்ணீர்
 போதமுடன் சவுக்காரக் குருத்தண் ணீரும்
 தங்கமினித் தண்ணியடிக் கருவி தாச்சு
 சதகோடி யண்டமட்டு யாடவர்க்கும்
 வங்கந்தா னாயிரத்துக் கொன்று யீய
 மாத்துயிது ஆயிரத்தெட் டாகும் வாறே. 40

வாரான குருத்தண்ணீர் லாபத் தண்ணீர்
 மக்களே குருவிதுதான் வேறே வேண்டாம்
 நீரான நீற்றுக்கு மிந்தத் தண்ணீர்
 நிலையாத மெழுகுக்கு மிந்தத் தண்ணீர்
 ஆறாத சேனீர்க்கு மிந்தத் தண்ணீர்
 அப்பனே கட்டுகளுக்கு மிந்தத் தண்ணீர்
 கூறான களங்குக்கு மிந்தத் தண்ணீர்
 கூட்டுவனே ரசவாதி கூறு தானே. 41

கூறுகின்ற தண்ணியப்பா குருச்சென்னீராங்
 கோடான கோடிகால் பலத்த தப்பா
 தேறுகின்ற மொழியொன்று சொல்லக் கேளு
 திரமான தாளகத்தைச் சேனீர் விட்டு
 வாறார்விட் டரைக்கவொரு சாம மட்டு
 மப்பனே மெழுகாகும் வெள்ளி நூறு
 வேரான வெள்ளியிலே ஒன்றைப் போட
 வேதைபதி னொருமாத்து விள்ள லாமே. 42

ஆமப்பா கெந்தகத்தைத் தண்ணீர் விட்டு.
 அரைக்கவே மெழுகாகும் வெள்ளி நூறில்
 நாமப்பா வொன்றிடவே மாத்து நூறு
 நல்லதொரு சைவீர மெழுக தாகும்
 போமப்பா கனபேதி சொல்ல மாட்டேன்
 புகழாக ஆயிவந்து சொல்லக் கேட்டேன்
 வேமப்பா துரிசதுதான் சேனீ ரூற்றி
 வெயிலில்வைக்க நொடிக்குமுன்னே சிங்கியாச்சே. 43

சிங்கியது ஒருமாத்தான் கோடி குதஞ்
 சேர்த்துருக்கக் குளிகையுமாங் கெவுன சித்தி
 மங்கையர்கள் வசமாவார் போகரைப் போல
 வாழுவான் சாகாத வரமே பெற்றான்
 அங்கமெல்லாநீ தங்கமப்பா கயிலா சந்தான்
 அவனாக வாழுவான் காண் அம்ப லத்தில்
 மங்காத கீர்த்திகொண்ட ரோமன் பாடல்
 மயங்காது வேதைமுற்றும் வளந்தா னாமே. 44

வளமாகக் காயசித்தி பண்ணிக் கொள்வாய்
 மானிலத்தில் வாதியென்று பேருங் கொள்வாய்
 நளனாக ராச்சியமும் ஆளச் செய்வாய்
 நாதமுடி மூலமெல்லாங் காணத் தோன்றும்
 பழமைசொன்ன கதையென்று விட்டி டாதே
 பரமாகச் சடலத்தைச் சுத்தி பண்ணு
 அழகாக அம்பலமுந் தாக்குந் தாக்கும்
 ஆணைபொய் யல்லகாண் வாதம் பாரே. 45

பாரப்பா வாதமெல்லா மடக்கிப் போட்டேன்
 பண்பெற நாற்பத்தஞ்சு பாடலுக் குள்ளே
 ஆரப்பா யெனைப்போலே சொல்லப் போறார்
 ஆய்ந்ததொரு கருக்களெல்லாந் தப்பா மல்தான்
 சீரப்பா இடம்வேணும் பொருள்தான் வேணும்
 திரவிலே போனாலு மெல்ல வேணும்
 மேரப்பா யிதையறிந்து வாதம் பாரு
 இந்திரன்போல் வாழ்வதற்கு யியல்வா முற்றே. 46

ரோமரிஷி பாடல் சூத்திரம்
 முற்றும்.

உ

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய
போகர் வாக்கியம்

குருவே குருவா முதக்க துப்பு
அருளே பரமா மறிவே அறிந்தால்
யிருளே வெளியாம் இறுதேகம் பொன்னாம்
குருவே குருவே நிலச்சாரக் குருவே. 1

குருவே உப்புக் குத்திசை பூரம்
அருவே முருவா மங்கியில்-வருவா
ரறியவகை சொன்னோ மெத்தருவா
மேருத் தானவன் றானே. 2

ஆன சீனக் காரச்-சுண்ணம்
அரையீ ரரையீ ரரைனாழிகையாய்
மானே உப்பு மிந்துப்பும்
மருவுஞ் சார நீத்துடனே
தானே கூடி வேதித்துத்
தாறையில் குக்கிட் டேழுபுடமாய்
வானோர்க் குதவு மணியாமே
வண்ணான் துறையில் சுண்ணமிதே. 3

சுண்ணமாக் கண்ட மணி
துய்யச் சுண்ண மாயிவிடுமோ
பண்ணார் மொழியாய் நீகேளாய்
பகரும் போகர் நாதர்முறை
அண்ணே சொன்னேன் சவுக்காரம்
அதனுள் எரிருந்த எண்ணைதள்ள
கண்ணே சார நீத்துடனே
கனிந்த உதகந் தொப்பீரே. 4

தொப்பீர் தொப்பீர் னாலாறு
தோன்று கதிரில் காயவைப்பீர்
யேப்பீ ராரென் றெண்ணாதே
எருக்கம் பாலில் ரேகித்து

தாய்ப்பொன் வேண்டாம் அரிதாரம்
தயவா யறுமாத் திரைகூட்டி
வாய்ப்போ மெத்த யதுவெளிதாம்
வளைய லுப்பி னுடன் கூட்டே.

5

கூட்டி ஒன்றாய்த் தானரைத்துக்
குகையி லிட்டுப் புடம்போட
வாட்டும் பதமாத் தானெடுத்து
வருந்தி ரெண்டாம் புடம்போட்டால்
காட்டுங் குருவின் முறையதனை
கண்ணால் பார்க்க முடியாது
ஆட்டுந் திறந்து வெளியாகும்
புகழுஞ் சுண்ண மாய்விடுமே.

6

விடுமே சுண்ணம் உமிநீரில்
மேவு மணியில் தான்பூசி
குடுமே அன்னி லவிபுடமாய்
குளிருங் காச்சல் ஓடிவிடும்
படுவாய் என்று சொல்லாதே
பதமா யுப்பு நீராகும்
தொடுமே வேதை தொட்டதெல்லாம்
சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேனே..

7

சொன்னோஞ் குத முறையெல்லாம்
தொத்துந் தொத்தா ரூபமிது
பொன்னே வெள்ளி செம்பீயம்
பொருந்த உருக்கும் பொரிகாரம்
கண்ணே நீறும் வெண்காரம்
சமனாய்க் கூட்டு மரிதாரம்
மண்ணே துரிசுத் தொட்டியுடன்
மாய அரைத்துக் கொள்வீரே.

8

வீரங் கெவுரி நிமிளையுடன்
விளங்கும் முப்பு நீத்துடனே
வாரம் போகச் சமன்கூட்டி
வணங்குஞ் குதம் பேர்பாதி
யீரமது வாகக் குழிக்கல்லில்
யிருந்தாலு மாயும் பேர்ச்சுதம்
காரச் சுண்ணம் உவர்ப்புலா
கலந்தே பூசி புடம்போடே.

9

புடமே போடப் பதறாதே
 யேபன பீக்கந் தக்காளி
 விடவே நீருங் கோவையுடன்
 விளங்கத் தூக்கி யிவையிலைகள்
 திடமே அரைத்து குனகபண்ணி
 செய்ய சீஸை மண்செய்து
 உடனே காடை அஞ்சுபுடம்
 ஒன்றா யுருக்கில் மணியாமே.

10.

மணியா யுருக்க உருவாகு
 மாறு வராகப் புடம்போட்டால்
 தணியார் பற்பம் நிறாகும்
 தங்கங் கூட்டச் செந்தூரம்
 பிணியால் விதியால் வினையில்லை
 பிரமன் விதியுந் தன்னிலிடு
 மணியாய் வெள்ளி செம்புருக்கு
 மதிலே கொடுக்க வெளியாமே.

11.

முற்றும்

உ

கடவுள் துணை

மகாமகத்துவம் பொருந்திய

போகநாதர் பாடல் சூத்திரம்

சீர்மிகுந்த பேரன் நான் நந்தீசர்க்கப்பா
வாரமுட னெனைவளர்த்த மூலரென் தந்தை
பாரில்வளர் கருவூரான் கொங்கண ரென்பிள்ளை
காரமுடன் சார்விதங் கையறிவார் மெய்யே.

1

மெய்யப்பா வாதவித்தைக் கைமுறையைச் சொல்வேன்
செய்யப்பா முப்பூவுஞ் சென்றுபயி ரேத்த
வையப்பா சைவீரம் பூரமுடன் கூட்டி
வையப்பா சேனீரா மாத்திலே காணும்.

2

காணுமே யுடற்கூறு கட்டுவலக சொல்வேன்
நாணுகின்ற மதியமுர்தம் உற்றுணர்ந்து பாரு
நீனிலத்தில் வாதமே பொய்யாது நிசம்பாரு
தோணவே சிதம்பரத்தை தோன்றிடவே பூசி.

3

பூசித்தால் வாதமென்ன போக்கவரே சொல்வார்
நேசித்தார் சத்தியிடம் நிசமான தொன்று
மாசித்தா லாருக்கும் அவணியே கிட்டும்
வாசித்தா லுனக்குமொழி வாதமுறை செய்வேன்.

4

உரைசெய் யென்றுபத்து நாலுசரக் குண்மை
திரமான மித்திர முப்பத்தி ரண்டு
முரமான அட்டவகை ரெத்தினவகை சொல்வேன்
பரமான சித்திகளும் பத்தியுடன் சொல்வேன்.

5

சொல்வ தேதென்று கேளட்டமக் கூறு
வெல்வதே கறியுப் பெழுவகைப் பிறப்பாஞ்
செல்வதடி பூரணம் பஞ்சபூதந் தானே
கொல்வதிது மித்திரமெனக் கூறியறி யாராரும்.

6

அறிவதென ரண்டுமே தண்ணீர்க் குலங்கள்
செறிவதுங் குறிவதுஞ் சேரவறி யார்கள்
உரியிலே தயிர்வெண்ணை உடைத்தாலே காணுங்
கறியிலே மிளகுபுளி யில்லாட்டா லுண்டோ.

7

உண்டென்ன வாத முரையுற் றுணர்வு கேளு
கண்டென்ன கேட்டென்ன கருவறிய மாட்டாய்
மண்டென்ன வகைமூன்று மார்க்க மறியாத
தொண்டென்ன வாதமென்ன சொல்வது கேளு. 8

கேளப்பா குதகெந்தி கெவுரிவெள்ளை வீரன்
வாளப்பா தாளகத்தின் மால்தேவி சீனம்
நாளப்பா வெண்காரம் பொரிகார மிருவி
தாளப்பா பனங்கொட்டை பாஷாணந் தானே. 9

தானென்ற கற்பூரங் கல்லுப்புச் சூடன்
வானென்ற பாரையுப்பு யட்டுப்பு யிந்து
கோனென்ற வெடியுப்பு வளையலுப்புக் காந்தங்
கானென்ற அமுரிநீர்க் கார்மேல் சாரமே. 10

சாரமெனும் நவச்சாரஞ் சவுக்காரம் புளகு
பூரசலா சத்து துத்தம் நாவி
வாரமிடு சவ்வாது வெங்கல நிமிளை
யேருவன் பொன்னிமிளை துரிசுருக்குத் தொட்டி. 11

தொட்டிசெப்புத் தொட்டிகாசுக் கட்டியுவ ருப்புத்
திட்டமுட னிலவுப்புச் சிறுநீ ருப்புச்
சட்டமிடு மிறுதார சிங்கிமனோ சிலையுங்
கட்டிசங்கு முடிதாரஞ் சுண்ணாவுக் கல்லே. 12

கல்லுட னக்கிரா காரங் கடல்நுரை
நல்லுரந் தொட்டிய பாஷாணமாம் பிசினும்
நல்லவெள்ளை யப்புரங் கிட்டிண அப்பிரகஞ்
செல்லும்-வெள்ளை கெருட பச்சை சேர்கறுப்பு ரோமமே. 13

ரோமமண்டஞ் செவிப்பிசினுங் கருங்காவிக்க் கல்லு
நாமபேதி பூனாகம் நவிலும் பழம்புளி
தாமினி மினிதான வாளங்குரு வண்டு
யேமமா மறுபத்தி நாலுநிச் செயமே. 14

நிச்ச யமுடன் மித்துரு விள்ளுவேன்
வச்சதென் முலைப்பால் வெத்திலைத் தண்ணீர்
மிச்ச மாங்-கும ரிப்பா வீச்சம்பழங்
கச்செ ருக்கம்பால் சதுரக் கள்ளி. 15

கள்ளிப் தூல்கொடிக் கள்ளிப்பால் தன்னுடன்
வெள்ளாட்டுப்பால் பிராயம்பா லுள்ளையாம்
வெள்ளைக் கருத்தண் ணீராஞ் சுரோணிதம்
வள்ளலே மிளகுத் தண்ணீ ராவரை.

16

ஆவரை யாலி செம்பருத் தம்பூக்
கோவ ரம்பொற் கொன்றையோடு முருக்கம் பூ
நாவிரைப் பாகல் புங்கம் விதையதாம்
பூவாங் காருகரங் கொட்டைத் தயிலமே.

17

தயிலம் வெள்ளாட் டெலும்பு தயிலமாம்
தயில-மண்டைத் தயில நாகலம் பட்டைத்
தயிலஞ் சிப்பித் தயிலங் கொடுப்பைச்சார்
தயில மாவரைத் தயிலங் கொடுவேலி.

18

கொடுவே லித்தயிலஞ் சிறுநீ ருடன்
விடுமு னீர்கருப் பம்பால் மித்திரமாம்
படுமி டுமிதிலே யெந்தச் சரக்குமே
யெடுமித் திரமிது யெண்ணாங்க தாகுமே.

19

ஆகு மட்ட லோகவகை விள்வேன்
நாகம் வெங்கலம் பித்தளை வங்கமே
யேகம் வெள்ளி யிருப்பு செம்பாந்திரா
பாக மெட்டு வகையிது லோகமே.

20

லோகம் பஞ்ச லோகவகை விள்வேன்
நாகம் வெள்ளி யிரும்பு செம்பீயமாம்
லோக மாமிது வஞ்சுவகை யப்பா
தேக ரத்தின வகைவிள்ளக் கேளப்பா.

21

அட்டலோகம் விருத்தம்

கேளப்பா நீலமுத்துப் பச்சை யாகும்
கெசமான மாணிக்கம் வயிர மோடு
கேளப்பா புட்ப ராகங் கெப்பு
கெடிதான வயீடுரிய மேத கந்தான்
நாளப்பா நவரத்தின மிந்தவகை யொக்கும்
நல்லதொரு கோமா னட்டவகை விள்வேன்
நாளப்பா மண்கெங்கை தீவாய்பு யண்ட
மானதொரு கருமைசெம்மை வெண்மைகளு மாமே.

22

அட்டமக் கூற்றுச் சரக்கு

ஆமப்பா உடற்கூற்று அட்டமக் கூறாகும்
 அறுபத்து நால்சரக்கு மந்தவித மாகும்
 நாமப்பா இனமறியும் படிக்கு வகை சொல்வேன்
 நல்லதொரு பிருதிவியின் சரக்கு வகைகேளு
 யேமப்பா சவுக்கார மடல்காக் காட்டி
 யிரைகட-லி நுரைக்காதுப் பிசின்புளி காவிக்கல்லு
 ஆமப்பா அவின்சரக்கு பிரிதிவிய தாகும்
 அப்பனே இந்தவகை அடவாகக் கேளே.

23

கேளப்பா யுப்புவகை நவச்சாரந் துரிசு
 கெடிதான வெடியுப்புப் பாறையி னுப்புக்
 கேளப்பா நிலனுப்பு நீருப்பு வுப்பு
 கெஞ்சவர்பூ அட்டவகைத் தண்ணீர் சரக்காங்
 கேளப்பா தீபச்சரக்கு கற்பூரஞ் சீனம்
 கெசகாந்தங் கருணாவி பூர்மவாளஞ் சுண்ணங்
 கேளப்பா வழரிக்-காரந் தீபச் சரக்காங்
 கெறுவித வாய்வுச் சரக்குவகை சொல்வேனே.

24

சொல்லுவது குதன் மால்தேவி கெந்திசுடன்
 துடியான வீரன்லிங்கங் கெவுரிவெள்ளை யோடு
 வெல்லுவது காத்துச் சரக்குவிது அப்பா
 வுள்ளுவே னாகாசச் சரக்குமொழி கேளு
 வல்லவது வெண்காரங் காரங் கல்லுப்பு
 வளரிந்து சங்கமுடி காரமண்டத் தோடு
 செல்லுவது அக்கிரா காரமிறு தார்ச்
 சிங்கியுட னாகாசச் சரக்குவகை தானே.

25

தானென்ற கருமைநிறம் பனங்கொட்டை நஞ்சு
 சவ்வாது அட்டுப்பு தருமுருக்குத் தொட்டி
 வானென்ற தொட்டியப் பாஷாண மப்பா
 வளர்விஷ்ணு யப்புரகங் குருவண்டு வாதிக்
 கானென்ற தான்கறுத்தக் கெருடப் பச்சை
 காதிக் கருமையெனுஞ் சரக்கட்ட வகையப்பா
 யேனென்ற வெண்மைச் சரக்குவகை கேளு
 யெவட்சாரம் புழுகு பொன்னிமிளை யென்பாரே.

26

பாரப்பா; வெங்கல நிமிளைமின் மினியாம்
 பண்புவெள்ளை யப்புரகம் பதவெள்ளைக் கெருடன்
 சீரப்பா சோதிவகை யெட்டும்நான் சொன்னேன்
 திரமான செம்மை சரக்குவகை செப்பக்
 கோப்பா ரோசனைசிலை செப்பத் தொட்டி
 குறுரோம மிருவி பூனாக மன்னபேதி
 வாரப்பா வளையலுப்பு வருசெம்மைச் சரக்கு
 மார்க்க மறியா தொருவாதி நீகேளே.

27

வாதந்தான் களிப்பு மித்திரசுவை மார்க்க
 மாதர்தன் சுரோணி தமுமினீர் சிறுனீர்
 சேதமில்லா தக்கொடுப்பைச் சாறுடனே நாலுஞ்
 செல்லுகின்ற மித்திரங்கள் தங்கத்துக் கப்பா
 ஆதரவு யப்புச் சரக்குக் கிதாகும்
 அப்பனே கைப்புமித்திர வகையை நீகேளு
 நீதமா விலைத்தண்ணீர் பொற்கொன்றைத் தயிலம்
 நீசங்காஞ் சுரங்கொட்டைத் தயிலமொடு புங்கும்.

28

புங்கம் விதைத்தயிலமிது நாலுவகை மித்திரம்
 போதமிது குளிகைக்கு மித்திரமி தாகும்
பாக்கிலு மிச்சம்பள மாவரைத் தயிலம்
 புகன்மவத் தயிலமொடு பாவலத் தயிலந்
 துங்கமித்திரம் நாலுஞ் சுண்ணாம்புக் கப்பா
 துடியான காத்தச் சரக்கு கூட்டே.

29

கைப்புமித்திரம்

கூட்டுவாய் யெரிப்புவகை மித்திரஞ் சொல்வேன்
 குறிப்பான கொடுவேலித் தயிலமொடு மிளகு
 ஆட்டுவாய் வெத்திலைச் சாறு விட்டேதா
 னப்பனே நவ்வாப்பட்டை யுடன்சுக்குத் தயிலமும்
 தீட்டுவாய் எரிப்புவகை மித்திரங்கள் நாலுஞ்
 சிங்கிக்குஞ் சாரணைக்குஞ் சேர்மான மித்திர
 மூட்டுவாய் ஆகாசச் சரக்குக்கு தொக்கு
 முதல்வனே துவப்புவகை மித்திரந் தானே.

30

தானாம் பிராயம்பூல் கொடிகள்ளிப் பாலுஞ்
 சதிரக்கள்ளிப் பாலுடனே செருக்கலம் பாலு
 மேனாலு பாலுங் கடுக்கா யிடித்திட்டு
 மிந்தப்பால் செந்துற மேத்திக்க வாகுங்

கானாங் கருமைச் சரக்குக்கு தொக்குங்
 கடிதுபுகை மித்திரங் குமரிச்சா ராகும்
 ஊனாயிலைச் சாறுடன் வெள்ளைக் கருத்தண்ணீர்
 உற்றமே பருத்தம்-பூச் சோலம்நாலுங் கட்டே. 31

கட்டுமித் திரமிது வெண்மைச் சரக்கில்
 கலந்தேறு மித்திரங் கண்டறியு மப்பா
 விட்டநல் மித்திரம் வெள்ளாட்டுத் தயிலம்
 விருப்பந்தலை மண்டைத் தயிலமுருக் கம்பூ
 யிட்டமுட னித்தண்ணீயிற் சிப்பியை யரைக்க
 யிசைவீர பூசமுப் பூளங் கூட்டித்
 திட்டமுடன் கோழிப் புடமிடச் சுண்ணஞ்
 சென்றகு மித்திரமிது செம்மைச் சரக்குக்காகும். 32

ஆமப்பா யிந்தவகை யாரு மறியார்கள்
 ஆரறிந் தாலுஞ் சரக்குவகை தோணார்
 நாமப்பா தெரிந்தெடுத்தெனதாய் சொல்லக்கேளு
 நல்லதொரு அட்டகர்மச் சரக்க றியார்
 ஏமப்பா அறுசுவையை யாருமறி யார்கள்
 யிந்தவகை யெழுபிறப் பென்றுமறி யார்கள்
 போமப்பா பஞ்சவகை யஞ்சுமறி யார்கள்
 பொன்வெள்ளி செம்பென்று பூணவறி யாரே. 33

வேறு

அறியார்க ளெட்டுச் சரக்கையு மப்பா
 வறியார்கள் மித்திர மாயின குரை
 அறியா ரறுபத்து நாலு சரக்கு
 மறியார் முப்பூவை யறிந்தவன் வாதியே. 34

வாதங்கள் பொய்யல்ல மடவாதி சொல்லுவான்
 வாதங்கள் காணா மடையர் புகலுவார்
 வாதங்கள் சும்மா வாருமோ வுலத்தர்
 வாதங்கள் காண மதியமிர்தங் கொள்ளே. 35

மதியமுர்தங் கொண்டால் வாதங்கள் சித்திக்கும்
 அதிசெய முண்டா மவனே புலியாழ்வான்
 நிதிகள் வாழும் நேசனிவ னாகும்
 பதியறி யும்படி பார்க்க மகிமையே. 36

விருத்தம்
அறுவகைச் சேனீர்

பூரத்தில் வீரங் கூட்டிப்
புதியதோர் பச்சைக் கெந்தி
சாரனீர் குத்தி வெய்யிற்
சாற்றிடச் சுண்ண மாஞ்ஞ்
சீருள்ள துரிகச் சுண்ணஞ்
சேனீர்க்கு வைத்தார் பின்பு
யாரடா அவர்க்கு ஈடு
அப்பனே வேதை போடே.

37

போடப்பா தாரத் துக்குப்
புதுனீர் விட்டு ஆட்டி
குடப்பா வெள்ளி நூறு
தோன்றியே யுருக்கும் போது
ஆடப்பா தார மொன்று
அதிலிடப் பத்து மாத்தாம்
போடப்பா புடத்தி லேறும்
பொன்னெனப் பகம்பொன் னாமே.

38

ஆமப்பா சரக்கை யெல்லாம்
அப்படியே ஆட்டிக் கொண்டு
யேமப்பா யினத்தைப் பார்த்து
யிடுவதில் வேதை காணும்
நாமப்பா கண்கண் டோநாம்
நலம்பெறப் பாடிப் போட்டேன்
ஆமப்பா செகத்தி லுள்ளோர்
அறிந்துதான் வாதம் பாரே.

39

பாரப்பா புளித்தா னாறு
பகரிந்து குட னொன்று
சேரப்பா சீன மொன்று
சேர வெடியுப் பாறாக
நீரப்பா சாரம் ரெண்டு
நீசமுப்பூ மூன்றுங் கூட்டிச்
சாரவே யரைத்த துண்ணீர்
வெற்றிலைச் சாற்றா லாட்டே.

40

ஆட்டுவாய் ரெண்டு சாமம்
 அரைத்தபின் பழச்சாற் றாலே
 ஆட்டுவாய் மூன்று சாமம்
 அதிவில்லை யிரவி காண
 மூட்டுவா யுலர்ந்த பின்பு
 முழுப்புட மிடவே சுண்ணம்.

41

சுண்ணந்தான் சேனீ ராமே
 பனியினி லிருக்க வேணும்
 தண்ணியாஞ் செலத்தி லேதான்
 சைவீரம் பொடித்துப் போட்டு
 யெண்ணமாஞ் சாரத் தைத்தா
 னிந்தத் தண்ணீர் விட்டாட்டி
 வண்ணமாம் புடத்திற் சுண்ணம்
 வருஞ்செலம் பொழியும் பாரே.

42

பொழிந்ததோர் தண்ணி யைத்தான்
 புதியதோர் பச்சைக் கேத்த
 வெளிபெறச் சுண்ண மாகும்
 வேதையிற் கவர்கள் கோடி
 அழிந்திடும் சரக்க தெல்லாம்
 அப்பனே போகர் சொல்வார்
 தெளிந்திடு வாதம் பாரு
 சிதம்பரம் பூசிப் பாயே.

43

பூசிக்க வாதங் கிட்டும்
 பொன்னிறந் தானே தோணும்
 நீசர்க்குப் பலியா தப்பா
 நிறைசண் டாளனென் றாலும்
 பூசிக்க வாதங் கிட்டும்
 புகழ்சித்த னிவனே யென்பார்
 நேசமா முடலக் கூற்று
 நெறியுட னறிந்து கேளே.

44

கேளப்பா கோவி லேது
 சிறுபாலர் தேவ ரேது
 வாளப்பா சடல மேது
 வரும்பசா சுகள்தா னேது

கேளப்பா கற்பங் கொண்டால்

.....அறிவனே யென்பார்

நாளப்பா ஞானி யென்பார்

நல்ல ஞானியென்றார் தானே.

45

தானென்பான் சிவாய் மென்பான்

தற்பரம் நாமே யென்பான்

ஆனென்ற புலித்தோல் தன்னை

ஆசனம் போட்டுக் கொள்வா

னீனந்தான் பரம னாலு

இவருக்கு ளொன்று மில்லை

நானென்பா னுதரத் தாலே

நாட்டுக்குக் குருத்தா னென்பான்.

46

என்பதோர் குருவே சொல்ல

இருப்பிட முளத்தைக் காணான்

அன்பதாய்ப் பேசிக் கொள்வான்

அவன்வயிற்றுப் பிழைப்பா லப்பா

துன்பத்தை யறியா மோடன்

கண்ணகெடன் மடையனு லுத்தன்

பொன்பிறப் பறியா மட்டை

போதமென் கல்வி தானே.

47

கல்விதான் கற்றே னென்பான்

காலனுக் கிரையாய் வாழ்வான்

கல்விதான் கற்றோ னாகில்

சாகாமற் காற்க வேணுங்

கல்விக ளேது வென்றால்

பூலோகங் கசிந்து வாழ்க

கல்வியங் கற்பா னப்பா

கற்றுணர் மோடன் கானே.

48

மோடனா யப்புவிற் சேர்த்து

முகில்முலை மாதர் கூடி

மோடனால் கெட்டுப் போவான்

முனைமுகந் தெரியா மட்டை

ஆடகங் காணா வாதி

அறிவனா னென்ப தொக்கு

மாடத்தை யறியா வாழ்க்கை

மறுமுனி ரிஷியா வானே.

49

ஆவது மறிய மாட்டா
 னழிவது மறிய மாட்டான்
 சாவது மறிய மாட்டான்
 சனங்களு மறிய மாட்டான்
 போவது மறிய மாட்டான்
 புகழ்வது மறிய மாட்டான்
 எவது மறிய மாட்டான்
 ஞானிநா னென்று சொல்வான்.

50

சொல்வதோர் காவி யங்கள்
 புராணங்கள் கற்பான் மாட்டை
 வெல்வதோர் கதையைப் பார்ப்பான்
 வீறுடன் கவிதை கற்பான்
 சொல்லுவான் பொருட்க ளெல்லாஞ்
 சுயமிலா ஞானி நல்லார்
 வல்லவ னெனப்பேர் கொள்வான்
 மாள்வதை யறிய மாட்டான்.

51

அறியாத ஞானி யப்பா
 தேவராங் கற்பா னப்பா
 சறுகியே விழுந்தார் சீவன்
 போவதைத் தடுக்க மாட்டா
 யெரிகல்லு விழுந்த வாட்கை
 இல்லத்தில் வாட்கை யாகும்
 பொறியிதை யறிய வல்லார்
 போதத்தின் ஞானி யாமே

52

ஆமப்பா தீத்த மென்பான்
 அரகரா சிவனே யென்பான்
 காமப்பால் குடித்த காமி
 ஞானிகள் கூற லாகும்
 ஏமப்பா கையைத் தட்டி
 இருதயம் வளப்பா னல்லார்
 போமப்பா இந்த ஞானி
 பூலோக ஞானி தானே.

53

ஞானியார் கற்பங் கேட்பார்
 நல்வினை யறிந்த வச்சிர
 மேனியார் தீவி னையை
 விளம்பிக்கற் பிறந்தோ னாதம்

ஞானியார் யாரோ போடா

ஞாலத்தில் வறுகை யாகி

ஞானியா னென்பான் வாதி

நானல்ல வென்று சொல்வான்.

54

வானுள்ளோர் தம்மி லில்லை

மானிலந் தன்னி லில்லை

யுனுள்ளோர் தம்மி லில்லை

உலகத்தி லாரு மில்லை

ஞானியின் பிறப்பு வாதம்

நல்கிய பேர்க ளாகும்

சேனையின் றமனி யந்தான்

சென்றிடும் பிறப்பில் லானே.

55

வெண்பா

பிறப்பிறப்பு ரெண்டும் பேசவறி யார்கனவி

லுறக்கம்விழிப் பென்பதெனத் தோன்றுமே-பற்கைக்

குடல்பிறந் துதுவு.....ணாய் வளர்ந்ததுவுஞ்

சடலமிது லெந்தவுந் தான்.

56

தான மறியான் தர்மமறியான் பஞ்சசீர்

ஞான மறியா னவனென்பான்-மானேகேள்

செத்தபின் சுட்டார் திரும்பிவரு மோவிட்டிற்

பத்தியில்லா நெஞ்சே பகர்.

57

நெஞ்சில் நினைவை நிறுத்த வகையறியார்

வஞ்சியரை மேவ வகையறியார்-துஞ்சிவிடு

மன்னோங்-காலனடித்து முறித்து விட்டா

லின்னோங் காணமோ வியல்.

58

வியமான யோக மிருக்கறியார் மூலத்தீக்

கயல்மேல் கபாலங் காணார்-நயமான

மூலத்தின் குண்டலியை மூட்டவறி யார்மோடர்

காலர்க் கிரையாய்க் களி.

59

களிவார் கழுவிற் பிணமாய்க் கழிந்தேதான்

பழியா ரெழுநாகம் பார்ப்பாரை-தெளியாத

சிந்தையென்ன ஞானமென்ன செவ்வாய் சிதம்பரத்தை

உந்திதனில் வைப்பதென லுன்.

60

வேறு

ஊனான் உனையுலகத் தோர்கண் டார்கள்
வானா லிறந்தார் மதியை மறந்துவிட்டார்
பேணார் சடலம் பிணமாய்த் திடத்துணிவார்
காணா ரம்முடியைக் கண்டார் பெரியோரே.

61

பெரியோராம் பூரணத்தைக் பேசியிருந் தோர்கள்
பெரியோ ரவராம் பிற்பொன் னடியறிந்தோர்
பெரியோர் சிவமே பெருத்த உன்மூலர்
தெரிவா யுளத்திற் சிறந்திருந் தாரே.

62

திருந்த திருமூலர் செயனான கருவூரார்
பிறந்தேன்காண் பிள்ளை பிந்துணைவன் கொங்கணர்
தரிக்கும் வாதமறிந் தேன்-வகை காட்டினேன்
மறந்து விடாரேநீ வாத முரைத்தேனே.

63

உரைத்தே னுனக்குக் குருவொன்று மொளியாமல்
நிரைத்தேன் சிவனுமையாள் நிதிமுறை-யரனை வைத்தேன்
பரைக்கேநீ பூசை பண்பாகச் செய்துகொண்டால்
குருக்காணு மப்பா குறையாது முற்றுமே.

64

போகநாதார் சூத்திரம் முற்றும்
குருபாதமே கெதி.

அட்ட லோகம் எட்டுக்கும் விபரம்

பொன், செம்பு, வெள்ளி, இரும்பு, நாகம், வெள்ளீயம், காரீயம், இரசம், ஆக அஷ்ட லோகம் 8-க்கும் சரி.

இதுக்கு நிறம்.

பொன் மஞ்சள் நிறம்

செம்பு சிகப்பு நிறம்

இரும்பு நிறம் - 2 ஒன்று கருநிறம். ஒன்று வெள்ளை நிறம், நாக நிறம் - 2. ஒன்று பச்சை நிறம், ஒன்று வெள்ளை நிறம்.

வெள்ளீயம் வெள்ளை நிறம்

காரீயம் அழுக்கு நிறம்

இரசம் சுத்த வெள்ளை நிறம்

ஆக அஷ்ட லோகம் எட்டுக்கும் நிறம் சரி.

எட்டுக்கு கண்டிப்பு

ஆணை பச்சையைகண்டிக்கும்

செம்பு கருவெள்ளி கண்டிக்கும்

வெள்ளியை செம்பு கண்டிக்கும்

இரும்பின் கரும்பலைச் சாறு கண்டிக்கும்

பாலுக்கு மோர் உறையும்

இப்படி உறைந்த தயிரை

மத்தில் கடைந்து தண்ணீர் கொடுத்தால்

வெண்ணெய் பிறக்கும்

அப்படிப் போல செய்யும் முறைக்கு விபரம்

செம்பிலே காரீயம் கொடுத்தால் உறையும் அதை உடைத்து சரி கெந்தகம் கொடுத்தால் பலன் பிறக்கும். இது மிளகு நீராவது வெள்ளை வெண்காயத் தயிலம் செம்புபூமி சடம்-சடத்துக்கு அன்னமுந் தண்ணீருங் கூடினால் உடம்பிலே உயிருண்டு. இப்படிப் போலே செம்பு சடம். இதற்கு சாமறு காரீயம் தண்ணீர் கெந்தகம் இது மிளகு நீராவது-வெள்ளை வெங்காயத்தில் தயிலமிதுக்கு வாயுவாகிய நாத்தம் கட்டினால் வச்சிர சரீரம்.

செம்புக்கு வெள்ளைச் செடியிலுண்டான ரசம்மீறிக் கருபலைக் கொடுத்தால் பழுக்கும்.

வெள்ளிக்கு வெள்ளைச் செடியில் ரசம் மீறின் மஞ்சளைக் கொடுத்தால் பழுக்கும்.

இரும்புக்கு கறுத்த செடியிலுண்டான ரசம் மீறினால் மஞ்சநீர் கொடுத்தால் பழுக்கும்.

சிவந்த மரத்தில் ரசம் மீறினால் மஞ்சளைக் கொடுத்தாலும் பழுக்கும்.

வாழைக் காயை வேப்ப மரத்தில் வைத்தால் பழுக்கும்.

பிண்ணாக்கை திருகுகள்ளி மரத்தில் வைத்தால் பழுக்கும்.

ஆகையால் பகை சாரி எட்டுக்கும் பழுக்க விபரம்.

பச்சை வெள்ளை யானால் பழுக்கும்

இரும்பு மஞ்சள் சிகப்பினால் பழுக்கும்

வெள்ளி செம்பு வெள்ளையினால் பழுக்கும்

காரீயம் சிகப்பு வெள்ளியினால் பழுக்கும்

வெள்ளியும் சிகப்பு வெள்ளைக்குப் பழுக்கும்

இரசம் சிகப்பு வெள்ளையினால் பழுக்கும்

பொன் பச்சை வெள்ளையினால் பழுக்கும்

பாலுக்கு மோர் உரையும்

தண்ணீரு ஆனைநெருஞ்சிக்கு உரையும்

கள்ளிப்பாலுக்கு மிதிபாகல் உரையும்

சிவந்த மேனிக்கு பச்சையும் வெள்ளையும்

கூடினால் மேனியுண்டு.

இதுவும் நாகம் கறுப்பு வெள்ளைக்கு

குங்குமங் கூடினால் மேனியுண்டு.

ஆனை நெருஞ்சி. சிவப்பு செம்பு.

கறுப்பு இரும்பு. பச்சை நாகம். வெள்ளை.

வெள்ளீயம். பொன் குங்குமம்

பொன்னுக்கு மஞ்சளென்பது கெவுரி

வெள்ளை யென்பது வெள்ளைபாஷாணம்

செம்புக்கு சிவப்பென்பது கெந்தி

இரும்புக்கு கருப்பென்பது காந்தம்

வெள்ளை வெள்ளீயென்பது ரசம்

நாகம் பச்சைக்கு பச்சையென்பது துருசு

வெள்ளைக்கு வெள்ளீயென்பது ரசம்

காரீயத்துக்கு வெள்ளைக்கு அழுக்கு

வெள்ளி சங்கு முடிதாரம்.

வெள்ளீயத்துக்கு வெள்ளீயென்பது

பாஷாணம் ரசம்.

சுத்த வெள்ளைக்கு வெள்ளை யென்பது

ரசம். ஆக ஒன்பதும் சரி.

முற்றும்

2

கடவுள் துணை

மகா மகத்துவம் பொருந்திய

பிண்ணாக்கீசர் சூத்திரம் 100

கார்கொண்ட குருவின் போக்கும்

கறியுப்பு குறியின் போக்கும்

வீர்கொண்ட சுண்ணப் போக்கும்

விளங்குகரு வண்டின் போக்கும்

வார்கொண்ட ப் போக்கும்

வளர்நில வுப்புப் போக்கும்

சீருடன் நந்தி சொல்லத்

தி.....செய ஐங்கரனே காப்பு.

1

அருள்பெற்ற நந்தி யாசா னெனக்குப்

பொருள்பெற்ற மூலர் போகர் எனக்குத்

தருவொற்ற.....ரே சட்ட முனியாம்

பரமுள்ள கொங்கணர் பட்ச மிகுதியே.

2

மிகுதிய தாக விட்ட குருநந்தி

தொகுதி யுரைக்கச் சொல்படி கேட்க

தகுதியின் வாதத் தற்பரம் விள்ளப்

பகுதியின் பூர பஞ்சாட் சரமே.

3

சரமேகு மூட்சை தன்னை நிறுத்தவும்

வரைமே லிருத்தி மகுடம் புகட்டலும்

புரமட்ட காசம் புரத்தி லடக்கவும்

கரமிட்ட நந்தி கைகாட்டி னானே.

4

காட்டினான் வெட்ட வெளியென்று காண

மூட்டினன் பஞ்ச பூத மொன்றாக

நாட்டின னேழு வகைபிறப் பென்று

குட்டினன் வாதத் தொழிலையெல் லாமே.

5

எல்லோருங் காணா திருக்கும் பொருளொன்று

வல்லார் மகத்துவம் வாய்கொண்டு விள்ளச்

பெயல் வொண்ணாத சுரர்குரு வொன்றுண்டு

செயல்லார் கொளுவிருசி திரட்டிய காயுள்ளே.

6

காயி லிருக்குங் கயிலாசப் போக்குத்
தோயி-கின்ற மின்மினி தொகையாய்ப் பேரண்டம்
ஆயி யொருபெண் ணலங்காரச் செல்வி
கோயி லிருக்குங் கூர்மணங் குலாவுமே. 7

குலாவிய தொன்று மகத்தாங் குருவாம்
உலாவுஞ் சிறுநீரு.....ரச் சத்தியாம்
பலாபல மொன்றுண்டு பாரிலறியார்கள்
கலாவிப் பாதலால் கை.....த் தப்பே. 8

தப்பால் சொன்னேன் சந்திர னாலே
மெய்ப்பாம் மேகக் குருவி-துவாம் நில
வுப்புப் பொருளென்றே ஒருத்தரு மறியார்கள்
அப்பா யிந்தாகு மறியா ரகமே. 9

அகமான திவாட மக் கூறு
பகமான யோனியின் பட்ச மறிந்தாலும்
செகமென புவியில் யாரு மறியார்காண்
தகையாய்ச் செலத்தைத் தானறி யாரே. 10

ஆரறி வார்காண் அடங்காத சக்தியை
ஆரறிந் தாலும் அறியார் சிவத்தை
ஆரறிந் தாலும் அடக்க அறியார்
சேரக் குருவாஞ் சிதறி விட்டாரே. 11

சிதறிய சுற்றப்பா கெங்கை பிள்ளை
உதறிய பூப்போ லுணர்க்குரு வாகும்
பதறிய பூவின் பாகம் ஆவார்
அதறிய நீரிற் சுத்திய தைந்தே. 12

அஞ்சு தரந்தான் அசரியில் கா.....பின்
மிஞ்ச விடாதே நீரண்டு வுப்பொன்று
அஞ்சந் தெளிய அ.....ர்கள் கைமுறை
நெஞ்சின் நினைவால் நிறத்திடு பூவே. 13

பூவே தெளிந்தபின் பொற்குரு வாகும்
நாவால் கைமுறை நந்தி உரைத்தார்
.....வே யுலாவுஞ் சிவத்தினில் கூறு
பூவே யடுக்கப் புகழ்ந்திருப் பாரே. 14

இருப்பா ரிவரை யாரு மறியார்
கருப்பா யறிந்தாலுங் கைமுறை யாகார்

வருப்பா யிதுப்பென்றும் வகையு மறியார்
கருத்தா லுறாத பிள்ளைக ளில்லையே. 15

இல்லாத்தாள் கங்கை யிவருட பெண்டாம்
சொல்லக்கேள் கல்லுப்புத் தோணியுங் காணார்
நீல்ல கல்லுப்பு நயம்புணர் கங்கை
அல்லக் கதிரவ னாகு முகத்திலே. 16

முகத்தில் தெளிந்த மூர்க்கங் குருவப்பா
செகத்தி லடங்காத தெளிந்த கல்லுப்பாம்
மகத்துவ மான வளர்நீல வுப்பாம்
அகத்தி லடங்கும் ஆதியாஞ் சத்தியே. 17

சத்தி யுவர்பூத் தையலை மேவ
உத்த சிவந்தா னுறுதிநில வுப்பாகும்
சித்திக்கப் பெண்ணின் திடங்கள்.....
சத்தியுஞ் சிவனுந் தான் சேரு தற்கே. 18

சேரும் வகைதான்.....பின்பு
பாருடன் கிடக்கும் பூனாகம் பண்பாய்
காருக் கரிசலுங் தாளியில்
நீருக்கு மேல்தா னிருக்கும் பொன்போலே. 19

பொன்போ லுலாவிய பூநாகப் பால்தனில்
தன்பா லுரைய தளிச்சத்தி பூனாகம்
இன்ப முடனே யிதைத்தா னடக்கத்
தன்போக் கறியார் சதிருடன் சொல்வேன். 20

சொல்லக்கே ளப்பா துடிநில வுப்பொன்று
நல்லதோர் குடன் ஒன்றாகவும்
.....
நல்ல கறியுப்புச் சுண்ணமு மவ்விடைக்கே. 21

அவ்விடை கீன மாட்டு மறுநீரால்
செவ்வுள வீரம் சேர்பத்துக் கொன்றாய்
கவ்வும் பூனாகங் கதித்தஞ்சு கூட்டிச்
செவ்வல் புடமே செல்லநற் சுண்ணம். 22

சுண்ணம் பூனாகம் துலையாக் கவர்கோடி
யெண்ணெண் சரக்கு மிதிலேதான் மாட்டிடு
மண்ணி லொருகுரு வாதி சொலக்கேள்
வண்ணங் குருவண்டு மாகுரு வாமே. 23

குருவாங் குருவண்டு கூறும் வகைகேள்
பொருளாங் கறியுப்புப் போடும் புதுமை
கருவாஞ் செலத்தில் ஏழுதரங் காச்சே
திருவாம் பெருமை செய்தி விள்ளாதே. 24

விள்ளக்கே ளப்பா விருப்பஞ் செலம்ரண்டு
தெள்ளப்-பா வுப்பொன்று சித்திய தாகும்
கொள்ளப்பா வுதக் கொடியநற் சுண்ணந்
துள்ளுமே வீரனுஞ் சேத்திடச் சோதியே. 25

சோதனை செய்ய கருக்கொன்று சொல்வே
னீதிக் கறியுப்பு சுண்ண நிலவுப்பு
யாடி யடியு மறுனீர் வகையாலே
ஓதுமச் சூட னுடன்சரி கூட்டியே. 26

சரிகூட்டி வீரந் தாம்பத்துக் கொன்று
குருவண்டு நாலுங் கூட்டி யரைத்து
மருவிய தோர்மடங் காத பேரில்லை
ஒருபுடங் கோழி யுயர்த்திற் சுண்ணமே. 27

சுண்ணங் குருவண்டைச் சொல்ல வொண்ணாது
சுண்ணமறு பத்து னாலு பேருந்தாஞ்
சுண்ணத்தைக் காட்டிச் சோர்ந்து மடிவார்
வண்ணங் குருவண்டு கூட்டாத வாதியே. 28

வாதியா யிந்த மாகுரு விட்டவர்
நீதி நிலவுப்பு நிற்கண்ணம் விட்டவர்
யாதி கறியுப்பு யடிச்சத்தி விட்டவர்
சோதியி ரோமத் தொழில்பிசி னோடே. 29

ரோமநீறு

பிசினண்டை கோச பீசமும் விட்டவர்
வசிகின்ற கோரோசினை தேனை விட்டவர்
ருசித்த துருசினுடன் சுண்ணம் விட்டவர்
சசியாம் வழலைச் சவுக்காரம் விட்டவர். 30

விட்டவர் கெட்டவர் வேதையுங் காணார்
சட்ட முனிக்கிச் சவுக்கார மேகுருக்
கட்டிய கொங்கணர் தமக்குக் கறியுப்புப்
பட்டணங் கருவு ரய்யர்க்குத் துரிசுபார். 31

துருசு முடிந்த குருவகை சொல்வேன்
தரையென்ற பாதத் தயிலத் துள்ளே

- பொருள்நில வுப்படிச் சூடனும் போட்டு
அருள்வீரன் மேவு மாதிக் கவசமே. 32
- கவசங் கதிரவன் காண உலர்ந்தபின்
நவசம் வராம லாம்புதுச் சட்டியிற்
சிவசத்தி யான வாமன் படிசேர்
கவசநடு வைத்துக் கட்டி எரிக்கவே. 33
- எரியுமந்தச் சட்டிக்கு மேல்சட்டி மூடி
தெரியாமல் மூன்று சீலைமண் செய்து
ஒருசாமந் தீயிட வோர்கம லாக்கினி
துருசு முடிந்தது சொல்ல வொண்ணாதே. 34
- சொல்ல வொண்ணாத் துரிசிது சுண்ணம்
எல்லாச் சரக்கையு மேவிட்டுக் கொல்லுங்
கொல்லாதோ ரோமக் குருமுடிப் பாமே
நில்லுநல் லுப்புச் சுண்ணம்நில வுப்பே. 35
- நிலவுப் படியும் நின்றசூடன் வீரனும்
நல்கிய ரோமமும் நன்றா யரைக்க
யில்லிலைத் தண்ணீ ரிசைகொண்டு ஆட்டிப்
புல்கிய வில்லைக் கிசைப்புடம் போடே. 36
- போட்டபின் ரோமம் புகழ்நல்ல சுண்ணம்
வாட்டங்க எில்லை மடக்குஞ் சரக்கெல்லாம்
நாட்டங் கடல்நுரை நற்குரு வாக
யீட்டினிற் கேளு எடுத்துரைப் பேனே. 37

கடல் நுரை

- உரைப்பே னுரையொன்று முத்தடி யுப்பும்
நிரைத்த கறியுப்பு நிதிவீரன் சூடனும்
நுரைக்கிடை யாக நுணுக்கு யரைக்கத்
தரைக்கடங் காதிரீர்த் தான்விட்டு ஆட்டே. 38
- ஆட்டியே கோழிப் புடமிடச் சுண்ணமாம்
ஏட்டியே கொல்லுந் துரிசு வெளுக்க
யீட்டங் கடல்நுரை யேசுண்ணம் விட்டாட்டு
ஆட்டு முட்போல் அறிந்திடும் வாதமே. 39
- வாதங்கள் காண வகையொன்று விள்ளவே
காதரெணுந் திருமூலர் கையாட் டிய
நீதிகல் லுப்பு நேர்சுண்ணம் விட்டவர்
வேதையைக் காணார் மிதமிஞ்சிப் போமே. 40

மிஞ்சிய கல்லுப்பு விளையுஞ் சமுத்திரந்
தொஞ்சிய பாறைத் துணிக்கில் விளையுந்
தஞ்சமி தென்று தானறி யார்கள்
வஞ்சினை யாக மயக்கிடுங் கல்லுப்பே. 41

கல்லுப்பு மாகுரு கட்ட வகைகேள்
நல்லதோர் சீனம் நற்கரி யுப்பு
மெல்லடி சத்தி விளைந்த நிலவுப்புக்
கொல்லும் வெண்காரங் கூறுஞ் சவ்வீரமே. 42

வீரமும் பூரமும் விளங்கும்பூ னாகமும்
வாரோமச் சுண்ணமும் வளர்கல்லுச் சுண்ணமும்
பார்நுரைச் சுண்ணமும் பண்பா யரைக்கச்
சாரநீ ராரே தானாட்டிக் கொள்வாரே. 43

ஆட்டி முழப்புடம் இடுவது சுண்ணம்
சூட்டவே யெந்தச் சரக்குமே சுண்ணம்
பூட்டவே யெல்லாச் சரக்குமே பூகாரம்
காட்டிய தீயி லுருக்கவு மாமே. 44

உருக்கி மட்டுக்கும் உலோகமும் பேதிக்கும்
பருக்கிய சூதத்தைப் பழிகொள்ளும் பச்சை
பெருக்கிய சுண்ணம் பேசிய சிங்கி
கருக்குள்ள செய்தி கவடில்லை சொன்னேன். 45

சொன்னேன் கருக்கள் தொழில்பாரும் வாதியள்
சொன்னேன் குருக்கள் சொந்தவ றாது
சொன்னோம்-நான் கை-கண்ட செய்தியள் தோண
சொன்னேன்நான் வாதத்தின் தொழிலின் விபரமே. 46

விபரமாய் விண்டேன் வேதையைப் பாரு
யுபரசஞ் சத்துக் களங்கத் தொழிலுமஞ்
சுபரசக் கட்டுஞ் சோதிச்-செந் தூரமுஞ்
சுபதம் வந்தாலே தான்படு வேதையே. 47

வேதை யிதோ தென்பது மேது
வேதைகள் பொய்யென்று விள்ள வொண்ணாது
சோதி மயமே தொ.....ல்கரு வெல்லாம்
நீதியா மின்னம் நீர்க்குருச் செய்தி. 48

செய்திகள் சொல்வேன் குறுகருத் துரைசெய்
தோயாத காரீய மஞ்சிடை தோகாய்
பய்திடை சூத மாறிடை யாகக்
கொய்திடும் நாக மேழிடை கூட்டே. 49

கூட்டிடு குட னொன்றுகால் வீர
 னுாட்டி யுடன்கறி யுப்புச் சுண்ணமும்
 யீட்ட மில்லாத நிலவுப் போரிடை
 நாட்டிய கடல்நுரை சுண்ணம் ரசமுடன். 50

ரசமுடன் பூனாகச் சுண்ணமுங் கூட்டிநன்றாய்
 நிசமுள்ள கள்ளெருக்கம் பாலது நெகிளவிட்டு
 வசிய வரைத்து வரைதுரி சொன்றுக்கு
 கவசமுடன் போற்றிக்கால்தான் வளமுட னெரிசெய்வாயே. 51

செய்திடு சட்டி யில்தான், திருவா மணலை வைத்துத்
 தொய்திய நடுவே யிந்தத், துரிசணிக் கவசம் வைத்து
 வெய்திடு மேல்சட் டிதான், விளிவது தெரியா மல்தான்
 செய்திடு சீலை மூன்று, சி.....கொள்ளே. 52

சீலைசெய் சட்டி தன்னைத், தீயெரி கமல மாக
 நீலங்கள் போக்கி யந்தத், துரிசது நீர தாகும்
 ஆலங்க ளுண்ட கண்டா, ரகனமே தப்பா தீந்தக்
 கோல முட்-குருத் துரிசு, கொடிதான வேதை தானே. 53

வேதையா மண்டந் தண்ணீர், விளங்கிய லிங்கந் தன்னை
 நீதியாய் மெழுக தாகும், நிசமுள்ள வேதை யாகும்
 வாதியாய் நந்தி வட்டம், வளமுடன் தணணீ ருண்டாஞ்
 குதத்தைக் கட்டி விக்குஞ், சுருக்கிடக் கறியி லாடும். 54

ஆடிய குதந் தன்னை, ஆலிவே ருரைத்துப் பூசி
 சேடிய புரமே மூன்று, புடமிடச் செந்தூ ரந்தான்
 நீடிய வெள்ளி தூறு, நிதிபெற வருகும் போது
 வாதி யாளசெந் தூரம், மூன்றிடப் பத்து மாத்தாம். 55

மாத்திது புடத்துக் கேதான், வளர்தங்க மிறங்கு மப்பா
 பாத்தது சொன்னே னின்னம், பழமைபார் குருவொன் றேகேள்
 நித்திய காந்த மஞ்சம், நிலைபொரி கார மொன்றும்
 பற்றிரி தாரஞ் சாரம், பாசாணஞ் குத மொன்றே. 56

ஒன்றிதோர் வகைக்கி தப்பா, ஒக்கவே கூட்டித் தட்டி
 நன்றிகொ ளண்டம் வெள்ளை, நற்கரு வெருக்கம் பாலுந்
 துன்றிட விட்ட பின்பு, குழநல் செலமே யாகும்
 பன்றது விட்ட ரைத்து, உலந்தபின் பிசின்ப தத்தில். 57

பதத்திலே யெடுத்து வச்சிரக், குகையினி லிட்டுப் பண்பாய்
 வித்ததுடனே குகைய முகம், மிறவே யூதிப் பின்னு
 மிதத்து மூன்று தார, மின்பமாய்க் குகைய முக
 பதத்த மில்லாம லாறிப், பாத்தெடுத் திடத்தா னீயம். 58

யீயந்தான் காய்ந்த யீய, மிதினுடன் தங்கங் கூட்டி
வாய்ந்த தாரந் தான்தட்டி, வளமுடன் சூதங் கட்டு
மாய்த்திடு சரக்கை யெல்லாம், தட்டியே யொன்று போடும். 59

போடுவ தல்லால் வேதைப், போக்கினி சொல்ல மாட்டே
னீடிய சவுக்கா ரத்தி, னீறுட னுமிநீர் கூட்டி
ஆட்டிட நவச்சா ரத்துக், கப்பியோர் கவசந் தன்னில்
வாட்டிய புளியஞ் சிராயை, வளமுடன் சுட்டுப் போடே. 60

சுட்டிடு சாம்பல் தன்னைச், சூழ்புதுக் கலசந் தன்னில்
இட்டமாய் வைத்துச் சார, கவசமின் னடுவே வைத்துத்
திட்டமா யோடு மூடி, சீலைமண் செய்து கொண்டுச்
சட்டமாய்க் கிசுபு டத்தில், சாரந்தான் கட்டிப் போச்சே. 61

கட்டிய சாரந் தன்னைக், கதித்ததோர் நீர தாக
விட்டிடு பூர சமூலம், வேண்டிய சாம்பல் பண்ணி
ஒட்டிய கமுதை நீரா, லுசித்துப் பிசைந்து அந்தக்
கட்டின சாரத் துக்குக், கவசமாய்ப் பொதிந்து போடே. 62

போட்டபின் காடை யொன்று, புடமிட நீர தாகும்
நீட்டிய யடியுஞ் சூடன், நிலவுப்பு வீரங் கூட்டி
ஆட்டிடு சார நீரால், அதுகாடைப் புடமே போட
வாட்டமில் லாதச் சாரச், சுண்ணமா மாகு ருத்தான். 63

குருவிது தாரத் துக்குக், கூட்டியே கவசம் பூட்டி
வருதியில் வாட்டக் கட்டும், வளர்மாலின் தேவி கட்டுந்
தருலிங்கந் தன்னைக் கொல்லுந், தயவுடன் கரியி லாடு
மிருபது களஞ்சி வெள்ளி, மருந்தொன்று யீய்வாய் மாற்று. 64

மாற்றது வாறுங் காணும், வளர்கின்ற புடத்துக் கேதான்
பாத்திட யிறங்குந் தங்கம், பசியில்லை பசும்பொன் னாகும்
நீற்றுள்ள சாரக் கட்டும், நீதியா யொருமஞ் சாடி
மாற்றுள காந்த மீய, மஞ்சாடி யரையுங் கூட்டே. 65

அரைத்திடு வுமினீ ராலே, அதிய நாகக் கட்டிக்கு
நிரைத்ததிற் தடவி யேதான், நிசமுட னுலத்திப் பின்பு
திரைகொள முத்தி ருக்குஞ், செவ்விகடல் நுரைரண்டுங் கூட்டி
அரைக்கசம் பழத்தின் சாற்றா, லரைத்துப்பின் பொதிந்து போடே. 66

பொதிந்தது உலர்ந்த பின்பு, புகழ்நல்ல குகைக்குள் ளேதான்
இதஞ்சிறு செருப்படி....., இலைதனை அரைத்து வைத்து
பதிவுடன் நாகக் கட்டி, பண்புட னடுவே வைத்து
சிதறாமல் சில்லுப் போட்டு, சீலைமண் செய்து போடே. 67

போட்டபின் காடை நாலு, புடமிடக் கஸ்தூர ரிக்கு
நீட்டிய புடந்தான் மூன்று, நிசமுள்ள குக்கி டந்தான்
நாட்டிய புடமே மூன்று, நல்லதோர் கெஷுமொன் றாக
மூட்டிய, ...கையதாய் மூட்டச் சொல்லே.68

செல்லிந்த னாகக் கட்டுச், சென்றிடச் சூதஞ் சாகும்
நல்லதோர் கரியி லாடும், ரசமணி குளிகை யிதப்பா
வல்லதோர் மணிச்செந் தூரம், வளர்கெந்தித் தயிலந் தாக்கச்
சொல்லொண்ணா முருக்கம் பூப்போல், துலங்கிடுஞ் செந்துா ரந்தான்.69

செந்துார மொன்று வெள்ளி, யிருபதிற் சேர்க்க வேதான்
வந்திடு மாத்துப் பத்து, வளர்நாகக் கட்டி னற்றைச்
செந்துார மாகக் கெந்தித், தயிலத்தாற் செவப்பு மீறு
மந்தரச செம்பு யொன்றில், மஞ்சாடி கொடுத்த மாற்று. 70

மாற்றுப்பொன் னாணிக் கேதான், வளரெட்டு மாற்றே யாகும்
நீற்றுள்ள சவுக்கா ரத்தை, நிசமுடன் சுண்ணாம் பாக
யேற்றதோ ரிதுவா காப்பெண், ணீரினைப் படிவாங்கி யேதான்
பாற்றிடு சுண்ணாம் புக்கல், பாதியு மடியும் பாதி. 71

பாதியாய் நீற்றித் தானே, பண்புட னாறு முன்பே
தீதிலா நீரை வாங்கி, யிறுத்ததைத் தெளிய வைத்து
யோதிமப் பீங்கா னில்தா, னொளியுடன் விட்டுக் கொண்டு
சாதினைச் சவுக்கா ரத்தை, யுரைத்திடத் தண்ணீர் விட்டு. 72

தண்ணீரை விட்டு மூடித், தான்பத்து நாழி கைதான்
என்னமா யிருக்க எண்ணை, யிளகியே தண்ணீர் மேலே
யெண்ணை யெல்லா மிதக்கும்போ, திறுத்துப்பின் னுள்ளே பார்க்க
வண்ணமா யுரைந்தி ருக்கும், வெயிலினில் வைத்த பின்பு. 73

வைக்கப்பின் வழலை யப்பா, மாசத்த பொடிபோ லாச்சுக்
குக்கிட வெள்ளை தன்னி, லெருக்கலம் பாலைக் குத்தி
தைக்கவே தெளியு மந்தத், தெளிவிட்டு சவுக்கா ரத்தை
சிக்கவே யரைத்து வில்லை, திடமுடன் பிடித்துக் கொண்டே. 74

கொண்டபின் னாலுலத்திப் பின்பு, கூறுவேன் கவச மப்பா
ஒண்டொடி சீனச் சுண்ண, மூவரடி நிலவுப் புத்தான்
கண்டதோர் கறியுப் புத்தான், கதிகுரு வண்டுங் கூட்டி
முன்றிடு நிற்றுக் கல்லு, முலரு வாய்நீற் றினதே. 75

நீற்றுடன் சம்ப ழத்தால், நேசமுட னரைத்துக் கொண்டு
நீற்றிய வழலைக் கப்பி, நிசமொரு புடமே போட
நீற்றென சுண்ண மப்பா, நிலையில்லைக் கவரோ கோடி
பாற்றக் கண்கண் டேன்நான், பண்புடன் செய்நீர்ப் போக்கே. 76

அறுவகைச் (செயநீர்) சேனீர்

போக்கெனச் சொல்வேன் கேளு, புளிரண்டு சார மொன்று
தாக்கென யிந்துப் பொன்று, தருவெடி யுப்பு ரெண்டு
வாக்கெனச் சூட னொன்று, வளர்கின்ற கல்லுப் பொன்று
பாக்கடி நிலவுப் பினாலே, பண்புடன் அரைத்துக் கூட்டே. 77

கூட்டியே வில்லை யாக்கிக், குறும்புட மெரியிட் டேதான்
தீட்டிய சுண்ண மாகும், பீங்கானில் வைக்கச் சேனீர்
வாட்டமில் வாதத் திந்த, அறுவகைச் சேனீர் தானே
மூட்டிய போக்குக் கெல்லா, முழுக்கெட்டுச் சேனீர் தானே. 78

தானென்ற செயநீர் தன்னைச், சகலதோர் முறைக்குங் கட்டு
லுனீர்ச் சேனீ ரொன்று, அரைக்கிறேன் சுண்ணாம் புக்கு
வானென்ற கடல்நு ரையை, மயமுடன் சுட்டு நீற்றிச்
சீனனைக் கூட்டி யாட்டிச், சிறுபுடம் போடச் சுண்ணம். 79

சுண்ணந்தா னெட்டுச் சத்தி, தூமமு வெட்டு உப்பு
யண்ணலே கல்லுப் பொன்று, அரைத்துநீர் புடமே போடச்
சுண்ணமா மிதுதன் னோடே, துடிவெடி யுப்பு நாலு
கண்ணிய சூடன் ரண்டு, கறிப்புடன் குமரிச் சாற்றால். 80

சாற்றைவிட் டாட்டிச் சுட்டுத், தருச் சுண்ணத் தோடே சேர்க்குங்
காற்றிடும் புளிதா னாலு, கல்வத்தி லாட்டு தற்கு
மாற்றிர முலைப்பால் விட்டு, வகையதா யரைத்துக் கொண்டு
நீற்றவே புடத்தில் போட, நிசமறு வகைசுண் ணாம்பே. 81

சுண்ணாம்பைப் பீங்கா னில்தான், வைத்திடச் சுகசெல மாகுஞ்
சுண்ணாம்புக் கெல்லா மிந்தச், சுகநீர்ச் சொல்லி யாடு
எண்ணமுடன் களங்கத் துக்கு, மிசைக்கின்ற மெழுகுக் குந்தான்
வண்ணமா முன்னீ ரப்பா, வகையிது கண்டு பாரே. 82

பாரப்பா கோச பீசம், பரிவு கோரோ சனையுஞ்
சேரப்பா தேனா லாட்டி, சிறுபயத் தளவு செய்து
பாரப்பா வீரங் கூட்டிப், பண்புடன் பார்க்க வேதை
ஆரப்பா யிதைய றிந்தோர், அதிசெய வேதை காண்பார். 83

காண்பது காரீ யந்தான், கடியதோர் குத மப்பா
வீண்பாடென் றெண்ண வேண்டாம், வீரங்கற் பூரங் கூட்டி
ஆண்டவன் சத்தி கெந்தி, அரிதாரங் குருவண் டோடே
வான்புகைப் பூனா கந்தான், வளமுள்ள நீறுங் கூட்டே. 84

கூட்டியே மெழுகு நீரால், கொண்டரை யேழு சாமம்
ஆட்டிப்பின் வெள்ளி பத்தி, வருந்திட மாற்றா குந்
தீட்டிய ரோம நீறு, சேரப்பா பொடியும் வண்டுங்
கூட்டியே வீர மிட்டு, குருகவே ரசமுங் கூட்டே.. 85

இரசமுட னடியுங் கூட்டி, நல்லதோர் மெழுகு நீரால்
வசியவே யாட்டிச் செம்பில், வளமுடன் பத்துக் கொன்று
நிசமுடன் கொடுக்க வெள்ளி, யேழுக்கு மூன்று சேர்க்க
நிசமுடன் அஞ்சு மாற்று, நிச்சயந் தப்பா தென்றே. 86

தப்பாது துரிசு நீருஞ், சரிவீரங் குருவண் டோடு
ஒப்பிலா நிலவுப் புந்தா, னோரிடை யாக வாட்டத்
துப்பாத சுண்ணச் சேனீர், சுருக்கிட்டு ஆட்டிக் கொண்டு
மெய்ப்புடன் மால்தே விக்கு, விருப்பமா கவசங் கட்டே. 87

கட்டியே யிரவி காணக் , கண்டபின் னஞ்சு சுண்ணங்
கெட்டியே குகையில் வைத்துக், கெசபுட மூதச் சுண்ணம்
மட்டில்லாத தாரச் சுண்ணம், வங்கத்துக் கப்பி யூதத்
திட்டமாய் நிமிளைக் கப்பி, சிறந்தூதச் சுண்ண மாமே. 88

சுண்ணத்தின் சார மப்பா, துரிசது வெந்து நீறுஞ்
சுண்ணந்தான் குத மப்பா, துடிதங்கம் நல்ல சுண்ணம்
சுண்ணமாந் தங்கத் தோடே, துடிவீரன் லிங்கங் கூட்டி
திண்ணவே வழலை கட்டிப், புடமிடச் செந்தூ ரந்தான். 89

செந்தூர மொன்று வெள்ளி, செம்புட னீருனூ றுக்குச்
செந்தூரங் கொடுக்க வேதை, மாற்றிரு பத்தே ழாகும்
வந்ததோர் செந்தூ ரத்தை, வளர்கின்ற மெழுகு நீரால்
தொந்திக்க சுண்ண நீரால், தோய்ந்தன் மெழுகு தாகும். 90

மெழுகுடன் சாரங் கூட்டி, பீங்கானில் மேவ நீராம்
மொழுகிய சங்கு வீரம், முரம யப்பு ரகமே
வளமுடன் மலையுந் தன்னீர், வளர்கின்ற லோகந் தண்ணீர்
இளகிய நாகந் தண்ணீர், இதில்ரசந் தண்ணீ ராமே. 91

ரசந்தண்-ணீ ருடனே வீரம், ஆட்டியே துரிசிற் பூசிப்
பசையுடன் தீயில் வாட்டப், பசிப்பில்லாச் சிங்கி யாச்சு
நிசமொரு புதுக்கு டத்தில், நிறையவே ரசத்தை விட்டு
வசியிலாக் குடத்தின் வாயில், வளமதாய்ச் சிங்கி பூட்டி. 92

பூட்டுவ தேதென் றாலே, திரிகோணப் பொட்டிட் டேதான்
குட்டிய ரசக்கு டத்தைச், குளடுப் பின்மேல் வைத்து
மூட்டவே கடுந்தீய் மூட்ட, முளைரசங் கட்டிப் போச்சே
மீட்டும்பின் செந்தூ ரிக்க, விதமினிச் சொல்லக் கேளே. 93

கேளப்பா ரசக்கு டத்தின், வாயின்கீழ் வீரம் போட்டு
தாளப்பா கெந்த கந்தான், தயிலமோர் படியு மிட்டு
வேளப்பா சில்லு மூடி, வுடைவு தோணாமற் கொண்டு
நாளப்பா சிலை மண்தான், நயமஞ்சு சிலை செய்யே. 94

செய்யப்பா உலர்ந்த பின்பு, தீர்க்கவெண் முளத்து சாரம்
வையப்பா எருவ டுக்கி, நடுரசக் குடத்தை வைத்து
வெய்யப்பா தீயை மூட்டி, விகிறிதியா யஞ்சு நாள்ப்போய்
தொய்யப்பா புடத்தைப் பெற்றுச், சூழ்ரசக் குடத்தை வாங்கே.95

வாங்கின ரசக்கு டத்தை, வளமுட னுடைத்துப் பார்க்கத்
தூங்கிசை முருக்கம் பூச்செந், தூரச் சோதி பாரு
பாங்குள்ள அஷ்ட லோகம், பனைமலை விருட்சம் பூமி
யேங்கிய மிருக சாதி, யிணையிலா யங்க மேவ. 96

மேவவோர் செந்தூர ரத்தை, விரியவே போட்டிட் டாலே
யாவது மாற்றுச் சொல்ல, ஆயிரத் தெட்டா மப்பா
காவுள்ளோ ரிஷிகள் காண்பார், காசினி யுள்ளோர் காண்பர்
ஏவலாய் தொழுது வந்தோர், கேளெட்டு மாற்றே காணும். 97

மாற்றப்பா காணுஞ் சொன்னேன், வளரடி நிலவுப் பைத்தான்
காத்தபேர்க் கருளே தங்கும், வாதமுங் காண பார்ப்பார்
காற்றப்பா கல்லுப் புந்தான், கருக்குரு மூலர் செய்த
நீற்றப்பா விட்டா ராகில், நீறுள்ள சுண்ண மில்லை. 98

நீறுள்ள சுண்ணங் காண்பார், நிலைகுறி யுப்பைக் கூட்ட
நீறுள்ள சுண்ணங் காண்பார், நீதியின் அடியைக் கூட்ட
நீறுள்ள சுண்ணங் காண்பார், நீதியின் முடிய டைந்தான்
நீறுள்ள சுண்ணங் காண்பார், நீசக்குரு வண்டி னாலே. 99

குருவண்டு கோச பீசம், குறித்ததோர் வீரன் குடன்
குருவடி நிலவுப் பாகும், கொள்கைகல் லுப்புங் கூட்டிக்
குருநிரைக் கறியுப் போடுங், கொண்டவன் குருவா னருசீஷன்
குருபதந் தொழுது வாதங், கூறிய பொருள்காண் முற்றே. 100

குருபாதம் துணை

1 வாதசுரக்குணம்

வாதசுரங் குளிர்நடுக்கல் தலையே சுற்றல்
 வாய்துவத்த லிருமலுடன் குளுந்துக் காச்சல்
 தாதுதிகள் சந்துகள் தோள்பட்டை சென்னி
 சருவாங்க முளைத லாலது நோவாம்
 போதவலஞ் சலஞ்சிறுத்து கழிதல் மானே
 பொருந்துமிது வாதசுர மறுநாள் தோஷம்
 ஈதுகளித் தரிவுணர்ந்தோர் மருந்து செய்தால்
 இதமாகு மெனமுனிவ ரியம்பி னாரே.

1

2 . பித்தசுரம்

பித்தசுரம் கஞ்சிதண்ணீர் வெறுத்த வார்த்தை
 பிதற்றல் துவண்டல் முதலுர்தல் தாகதாபம்
 மெத்தவள ரிக்கையுடன் மூன்றை நாவு
 மிகவுலர்தல் மிகக்காய்தல் கசப்புத் தோன்றல்
 சித்தமுறக் குளிர்ச்சியே விரும்ப மஞ்சள்
 செய்கையென அரோசித்தல் நகக்கண் காந்தல்
 இத்தனையும் செய்யிலிது பித்த மாகும்
 ஏழுநாள் கழித்து மருந்தியல் பாய்ச்செய்யே.

2

3 . சிலேற்பனச் சுரம்

சிலேற்பன சுரமிருமல் சளிகொண்ட தென்ன
 தியங்க லரோசிகமுடன் வாய்தித்திப் பாகும்
 சொல்பெரிய மூர்சையாய் பேசா துற்றல்
 சொல்லிய-வாய் நீர்-விழுதல் குளுந்து கூசல்
 நலம்பெரிய வெயில்காய்தல் ஊண்வி-ரும்பல் சோம்பல்
 நாவுமுகஞ் சலமலநீர் வெளுத்த தேகம்
 சலத்துவமை யேதூங்கல் திசைநாள் சென்றால்
 சாத்தியமா முண்மைசொன்னோ மிருபத் தேழே.

3

4 . வாத பித்த சுரம்

வாதபித்த சுரமூர்ச்சை வாய்கெந் தித்தால்
 வயிறுளைதல் வாந்திசெய்தல் மயிர்சிலுத்த லாகும்
 காதலுஞ் சுரமிரும லுண்டோ வெண்ணக்
 கசந்துவா யருவிருத்தல் சரீர நோதல்
 போகமுறு தாகதம்ப மாகஞ் செய்தால்
 பொற்கொடியே வாதபித்தம் பொருத்தி வந்தா
 லீதுசுரம் பதிமூன்று நாகாத் தோஷம்
 இதுகளித்தால் மருந்துசெய்ய லியம்பி னோமே.

4

5 . வாத சிலேற்பன சுரம்

வாதசிலேற் பனசுரத்தில் புலம்பல் தோன்றும்
 வாதமுண்டாம் உடல்நோதல் தேகம் வீங்கல்
 சாதுரிய மாகவே தொண்டை கட்டல்
 நாசிதன்னிலே நீரொழுக லிளைப்புண் டாதல்
 பேதமற..... வாயதுதா னினிக்கல்
 பெருவேர்வை வாந்திசெய்த லிருமல் கண்டா
 லாகாவாய் மலசல த்தா
 வீதுகளில் சிலேற்பன சுரமென் றறியலாமே.

5

6 . பித்த சிலேற்பன சுரம்

பித்தசிலேற் பனசுரத்தில் வாத முண்டாம்
 பெருவேர்வை வாந்திசெய்த லிருமல் கண்டால்
 மெத்தக்குளிர் போல்வருதல் மூர்ச்சை தோன்றல்
 உதடுலர்தல் தலைநோதல் குவளை கக்கல்
 புத்தமுதம் வெறுத்தல் சுரங்காத லன்றி
 பொய்யெனக் காய்தல் விழிசிவந்து நாவும்
 சுத்தமிரு மஞ்சள்யென வற்றி மாப்போல்
 தோன்றிடுகில் பித்தசயஞ் சொல்லு வோமே.

6

7 . மூன்று தோஷ சுரம்

மூன்று தோஷ சுரமிரு
 முன்னந் திகைக்கும் தலைநோவாம்
மூக்கு நாவு முன்போ
 லெரிக்கும் வயிறு மிகக்குழியுந்
 தான்ற தலையுந் தான்கழலுந்
 தருகா தெந்த மிகனாறும்
 ஏன்ற குணங்க ளிவைகண்டால்
 மூன்று தோஷ சுரமென்னே.

7

இதுக்குக் கஷாயம்

வாசனை சந்தன நெய்தல் கிழங்கினோடு
 வலிய யிருவேலி வட்டத்திருப்பி வேரு
 தேசடைய திரிகடுகு கொத்த மல்லி
 செய்ய நிலவேம்பு முத்தக் காசு
 பாசு யிலாமிச்சு வேர்பற்ப டாகம்
 பண்ணி-ரண்டு காசிடை-நீ ரெட்டொன்றாக்கி
 தோஷசுரம் மலபெந்தம் பிரலாபந் தீரும்
 சொற்பெரிய தாகமது துலைந்து போமே.

8

8 . தாகசுரக் குணம்

மாறாத சுரமாகி யந்தரத் தாகத்துடனே
 மாயுளலைப் படுத்தியது மூர்ச்சை யாகும்
 பேரான சயித்தியத்தில் பிரிய மாகும்
 பெருக்கயி ரத்தந் தானும்பிடி யாகும்
 தேறாத வளரிக்கை சோப மாகும்
 துக்கமிக உண்டாகும் அய்யோ வென்னும்
 பாராதே தாகசுரஞ் சொன்னோங் கண்டீர்
 பரிந்துமுனி யுரைப்படி பாரு மென்னே.

9

இதுக்குக் கஷாயம்

இருவேலி சீந்திக் கொட்டை, இலுப்பைப்பூ முத்தக் காக
 மருவுநன் னாரி சுக்கு, மற்ற சந்தனத்தோ டெட்டு
 பரியதோர் படியெட் டொன்றாக்கி, காசிடை தேனைக் கூட்டி
 கரியால் திரித்துக் கொள்வீராகில், கதித்த தாகசுரம் போமே.

10

ஆன யிலாமிச்சை சுக்கு, யளமுத்தக் காக கெந்தம்
 வேனி லாதே யிருக்கு, மிருவேலி நாழி நீரில்
 தானமா யட்ட சேட, தக்கா சிடைதேன் குத்திப்
 பான மேகத் தாலே, பருகத் தாக சுரம்போமே.

11

பருகுந் தோடை யிலைபூவேர், பலமொன் றரைக்க நாழி
 யருகவே யுழக்க தாக்கி, யதுதான் வடித்துக் கொண்டு
 பொருமிள கிந்து தன்னைப், பொடிசெய் தருந்த
 வருந்துதாகஞ் சன்னி யாவும், அணுகா தகலப் போய்விடுமே.

12

நன்னாரி யிலாமிச் சம்வேர், நருங் கோரங் கிழங்கினோடு
 தன்னா ருசியிலுப் பைமலர், சந்தனச் சீராய் கற்பூரம்
 பண்ணாத மதுர மிலாமிச்சம், பனிரெண்டு காசிடை கூட்டி
 மின்னே படிபெண் டுழக்காக்கி, விழுமே பித்த தாகசுரம்.

13

ஆடா தோடை யிலையினோடு, அதிமதுரம் பன்னிரு காக
 கூட்டிப் படிபெண் டுழக்காக்கி, காச்சிக் குடிப்பீ ராமாகில்
 நீடிய தாகத் தோடு, நீங்கிடுஞ் சுரங்கள் தானும்
 பாடியே முனிவர் சொன்ன, பழம்பொரு ளாகு மென்னே.

14

முந்திரிகை பேரிச்சம் பழத்தி னோடு, முதிர்ந்திடும் மாதளம்
 பழம்பண்ணி ரெண்டுகாக, தந்திரமா யிருநாழி நீரெட் டொன்றாய்த்
 தான்காச்சி யதனில் சக்கரையும் போட்டு, யந்தரமாய்க் குடித்திடவே
 அரோசி யோடு, யதிதாகச் சுரந்தீரும் அப்போ தென்றே.

15

ஆடா தோடை பேய்ப்புட, லோடுகருஞ் சீந்தி பற்படாகம்
 நீரும் கண்டங் கத்திரிவேர், நிலவேம் புடனே நிரைசுக்கு

வாடாக் குடிநீர் தேன்விட்டு, வடித்தங் கெடுத்துக் குடுப்பீரால்
கோடா கோடி வியாதிகளும், குளிரும் தாக சுரம்போமே. 16

கொத்த மல்லி வெட்டிவேர், கோட்ட மதுரம் நெல்லிக்காய்
திட்ட முடன் நற்சந்தனமுஞ், சீரக முளரிங் காயமுடன்
முத்த மான காசுடனே, முதிலுஞ் சருகுகுயி லாமிச்ச
நித்த மான தாகையாம், நிலமை காண்பாய் மடமயிலே. 17

9 . பூத சுரத்தின் குணம்

பேய்போலே வார்த்தை பிரலாபம், பித்து பிதற்றி விக்கும்
தூய கனங்கல் பெரிதாகும், சுரமே காயும் தீவிரமாய்
மாயமாய் மயக்குந் திமிர்க்கும், வலுவாய்ப் போசன வாஞ்சையுண்டாம்
பாயில் கிடக்கும் பாடுதலாய், பரிய பூதசுரந் தானே. 18

பூத சுரத்தின் குணஞ்சொல்வேன், பொய்யே சொல்லுங் கண்பரு க்கும்
பாதம் புறங்கால் துடிப்பெய்தும், பாடுஞ் சிரிக்கும் பயமுண்டு
காதிச் சுரமுந் தீவிரமாம், கவ்வித் தின்னும் போசனத்தை
நாதத் துடனே நலிந்திருக்கும் நாடிக் காண்பாய் நடனமிடும். 19

ஆடும் பாடும் மயிர்சிலுக்கும், அன்ன மகிந்து மிகவுண்டா
லோடும் தூங்கும் பொய்யுரைக்கும், உடலில் சுரமும் ஒருக்காலே
நீடு முடலம் ஆரம்பிரட்டாய், நினைவ யறுத்து நினைப்பிக்குங்
காரும்பூதச் சுரத்தின் வகைக், குறிப்பா யறிந்து மருந்துரைப்பாய். 20

இது மருந்து

சின்னி வேருஞ் சிறுதேக்குச், செவ்வியம் மூலம் பற்படாகம்
சன்னி நாயகன் நிற்பதந்தோல், தானரி தாரஞ் சுக்குடனே
உண்ணு வகைக்கு யொருகளஞ்சு, உத்து நாலங் கெட்டொன்றாய்
யின்னர் காச்சி நீர்குடிக்க, யேகும் பூத சுரந்தானே. 21

வேறு

10 . அசீரண சுரத்தின் குணம்

முன்பே யேப்பம் பரிமளிக்கும், முழங்கால் குரங்கு மிகநோகும்
இன்ப மான தொண்டைகட்டும், இதுவே செய்யும் திவரமா
மன்பே யில்லா துரக்கவரு, மக்களின் மந்தம் பசியில்லை
தன்பேர் அசீரண சுரமென்று, தன்மந் திரியும் தானுரைத்தார். 22

தேக மளகுஞ் சீரணசுரம், தென்ற பதாரந் தெரியாமை
தாக மில்லா தினகாந்தல், கணுக்கால் புறங்கால் நோவுண்டாம்
சுன மிரக்க மில்லாமல், இளைக்கும் பொருமு முப்பிக்கும்
காணங் கடந்தார் கதையெல்லாம், கண்ணு அறிதும் வாய் வெருவும். 23

இதுக்குக் கஷாயம்

சீந்தித் தண்டு கள்ளிப்பாக்கு, சிவதை வேருங் கடுக்காயும்
காந்து சுக்கு ரோகணியும், கபாகு நாலங் கெட்டொன்றாய்
யேந்து முலையார் பால்விட்டு, எடுத்துக் குடுப்பீ ராமாகில்
வார்ந்த அசீரண சுரந்தீரும், வயிறுங் கழியு மடமாதே.

24

11 . அபிகாச சுரக்குணம்

அதிர யிடிக்குந் தலைபுருவ, மனலே போலே யுடம்பதனில்
சதிராய் நொந்து வேர்வையுண்டாம், தனியே பிரமை வார்த்தை சொல்லுங்
குதியாய்ச் சுரத்தின் கொடுமையினால், குளுந்த பாகந் தேடிவரும்
விதியா தரவேணு மென்று, விரும்பும் வெகுண்டும் வேசிக்கும்.

25

இதுக்குக் கஷாயம்

ஆயமாம் பட்டை அருந்துகிலி, அழகாஞ் சோதி அதிவிடையம்
பேயம் பெருமா ளிலைசுரக்கு, பெருங்க ரந்தை வேர்க்கொம்பு
தூய நார மிரண்டித், துலையாக் காச்சி எட்டொன்றாய்
ஆய பிசின்பொடி மேலிட், டருந்தபி காசச் சுரம்விடுமே.

26

12 . வகை கெதி சுரக்குணம்

தானே சுரமாம் தலையதுதான், சத்தே வலித்து நொந்திருக்கும்
மானே யளித்தி யதிதாகம், அனலாய்க் காயும் உடம்பெங்கும்
தேனே வரட்சி நாவுலரும், கிருமி மிகுந்து வயறுளையும்
நானே குணங்கள் வருமளவும், நாடி பார்க்கில் மந்தமுமாம்.

27

இதுக்குக் கஷாயம்

வேயினிலை செம்முள் ளியிலை
விளங்குங் கூந்தல் கமுகின்காய்

தொடர்ச்சி இல்லை.

8 வது ஓலைக்குப் பிறகு 16 வது ஓலைதான் உள்ளது.

27 வது பாடலுக்குப் பிறகு 51 வது பாடல் தான் உள்ளது.

திரு சன்னி வாதசுரம், சீக்கிரங் கொள்ளும் பத்தியங்கேள்
சேருஞ் சேவுகன் சின்னறுகமுஞ், செவியஞ் சுக்கு சிறுமூலம்
நீரும் பதக்கு நாலொன்றாய், நேராய்க் காய்ச்சி யதையிறுத்து
சாறு அருசி யதிலிட்டுத், தவனக் கஞ்சி குடிப்பீரே.

51

13. ஏகாதி சுரத்தின் குணம்

குளுந்துடல் நடுக்கிக் கொண்டு, குளிரொடு சுரமுந் தோன்றி
எழுந்தனல் போலே காயும், எய்துநீர் மிகவே வாங்கும்
அழிந்திடும் அழத்தி யுண்டாம், அதிகரம் வேகம் வேர்வை
யெழுந்ததோர் சாமங் காந்து, மேகாகி சுரந்தா னென்னே.

52

மேற்படி கிஷாயம்

சின்னி நின்பச் சிறுமுத்தம், செய்பற்ப டாகம் பேய்ப்புடலும்
பின்னு வெட்டி யிலாமிச்சு, பெருத்த நெல்லிப் பட்டையுடன்
கன்னகன் வேரொடு ரோகணியும், கமந்த மூன்று யெட்டொன்றாய்
யின்னே மூன்று நாள்கொள்ள, யேகா கியம் விட்டேகிடுமே. 53

14 சிவாகிய சுரக்குணம்

உடலது சிலுசி லுத்து, உடன்தனிய திறந்து நொந்து
திரமென குளிரும் வந்து, சிவாகிய சுரமே காயும்
குடல்வய ரெரிவு முண்டாம், கொண்டலை மிகுதி வாங்கு
முடலது வேர்த்து விட்டு, ஒன்றைவிட் டொருநா ளாமே. 54

மேற்படி கிஷாயம்

பின்னும் படகம் பேய்ப்புடோலும், பெருத்த முத்தம் சீந்திசுக்கு
மின்னே நாறம் நாலிவிட்டு, விரையக் காச்சி ஒன்றாக்கி
பெண்ணே யாவி பால்விட்டு, பிள்ளைப் பாலுந் தான்கூட்டி
சின்ன யிடையிற் குடிப்பீரால், சிவாகிய சுரமுந் தான்தீரும். 55

15 . திரியாகிய சுரக்குணம்

பனிக்கிடும் பல்லுங் கூசும், படபடத் துடம்பு தன்னில்
குளித்திடுங் குளிரும் வந்து, கொடுஞ்சுரம் கோப மாகி
துனித்திடும் நீரே வாங்குந், துரியமா யுடம்ப டங்கி
முனித்தது யிருக்கும் ரெண்டில், மூன்றுநாள் முறையே யாகும். 56

மேற்படி கிஷாயம்

சித்திர மூலி கொத்தமல்லி, சிறிய வழுதலை தான்றிக்காய்
முத்தக் காசு முதிரநெல்லி, முழங்குந் தண்டு யிருவேலி
ஒத்த நிரைதா னிருகளஞ்சி, யுத்த மிரண்டு யெட்டொன்றாய்
சித்திர திரிகஞ் மேற்பொடி கொள், திரியா கியசுரந் தீர்ந்திடுமே. 57

16 சதுராகிய சுரக்குணம்

படமது விருவி ருத்து, பனிக்குளிர் மூட மாகி
உடம்பது குளுந்து கூசும், உத்திடுஞ் சுரமுங் காயும்
வடவனல் வாறி வாங்கும், மறுபடி மூன்று நாளும்
சடந்தனி லடங்கி நிற்கும், சதுராகிய சுரங்கள் தானே. 58

மேற்படி கிஷாயம்

புடலதி விடையஞ் சுக்கு, பொன்னகம் பற்ப டாகம்
கடல்நுகங் கரையிலக் குஞ்சி, கமலத்தின் வளையங் கூட்டி
யடுபுன லாறு விட்டு, யளவிற்படி யொன்றாய்க் காய்ச்சி
திடமேநாள் மாறல் தீருந், திருமுச லொன்றான் தீரும். 59

தீரும் பெருமரப் பட்டையிலை, சேர்த்தே யிடித்துச் சாறுரியில்
சாரும் படிக்கு நல்லெண்ணை, தானோர் கரண்டி தான்விட்டு
கூறுங் குளிர்தான் வருநேரங், கொள்வீர் குருவே துணையென்று
வீரங் கண்ட படைபோலே, வெருண்டே யோடுஞ் சுரமன்றே. 60

17 . பஞ்சாகிய சுரக்குணம்

தடம்பொரு சரீரந் தன்னில், தசையினி லொதுங்கி நின்று
அடமிட்டு அஞ்சா நாளில், அதிகமாய்ச் சுரமே காயும்
படமுகம் காந்த லாகி, பாணியுஞ் சத்தே வாங்குந்
திடமுடன் நாலு நாளுஞ், சேர்ந்திடும் எலும்பில் தானே. 61

மேற்படி கிஷாயம்

கண்டங் கத்திரி ரோகணியுங், கஞ்சாங் கோரை காஞ்சோரி
யிண்ட வேரு மிளகுமுள்ளி, யிடும்புடல் முத்தம் பற்படகம்
துண்டஞ் சுக்கு யிடைசரியாஞ், சோனல் நாலு மெட்டொன்றாய்
பண்டைத் தேனும் விட்டருந்த, பஞ்சாகிய சுரந்தான் போமே. 62

18 . அத்தரா சுரக்குணம்

அஞ்ச நாளில் ஆறாநா, ளாவ தாகச் சுரந்தானும்
இஞ்சி போல முகங்களலு, மெரித்திடுஞ் சுரமே காயும்
அஞ்சவே வாய்பி தற்றும், அதிகமாய் வேர்வை தோன்றும்
குஞ்சிரீர் கடுத்து வீழ்ந்து, கொதித்திடுங் குணங்கள் தானே. 63

மேற்படி கிஷாயம்

முத்தக் காசு பெருங்குரும்பை, முடங்குங் காலு மலைதாங்கி
பெத்த பொத்தம் பற்படகம், பெரிய திப்பிலி வேர்க்கொம்பு
யுத்த உதகம் நாலொன்றா, யுளாவிக் காச்சி யொண்ணுதலே
முத்த முலையின் பால்விட்டு, மூன்றே போது குடிமுறையே. 64

19 . நாலுரண்டாகிய சுரக்குணம்

உளக்குலை பித்தத் தோடே, ஒடுங்கியே சுரமு நின்று
யெள்ளென யேப்பம் விட்டு, யேழாநாள் சுரமுங் காயுந்
தள்ளிடுந் தளர்ச்சி யாகுஞ், சரீரமும் வேர்வை தோன்றும்
நளக்குலை யொடுங்கி நிற்கும், நாலோடு ரண்டு நாளும். 65

மேற்படி கிஷாயம்

கண்ட ரூப்பு கட லமுதுங், கமலத் தாதுங் காறகமுங்
குண்டன் வேருந் தன்னுடனே, கோரகன் சுக்கு கமுசின்கா
யண்டு யப்பு மாறிட்டு, அளவாய்க் காச்சி யொன்றானால்
நன்றாய்க் குடிநீர் நாளமுன்று, நாலி ரண்டான் சுரம்போமே. 66

20 . அட்டாகிய சுரக்குணம்

தட்டரை தன்னில் நிற்கும், சதிரிரு சுரங்கள் தானும்
எட்டாநா ளெழுந்து காயு, மிரும்பலு மிடைவி டாது
மட்டவிழ் குழலி னாளே, மறுபடி அரையில் தங்கும்
எட்டுநாள் முறையே யாகும், இதன்குண மியம்பி னோமே. 67

மேற்படி கிஷாயம்

தேவ தாரம் மரமஞ்சள், திரிபலை ரோகணி திரிகடுகு
கோப தாங்கி கொத்தமல்லி, கோஷ்டம் மாஞ்சி சதகுப்பை
சீவ நீத மெட்டொன்றாய்ச், சேர்த்தே காச்சிக் குடிப்பீரால்
ஆவ தாகுங் கொண்டாக்கால், அட்டாகிய சுரம்விட் டிடுமே. 68

21 . விஷ சுரக் குணம்

சுரமது உடம்பு தன்னில், துவண்டது நிற்கும் போது
யுரமுள் கரிகள் கூட்டி, உண்டிடில் வேகங் கொண்டு
விரைகுளிர் வெப்புக் காந்து, வெள்ளத்தை மிகுதி வாங்கும்
உறமதி லுதகங் கோர்த்து, உடம்பெல்லாம் பறக்கும் வீக்கம். 69

மேற்படி கிஷாயம்

தாயைக் கொன்றான் சதாவேரி, தண்ணீர் முள்ளி முரிகணை
மாயக் கடுக்காய் தானிக்காய், மாயச் சுக்கு வல்குறவு
ஆயே ஆவி னிற்குருணி, யதனில் வித்தங் கெட்டொன்றாய்த்
தாயே சுரக மேலிட்டால், தரியா தோடும் விஷசுரமே. 70

மேற்படி கிஷாயம்

தின்னுந் தடியன் பூசனிக்காய், திகழ்வெண் காக்கலஞ் சுரைச்சருகு
மண்ணு நெருஞ்சி காவளையு, மாமலை முள்ளி வறளச்சுண்டி
பின்னும் பிரமி வேர்க்கொம்பு, பெரிய கடுக்காய் தானிக்காய்
முன்னி லருந்துங் கிஷாயம்போல், முழங்கக் காச்சிக் கொடுப்பீரே. 71

22 . விஷ்ணுவின் விஷசுரக் குணம்

அழுந்திட அங்கந் தன்னி, லனலது முருக்க மாகி
எழுந்திடுங் குளிருங் குத்து, மிருமிடுஞ் சுரமுங் காயும்
பழுத்திடும் உடம்பு தானும், பாணியு மிகவே வாங்குஞ்
செழுத்திடுஞ் செழுவை நோயாஞ், செருத்திடும் மலமு நீறும். 72

மேற்படி கிஷாயம்

நிலவாகை நிம்பம் பட்டை, நெருஞ்சிவேர் பற்ப டாகம்
மலைப்புடல் வசம்பு சுக்கு, மல்லி னாற்கமுகுங் கூட்டி
சிலமது நாலொன் றாக்கி, தேனது விட்டுக் கொண்டால்
விலகிடும் வேள்வி சீதம், விஷ்ணு சுரமுந் தீரும். 73

23. உதிக்கித சுரக்குணம்

சில்லெனச் செவியண் டத்துச், செகுட்டோடு புருவம் நெற்றி
வில்லெனத் தெரிக்குங் குத்தும், விரைகுளி ரடித்துக் காயும்
பல்லுநா வறண்டி ருக்கும், பரணியும் வசிக்கக் கெட்டு
முல்லிய உதரந் தன்னி, லுளுவைபோ லுறவு ரைக்கும். 74

மேற்படி கிஷாயம்

வாகைவேர் வன்னி வேரு, வரும்புனல் முருங்கை வேரும்
காக்கைகூழ் கரிசில் சின்னி, கமந்தமு னாலு விட்டு
ஆகவே யிவைக னோடு, அட்ட குரணத்தைக் கூட்டி
தோகையே காச்சிக் கொள்ள, துன்புறுஞ் சீதசுரந் தீரும். 75

24 வேறுவகைசுரக் குணம்

பல்லொடு பல்லு தட்டி, பறப்பொடு குளிரும் வந்து
சில்லுரு விச்சப் போலே, சினத்துடன் சுரமுங் காயும்
வெல்லுரு காந்த லாகி, மெந்தமு மிகவே வாங்கி
யொல்லிய வுதரந் தன்னி, லுளுவைபோ லுருவுண் டாகும். 76

கிஷாயம்

நெடுங்கால நிம்ப வேரும், நிலவாகை சேவுகன் பூடும்
மடுங்கால மேலகுடை யான், வேரு மாதளை யமுக்கிராவுங்
கடுகுவெந் தயமுஞ் சுக்கு, காரகச் சத்தி யுப்புங்
குடுங்குரு நீரில் காச்சி, கொண்டிடில் குணமாய்த் தீரும். 77

25 . அகுவை சீதசுரக் குணம்

பனிக்குளிர் போலே வீசி, பல்லுநா வுலர்ந்து நெத்தி
யினிதலை புருவந் துண்ட, மிடிகளும் மிகவுண் டாகும்
தனிக்குளிர் பறப்புக் காச்சல், தசையெல்லா முதறித் தாகம்
யனியன லுதரம் தன்னி, லடங்கியே அகுவை யாமே. 78

கஷாயம்

கடவுளார் கரந்தை தும்பை, கரிசலாங் கண்ணி வேரும்
படர்தலை விரித்தான் வேரு, பார்ந்தன வேர்பா-ணிக் கொம்பும்
திடம்விரி கடுகு ரோணி, சிவதையுங் கடுக்காய் தான்றி
யடவதாய் அப்பில் காச்சி, யருந்திட அகலும் பாரே. 79

26 . வெப்பு சீத சுரக்குணம்

சிதறவே சிறுத்து மேனி, சினத்தோடு பறக்குங் காச்சல்
பதறவே யெடுத்து ளற்று, பரணியும் பிளிப்பு வாங்கும்

உதறியே மூலத் துற்று, ஒருபுறங் கனத்து விம்மும்
விதமிது வெப்புப் பாவை, வெளுத்திடுங் கண்ணில் தானே. 80

கஷாயம்

கொன்றைக் கொழுந்து கொடிவாகை, கூறு முப்பும் பிண்ணாக்கு
முன்னை யிடித்து அப்பிலிட்டு, மருகக் காய்ந்த கஷாயத்தில்
சன்னஞ் கருக்கரை கலந்துண்ண, சனங்கிக் கிடந்தீ பாவை
வின்னி லார்க்கும் விரோசனம், வேத னுரைத்த படியாமே. 81

27 சிறுபுழு சீதசுரக்குணம்

சிரமதில் சீதம் பற்றி, சிறுசுர மாகக் காய்ந்து
யரைதுடை முகமுங் காந்தி, அகமெல்லாந் தினவு முண்டாய்
கரைகொளா கரப்பன் வாதங், கனத்திடு முதரந் தானும்
திரைமல சீத மிஞ்சி, சிறுபுழு சேருந் கானே. 82

கஷாயம்

குறிஞ்சாவுங் குளத்தி ராவுங், கொளுவிய பாகல் நிம்பம்
நறுக்கியே யிடித்துத் தண்ணீர், நாலது படிதான் விட்டு
மறுபடி கடுக்காய் ஏலம், வளமதா யுழக்காய்க் காச்சி
உருக்கியே ரண்ட யெண்ணை, யுடன்கலந் துண்ணத் தீரும். 83

28 . கடிவிஷ சீத சுரக்குணம்

படத்தின்மேல் மூட்டுக் கீழே, பளிசுரம் சீதம் பற்றி
திடமெனத் தினவு முண்டாய், சிணையிள நரம்பு போலே
விடவிஷங் கொண்டு நின்று, வெடித்திடும் வெகுண்டு புண்ணாம்
கடல்விளை பவள வாயால், கடிவிஷங் கரைப்பன் தானே. 84

கஷாயம்

செங்கத் தாரி சிறுசின்னி, சிவனார் வேரும் வெள்ளருகு
யங்கந் துரியா துளாயமும், யமுக்கி ராவேர் குளப்பாளை
செங்கோ லரசன் தேவிபட்டை, சிவதை ரோகணி கடுக்காயும்
சங்கங் குப்பி சிவநாளி, தனுவாய்க் காச்சிக் கொள்வீரே. 85

29 . கெற்ப சீதச் சுரக்குணம்

குளிமுறை கோடி வாய்வு, கொடுஞ்சுரஞ் சீத மாகி
ஒழுகிடுங் குருதி சத்தே, ஒத்தது நிற்கு மானால்
சளிந்திடு முப்பு தானுந், தண்ணீரை யுந்தி பக்கங்
குளிமுறை நாளே முன்னங், குடவொடு வலியு முண்டாம். 86

கஷாயம்

காந்தங் காயம் வெடியுப்பு, கடுகு வெந்தயந் திரிகடுகு
வேந்தன் கிழங்கு ஊருடையான், விளக்கெண்ணை யுரியிந் தூய்மே

சார்ந்த பாணை முடக்கொத்தான், தழுதழை களச்சி மாவிலிங்கு
சேர்ந்த சாறு வகைக்குழக்கு, திருகு கள்ளிப் பாலுழக்கே. 87

உழக்கில் பாதி நத்தைப்பால், உகந்த தேங்காய்ப் பாலுமுரி
மளுவன் குரிஞ்சிச் சாறுழக்கு, வகையாய் மருந்தோர் வகைகளுஞ்சி
அளவா யரைத்து அதைக்காச்சி, ஆன மெழுகு பதம்வடித்து
வளமாய்க் கொள்வா யொருகரண்டி, மாயும் வியாதி வகைகளே. 88

கேளே கெற்ப ரோகமுதல், கிளைக்குங் கிருமி மலவாய்வு
யாளே உலத்தும் பீலிகையும், யகுவை செகுவை யாமபலொடு
தாளே மலநீர்க் கோர்வைகெண்டை, தருகா கவுசி பேராமை
நாளே குறைந்து தாழ்ந்துவிடும், நான்முக னுரைத்த மொழியாமே. 89

30 . குருதி சீதச் சுரம்

குடல்தனில் சீதம் நின்று, குருதியோ டுடந்தை யாதி
யுடலெரி காந்த லாகி, யுதகமும் புளிப்பு வாங்கி
மடல்பொரு மங்க மெல்லாம், அப்புநீர்க் கோர்வை கோர்த்து
கடல்திரை முழக்கம் போல், கலக்கிடும் மலமும் போகா. 90

கஷாயம்

மாமலை நெருஞ்சி துள்ளி, வழுவுவெண்வேர் தோடை வேரு
நீரின்மேல் நெருப்பின் பட்டை, நீர்க்கொம்பு கடுக்காய் சுக்கு
மாமர மஞ்ச ளிந்து, வாநல் லெட்டொன் றாக்கி
போமது பொரியுங் காரம், பொரித்திடப் பொருக்கும் பாரே. 91

31 . வறள்சீத சுரக்குணம்

உள்ளங் காலுங் கையுந்தி, உதகம் போல குளுந்துமெத்தத்
தெள்ளிய உடம்பு காயுந், தியக்கிடும் செருகும் நீரை
கள்ளரைப் போலே கட்டி, கனத்திடுங் கடுக்குந் தாரை
யுள்ளரை யடங்கி நின்று, உதரநீ ராமை யாமே. 92

கஷாயம்

நிலவாகை காக்கல் கானம், நிற்ப மாதளை யின்வேரும்
யில்லவே ரிலந்தை வேரும், யேரண்ட வேருஞ் சுக்கு
கலப்பிலா கடுகு ரோகணி, கமந்தனா லெட்டொன் றாக்கி
சலம்பளா சங்குக் காரந், தானிடத் தீருந் தானே. 93

32 . வரட்சி சீத சுரக்குணம்

சுதையெல்லா மொடுங்கி வத்தித், தாரையில் சுதமே நின்று
பசையற உலத்திப் பரணிப், பதஞ்சல மாகக் கட்டிக்

குசையென நிறுத்திக் கொண்டு, குடல்தனி லுடந்தை யாகி
வுசையென வுதரந் தன்னி, லுவர்வுநீர்ச் சாற லாமே. 94

மேற்படி கிஷாயம்

கிள்ளிக் கீரை கிளுவையின்வேர், கெவுல முருக்கு முசனையிலை
முள்ளி வேரும் வெள்ளரியும், முதிய பசளை கோவையின்வேர்
யள்ளரவாய் மண்ணா ளர்க்கு, யப்பு னாலு மெட்டொன்றாய்
கள்ளிப் பாலு மூன்றுதுளி, காறங் கரைத்துக் குடுமானே. 95

33 . வாத சீத சுரக் குணம்

நாவோ டுதி லர்ந்து, நற்சதை யுடம்பு தன்னை
தேலொடு தேம்பி மேனி, தினசரி குளிருங் காயும்
பாலோடு பாவை யர்க்கும், பழுவெல்லா மலக்காய் நிற்குந்
தீயொடு கறுகுஞ் சீதஞ், சிறுசுரத் துணர்வு தானே. 96

மேற்படி கிஷாயம்

படலகம் பற்ப டாகம், பருமுட்டி சிறிய முட்டி
கடல்துயில் வாறுச் சீந்தி, கடுக்காயொடு சிவதை சுக்கு
கடல்மாச்சி கடுகு ரோணி, கமந்தமு நீரெட் டொன்றாய்
வடமொழி மாதே கொள்வீர், வழங்கிடும் வாத சீதம். 97

34 . பித்த சீத சுரக்குணம்

நற்குலை நீரோ குத்தி, நாவது வழுவ முத்துச்
முச்சுர மாகக் காய்ந்து, உதறமே வறண்டு வேகம்
நேற்கொண்டு நெஞ்சு மார்பும், நேர்புயம் கண்டந் தானும்
சொற்பெறு மிடறும் புண்ணாம், சோரையே தட்டு மென்றே. 98

மேற்படி கிஷாயம்

வில்லைவேர் விளாவேர் நெல்லி, விளங்கிலா மிச்சு வெட்டி
நல்ல நார்த்தம் வேரும், நன்னாரி யருகம் வேரும்
நெல்பொரி வில்லை சுக்கு, நீரேழு நாழி யொன்றாய்
யொல்லையில் சீனி கூட்டி, உண்டிட்டில் தீருந் தானே. 99

35 . சிலேற்பன சீதசுரக்குணம்

குடல்தனில் வெட்டி தாக்கி, குலையொடு நீரல் வத்தி
உடலது வெளுத்து ஊது, முள்ளரை புண்ணாய் வேகும்
கடல்தன வாயும் பல்லு, வறளப் பூலாம் பழம்போலாகும்
கடனில்லை யிருப்பு மில்லை, கால்கை பற்று மென்றே. 100

இதுக்கு மருந்தில்லை

36 . சுக்கில சீதசுரக் குணம்

சுக்குலந் தன்னில் சீதந், துவச்சியா யுடந்தை யாகி
யக்குலை உடம்பு நொந்து, யகங்காயு மப்பு வாங்கும்
நற்குலை யீரல் வத்தி, நகமுகம் ரத்த மில்லை
யுக்குத லுதரந் தன்னி, லுறுமியே வலிக்குந் தானே.

101

மேற்படி கிஷாயம்

வல்லாரை மொசுமொ சுக்கை, வளங்கிடுந் துளசி துத்தி
வில்வ மிலந்தையில் விலையும், விளங்குங் கொத்தான் பாசியுடன்
நல்ல கடுகு மலைமுள்ளி, நாறமு நாலெட் டொன்றாய்
நல்லகடல் சங்கது மூன்று, நாடி யரைத்துக் கொள்ளே.

102

37 . சுரோணித சீதசுரக்குணம்

சுரோணிதத் தோடு சீதஞ், சுகம்பெற உடந்தை யாகி
சுரோணித முடந்தை யாகி, சுகந்தரு வாசல் காந்தி
சுரோணிதந் தன்னை யங்கே, சுரமது தடுத்து நிற்கில்
சுரோணித வலிக ளுண்டாந், துடையரை வுளைவுண் டாகும்.

103

மேற்படி மருந்து

வனமிகு வலிகள் தீர, வாரியில் குளித்த வன்று
நின்பிலைச் சாறு முக்கு, நீர்தனில் நின்று கொள்ள
அன்புடன் ரெண்டா நாளில், ஆதளை வேரைக் கொள்ளும்
பின்முறை முழுகி வந்தால், பின்பு சாரணை வேர்கொள்ளே.

104

38 . நீர் வாத சுரக் குணம்

நீரா லெடுத்த வாதசுர, நிதங்கா யுமொரு பக்கம்
வாரா பக்கங் காயாது, மறுபடி காயுமது குளிரும்
கோர உதரம் பசியற்று, கூறாய்க் குருதி தனைவாங்கும்
நேரே கொண்டை யுருக்கொண்டு, நித்திரை யதுவு முண்டாகும்.

105

மேற்படி கிஷாயம்

கண்டங் கத்திரி தோடைதூதளை, கரிப்பான் துளசி கமுகன்வேர்
கொண்டங் கொடுவளை யரிசுக்கு, கொத்த மல்லி கடுக்காயும்
அண்டா ரணைதிப் பிலியும், அரத்தை திரிகடுகு ரோகணியும்
நன்றாய் நாறம் நாளியது, நாலொன் றாக்கி உண்பீரே.

106

39 . நீர் பித்த சுரக் குணம்

நீரா லெடுத்த பித்தசுரம், நெஞ்சு முளைந்து சுரங்காயும்
தார்பத் தைசுகள் சலங்கொண்டு, தறுவாய் வலித்துத் தலையதிரும்

பாரா யளலே குடல்தாவி, பவளங் கடுத்து வயிறுளையும்
சோராக் கண்ணும் சோர்ந்துவருள், சொல்வாய் மிடரும் பண்ணாமே. 107

மேற்படி கிஷாயம்

துளசி கொடுப்பை வல்லாரை, துவத்த விருசு குளிமீட்டான்
பளைபாசி யகத்தி தார, பச்சை கெருட னதிமதுரம்
யுள்வெங் காயச் சீரகமும், பாணி நாளி யுழக்காக்கி
குளவி யிளைக்க கோவகமும், கூடக் கரைத்துக் குடுமாதே. 108

40 . நீர்சிலேற்பனக் குணம்

சிரசி விடிக்குந் தினங்கடியும், தின்ற பதார்த்தஞ் செரியாது
உரமா யிருமுங் காரம், உடம்பு வேர்த்து ஊதிவரும்
யிரைமே லிருத்தும் யிளைப்புண்டாம், யிமையும் பொருந்த ஓட்டாது
வரவே வயிறு பொருமிவரும், வாயும் நாரும் வடிவமுக்கும். 109

கிஷாயம்

ஆடா தோடை தூதளையு, மப்புத் துயில்வான் துளசிபிராய்
வாடாய் புடலும் பற்படகம், வளரும் வேலிப் பருத்தியின்வேர்
தோடா சுரத்தை திரிகடுகு, சோனா னாலு யெட்டொன்றாய்
வேடா விளைந்த கண்டிட்டு, வேடன் பாலு மிட்டுண்ணே. 110

41 . வறள் சீத சுரக்குணம்

காயமுங் காந்த லாகி, கால்துடை கடுத்து நோவாய்
மாயமா யுடம்பு லத்தி, வலித்திடும் வயறு தன்னில்
தூயதோர் புளுமி குந்து, சுருக்கேன் மலத்து வாரம்
வாய்தனை யரிக்குங் கண்டர், வறள்குர வன்மை தானே. 111

மேற்படி கிஷாயம்

சிறுகீழா வேரு நின்ப, சேவகன் பூடு தோடை
மருவிலா கடுக்கா யேலம், வளமையாய் முடிந்து போட்டு
யுறுதிநீர் நாளி விட்டு, உழக்கதாய் வற்றக் காய்ச்சி
மறுபடி முடிந்து வெந்த, மருந்தையு மரைத்துக் கொள்ளே. 112

42 . கதள் சுரக்குணம்

அகத்துள்ளே நீறிக் காயும், அன்னமும் மறுக்கு மப்புத்
தகமதாய்த் தவித்து வாங்கும், சரீரமுந் துளர்ச்சி யாகும்
நகமுகம் ரத்த மில்லை, நாவது ஹட்சி யாகும்
சுகமிக நீரே கட்டி, நிறமாலை சோகை யாமே. 113

மேற்படி மருந்து

அரப்பொடி காந்தங் கிட்டம், அரைப்பலம் வகையொன் றுக்கு
கரிசாலங் கன்னிச் சூற்றில், கதறவே யரைத்துச் சட்டி

விரவிடு சாறு மிட்டு, வெந்திடு ரெண்டு சாமம்
குரற்குயில் மாதே மின்னே, குமரியின் சாறு விட்டே. 114

வட்டரை ரண்டு சாமம், விரவிடு முன்போ லங்கே
அட்டவே அனலை மூட்டி, அய்யஞ்சு கடிக்கைக் கிண்டி
மட்டற வெந்த போது, மாதளம் பூப்போ லாகும்
தட்டியே பொடித்துத் தந்தச், சிமிளது தன்னில் வையே. 115

கொள்வது பணவி டைதான், கொண்டிடு உள்ளிச் சாற்றில்
விள்விஷ பாகத்து சோகை, விஷபாண்டு மாலை தீரும்
கொள்ளொரு பணவி டைதான், கோவையின் கிழங்குச் சாற்றில்
தள்ளிடுஞ் சலநீர் மாலை, சலக்கோர்வை தானுந் தீரும். 116

திரிகடுகு சிவதை ரோகணி, சீரகஞ் சிலையி காரந்
திரிபலை வாளங் காயம், சேரவே பொடித்த தூளில்
யிரைபாரு வளவெ டுத்து, யிதில்பாதி லோகங் கொள்ள
உரைபட உதிரத் தோஷம், உருகியே கழன்று தீரும். 117

43 . தசை சுரக் குணம்

அத்தியில் சுரமே பற்றி, அகமெல்லாம் வெளுத்து நொந்து
நெத்தியில் பச்சும் நீரை, நித்தமுந் திண்ண வேண்டும்
பத்தியஞ் சத்தே வாங்கும், பலகவை புளிப்புத் தேடும்
கத்திடுங் கண்ணுந் தூங்கும், கருங்கா மாலை யின்குணமே. 118

மேற்படி கிஷாயம்

கய்யான் மேனி கரந்தைசுக்கு, களக மிளகு கடுக்காயு
மய்யா அளவு சரிசரிதான், அப்பு னாழி உழக்குவிட்டு
மெய்யா வந்து உழக்கானால், வெண்சங்கு சுட்ட பொடியிட்டு
கய்யா லெடுத்துக் குடுப்பீரால், கருங்கா மாலைக் களைதீரும். 119

44 . சுரவாத கரப்பன் குணம்

உடம்பெல்லாம் வெதும்பிக் கைகா, லுளைந்திடுங் கடுக்கு மேனி
படமுகம் வெளுத்து வீங்கும், பழஞ்சோறு புளிப்புத் தேடும்
குடலது பொருமும் போது, கொடிவளி தாரை நொந்து
அடமிடு மப்பு வாசல், அடைத்திடுங் கடுக்குங் கடமே. 120

மேற்படி கிஷாயம்

மணலி பசளை சிறுகீரை, வாரி னுள்ளி வழுவுமுக்கை
நினமுள் நெருஞ்சி வழுதலைவேர், நீளும் பாலை யவுரியின் வேர்
கனவே கள்ளன் வாகனமுங், கடுக்காய் சுக்கு கடலிராஞ்சி
உணவாய் னாழி நீர்விட்டு, உழக்காய்க் காச்சி உண்பீரே. 121

45 . பித்த கரப்பன் குணம்

எத்த மனத்தா லீகையீர், சுரபித்த கரப்பன் வகையாலே
சத்தே தடித்து மேல்திமிர்த்து, சந்திர சூரியப் புளுப்பிற்கும்
கொத்தா திருந்தால் குட்டம்வரும், கொடிய புறாவின் கோபத்தால்
கொத்தில் குறைநோய் வெடித்துவரும், குறையாங் காலுங் கைகளுமே.122

மேற்படி வகைக்கு தயிலம்

நீர்வெட்டி முத்து நின்பம், நீள்கடல் வித்து யெட்டி-
காற்குங் காலி வித்து, கருக்குவாய் வித்து குன்றி
பேர்பெரும் பாளை யிட்டு, பிள்ளையாற் பாதம் போற்றி
தாள்குரு பாதம் வாழ்த்தி, தயிலம் திறக்கிக் கொள்ளே. 123

சங்கங் குப்பி சமூலமிடி, சதிரக் கள்ளிக் கொப்பையிடி-
யங்கோலப் பட்டை யளவு, சரியாக யிடித்துத் தூளாக்கி
யங்கே வடித்தத் தயிலத்தின், அளவாய் வெருகடி தான்கொள்ள
மங்கங் குட்டம் பதினெட்டு, மண்டலங் கொள்ள மாறிடுமே. 124

46 . நீர்சிலேற்பன சுரக்குணம்

நீரே முத்தி மேல்திமிர்த்து, நிணமே வத்தி நீரிறங்கும்
தீரா ரோக முதிரத்தில், சினசூரியப் புளுப்பி சக்குங்
காராக் கடித்த விஷத்தாலே, கருத்தக் கானம் போல்சிவக்கும்
பேரால் தசைமஞ்ஞன் வில்லாப், பெரிய வியாதி யெனச்சொல்வார்.125

மேற்படி மருந்து

கடலா மணக்கு வித்துடனே, காட்டா தளையின் விரைகூட்டி
மடலணி மகிள முத்து, மருக்காரை பழமு வெட்டி-
அடவுடன் அளிச வித்து, மப்புரு வெட்டி முத்து
தடந்தொழில் செய்து நீயும், தயிலமா யிறக்கிக் கொள்ளே. 126

47 . பித்த சன்னி சுரக்குணம்

ஆகங் குளுந்து யட்சிப்பின், அடுத்த சுரமாய் மூக்குநீர்
வேகங் கைகசல் வெற்பதுவும், விடுவ தாக வேயிருக்கும்
பாக மினிய சீதளங்கள், பாடும் பலகரை கட்டுவதும்
போதாஞ் சிவந்த வயிர்வெளுக்கும், பித்த சன்னி சுரந்தானே. 127

48 . சிலேற்பன சன்னி சுரக்குணம்

தலையொரு பிடரி குறடுகள்முதுகு, தன்னொடு ரெண்டுமே கட்டுந்
துலைவிலை கைகாளீந்த புண்போல், தோய்ந்து நோவா மதுகொள்ளும்

குலையொடு யிருமும் நாக்குப், புண்ணாங் காரங் கொள்ளாது
சிலையுரை செந்தோமென வுரைத்திட்டோஞ், சேற்று சன்னியின் சுரமே.128

49 . ஆமை சுரத்தின் குணம்

ஆமை சுரத்தின் குணஞ்சொல்லில், அதிக மாக வெதும்பாதே
சாமந் தோறும் வெதும்பிவிக்கும், தானே யுரங்கம் பண்ணிவிக்கும்
சேம மாக வுடம்புதனில், சிறுக வோமாம் பசியில்லை
நாமம் தளரும் சிலகளியும், நடிக்கி யிழுக்கு மதுதானே. 129

50 . அத்தி சுரத்தின் குணம்

அத்தி சுரமோ நாளடைவில், அகலா திருக்கில் திலத்திபத்தி
மெத்த யுடம்பை யிளைப்புவிக்கும், வேண்டா மென்ன வெனச்சொல்லும்
சுத்த மாக மலசலங்கள், தோன்றா மெய்யில் சிரங்கதுவாம்
புத்தி யாக வரிந்துகொள்ளும், பொதிகை முனிவ ருரைத்தாரே.130

51 . அக்கி வாத சுரத்தின் குணம்

அக்கி வாத சுரமதுதான், மிக்கடுத்து கொதிப்பிக்கும் வற்றிவிக்கும்
தக்கதண்ணீர் தாக முண்டாம், வாந்தியுடன் மூர்ச்சையாய் தலையேசுற்றும்
மிக்கமலம் போகாது சலம்போகுமென, வுரைத்தோ மிதுதான் கேளீர்
துக்கமுண்டாம் குறல்நெரியும் வயறுதும், தோன்றமுனி யுரைப்படி
தோன்றுங்காலே.131

52 . புராதன சுரத்தின் குணம்

புண்மை யான புராதன சுரமாம்
நன்மை யன்றிரு நாடோறும் வந்திடும்
தன்மையே வற்றித் தாகமுண் டாயிடும்
யின்மை யிலரி வீரது வுண்மையே. 132

53 . அக்கினி மந்தச் சுரம்

தக்க வுந்தி கெடுமு தரந்தனில்
தக்க நாழியில் தாகங் குறையுமே
மிக்க மேலும் விதிர்த்துக் கெடுக்குமே
வக்கின மந்த வச்சுர மாகுமே. 133

54 . குரோத சுரத்தின் குணம்

வந்து வந்து கோபங்க ளடிக்கடி
முந்தும் போத பசியு முருக்குமே
சந்து சந்துகள் தோறுங் குடையுமே
கெந்து கோலக் குரோத சுரங்களே. 134

55 . சவாலாக்கினி சுரத்தின் குணம்

சீறு மக்கினி போலுளங் கால்கையில்
 பாரு போலே பத்திப் பார்க்குமே
 குரோதன கொதிப்புங் கடினமே சோரும்
 ஆருஞ் சவாலா அக்கினி சுரமே. 135

56 . அந்தர சுரத்தின் குணம்

உள்ளிலும் புறத்திலும் அண்டி லையென்
 றுள்ள மாகக் கலந்து விடுமது
 தள்ள வேசுரர் ரவியே தாகமாய்
 அள்ளி மால்கொளும் அந்தரத் தின்சுரம். 136

57 . அதீத சுரக்குணம்

அத்தியே யுடலன்ன மிரங்கி லாலு
 உத்த நித்திரை யோய்விலை யாகையா
 லற்றமேனி யறிவுங் கெடுகையால்
 யுற்ற தீத சுரமென ஒதுவார். 137

58 . மேகச்சுரக் குணம்

பருக ரோகங்கள் மேல் சுரம் பற்றுமே
 யுருகி மேனியுந் ததிசா ராமாய்க்
 கருகி வான்முக முஞ்சிறி தாகுமே
 சுரமேகச் சுரமெனச் சாற்று வாறே. 138

59 . சண்டமாருதச் சுரக்குணம்

மேரை தப்பியே வரையு யேசுமே
 கோர மாய்க் கொண்டெழுந்து கொதிக்குமே
 பார மெய்யும் பசப்பென வற்றுமே
 சார சண்ட சுரமெனச் சாற்றுவார். 139

60 . சுரபாக்கினி சுரம்

அங்க மக்கினி தூவிடும் போலவே
 முந்து தாக முயற்சியு மோகிவா
 செங்கை கால்கை யெரிந்து சிறக்குமே
 சங்கை யற்றிடு சுரபாக் கினிசுரம். 140

61 . கெற்ப சுரம்

முந்து தாகமே முயற்சியு மாகுமே
 வந்து நின்றது நின்று வருஞ்சுரம்

அந்த நாவு வருமெய் யளற்றுமே
கெந்து கெற்ப சுரமது கேளக்கிலாய்.

141

62 . அதிசார சுரக்குணம்

அதிசார சுரமது தான்வந்து தோன்றி
லணுகிடு மேதாக மதுவிக்க லுண்டாம்
கதியாக வயறுடைந்து கழியு மங்கேவால்
கலந்துரவே கெந்தமதாய் வீசும் கண்டாய்
விதிசேரு முடம்பிழைக்கும் யுள்ளுளத்து மதுதான்
வேர்கை நடுக்கமுமாய் மெலிவுண் டாகும்
படிசாரும் படியிதெனப் பாரின் மீதே
பரிந்துமுனி யுரைத்தபடி பாரு மென்றே.

142

குன்று போல கனத்துக் குலையுமே
வென்றி லாத வெறிக்கவும் பார்க்குமே
சின்ற மேனி சிவந்தது வேர்க்குமே
யன்று மாமுனி தன்னுரை யாகுமே.

143

சுரக் கிஷாயம்

நெற்பொரியும் செய்பயறும் வில்லை வேரும்
நெரியரிசி லாலமுடன் மிளகு சுக்கு
முற்படவே யன்னீர்காய்ந் தெட்டொன் றாக்கி
முத்திய பின்னதுதான் கொள்வீ ராகிற்
சொற்பெரிய சத்திகரம் சுரத்தின் சத்து
துயரமுடன் கிறுகிறுப்பு யுள்ளை மூர்ச்சை
பற்றுமென் றிமையவரு முனிவர் தாமே
பகர்ந்தனர்முன் னருந்தமிளைப் படியிற் கண்டாய்.

144

சுக்கொடு சீந்தி நிலவேம்பு
சுகமான முத்தக் காசதுவும்
அக்கள மெட்டொன் றாக்கி
அரோசிகத் தாகமுந் தீரும்
மிக்கதோர்த் தண்ணீர் தாக
மெலிந்திடும் வரட்சி யாகும்
வெக்கையாக் கினியும் கெட்டு
வியாதியும் தீரு மென்றே.

145

கிஷ்ண பிள்ளை பண்டிதர் மகன்
கி.முத்தையன் படித்து வருகிற
சுர லட்சணம் முற்றிற்று.

சுப்பிரமணிய சுவாமி துணை
தெட்சிணா மூர்த்தி துணை
தெய்வமே துணை
தேவி சகாயம்.

உ

சரஸ்வதி தோத்திரம்

வெள்ளைக் கலையுடுத்தி வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள்-வெள்ளை
அரியா சனத்து அரசரோ டென்னை
சரியாசனத்தில் வைத்த தாய்.

புத்தகமும் ஞானத்து முத்திரையும் பொற்பளிங்கும்
வைத்தக மண்டல வன்னியுமாய்-முத்த
வடங்கொண்ட பூமலையாள் வந்தேன் மனதே
இடங்கொண்டாள் நீங்கிற் றிடர்.

சிவமயம்

பெருநாடி சாஸ்திரம்

சீர்பெரு வாக டத்தைத், தெளிந்துரை வகுத்த நாடி
பேர்பெறு சரீரந் தன்னில், இயங்குறு லக்க ணத்தை
பேர்பெறு வாத பித்த, சிலேற்பன பேதம் கூற
கார்பெறு நந்தி வண்ணன், கணபதி வணக்கம் செய்வாம். 1

அரிவையர்க் கிடது பாதம், அழகிய புருஷர்க் கெல்லாம்
பரிபுர வலது பாதம், பார்த்துநீ யுரைப்ப தென்க
தெரிவுற விரல்கள் மூன்றில், சிலேற்பன பித்த வாதம்
விரவி யேகீழ் நடக்கும், விரைந்துட னாரிந்து சொல்லே 2

சொல்லிய வாத னாடி, துலங்கிய தவளை யன்ன
மிலவினிற் குழந்தை நாடி, இயல்பெரும் பாம்பு ஓணான்
அல்லிசேர் பித்த மாமை, அட்டையும் மயில்போ லய்யம்
நல்லிமீன் கொத்திக் கோழி, நாய்பெரு மூர ளருவி. 3

கரிமுக னடியை வாழ்த்தி, கைதனில் நாடி பார்க்கில்
பெருவிர லங்கு லத்தில், பிடித்துட னடுவே தொட்டால்
ஒருவிர லோடில் வாத, மற்றிரு விரல்தான் பித்தம்
தெரிவிரல் மூன்றி லோடில், சிலேற்பன நாடி யாமே. 4

நாடியே பத்து வளமை, நலம்பெற வுரைக்கும் காலே
தேடியே வாத பித்தம், சிலேற்பன நாடி மூன்று
ஓடியே மணிக்க ரத்தில், மூவிர லொக்கப் பற்றி
நாடியே யறிந்து சொல்ல, நயத்திலே யுரைக்க லுற்றார். 5

அன்னமே கோழி ஓணான், மயிலென நடக்கும் வாதம்
பின்னையோ ராமை யட்டை, பெருத்திடில் பித்த மாகும்
சொன்னவாய் மடநல் லாளே, சுற்றியே தவளை பாம்பு
முன்னமே அய்ய மென்று, மொழிந்திடக் கூறி னாரே. 6

வாதமாம் தாதுக் காளன், வருணமேல் கருகி யெய்தும்
நீதமாங் கண்க றுத்து, நீர்ப்பாய்ந்து நேர்ந்தி ருக்கும்
பேதமாய்ப் பேசா நீரும், பேய்வண்ணன் மலமுஞ் சிக்கும்
நாதனார் அருளிச் செய்த, நாக்குமுள் விரிந்தி ருக்கும். 7

பயித்திய தாதுக் காரன், பசுமை யாய்மெலி கண்கள்
அயிற்றியாய் மலமூத் திரங்கள், அவ்வளி சிகல்பே யாகும்
சயித்திய வார்த்தை பேசும், சார்ந்துமுள் பரந்து னாக்கும்
நயித்திய சிகப்பே யாகும், நற்கருப் புடன்கருகி நிற்கும். 8

சிலேற்பன தாதுக் காரன், சரீரமே வெளுத்தி ருக்கும்
வார்த்தையு மதனைச் சொல்லான், மலமது வெளிரும் சீதம்
மூத்திரம் நுரையே கட்டும், முன்கண்கள் பீளை சாரும்
தீத்தரு நாக்குத் தானும், திரஞ்சுடன் கண்வெ ளுக்கும். 9

விண்ணுறு யெழுந்த நாடி, விரைந்தது கீழாய் நோக்கி
உண்ணீறு வாங்கும் போது, உயிருளிப் பிடமே யாகும்
விண்ணுறு யெரிக்கு மாகில், யெண்ணிய எட்டாம் நாளில்
திண்ணமாய் சாவ தென்று, தெரிந்துகொள் ளிதனைத் தானே. 10

உற்றதோர் சுட்டி வாதம், நடுவிர லுறுமே பித்தம்
பெற்றதோர் பள்ளி யாகில், சிலேற்றும மென்றும் பேராம்
முற்றுடன் மூன்று மீறில், சன்னியென் றுரைக்கும் வாதம்
பற்றிடக் குளிரும் பித்தம், வெதுப்புஞ் சிலேத்துமங் குளிரும். 11

சொல்லிய உந்திக் கீழே, சுழித்ததோ ரெழுத்தைப் பற்றி
எல்லையி லெழுந்த நாடி, எழுபத்தி ராயி ரத்தில்
பல்லியில் பயின்று நாடி, பத்துள்ளே ஏழு நீங்கி
நல்லிய நாடி மூன்றும், நாடிநீ யறிந்து பாரே. 12

புரண்டது மருண்டு மேலே, புரிந்துநீர் நடக்கு மாகில்
இரண்டரை நாளே தென்ன, இயம்பினார் மரண மென்று

சுருண்டமென் குழலி னாளே, சுரத்தினா லெட்ட தாகும்
திரண்டநாள் வந்த தென்று, சிக்கெனத் தெளிந்து கொள்ளே. 13

வாதத்தின் குணமே தென்னில், வயிறது பொருமிக் கொள்ளும்
தாதுற்ற இடுப்பு கைகால், சந்துகள் கடுத்துத் தோன்றும்
தீதுற்ற சிறுநீர் தானும், சிறப்புடன் கடுத்து வீழும்
போதுற்ற குழலி னாளே, பொருமிநீர் வீழ்வ தன்றே. 14

வீழ்ந்திடும் பித்த தோஷம், வெதும்புநா வுலர்ந்து கொள்ளும்
தாழ்ந்தகண் சுழன்றி ருண்டு, தலையிது கிறுகி றென்று
குழ்ந்திடு நீர்ச்சி வந்து, சுருக்கென யெரிந்து வீழும்
வாழ்ந்திடு முடல்கள் தானும், மனசயந் திருக்கு மென்றே. 15

அன்றிய சிலேற்று மத்திற், கடையாள முடம்பு வேர்க்கும்
நன்றென வாநீ ரோடி, நாவழு வழுத்தி ருக்கும்
ஒன்றிய சிறுநீர் தானும், உண்மையாய் இளைத்து வீழும்
மன்றுமுத் தோஷம் தன்னை, மனத்தினா லறிந்து கொள்ளே. 16

ஆகிய நாடி மூன்று, மெழும்பிடிற் சன்னி யாகும்
வாகினி லன்னம் கோழி, மயிலென நடக்கும் வாதம்
ஏகிய ஆமை யட்டை, இவையென நடக்கும் பித்தம்
போகிய தவளை பாம்பு, பொல்லாது சிலேற்பன மாமே. 17

வாத்திய னாக னாடி, வாதமே கதித்த போது
தேய்த்திடும் பல்க றுக்கும், சிவந்திடும் முடிவெ ளுக்கும்
பாத்திடும் போது கண்கள், வட்டமே யிட்ட தாகில்
நீற்றிடு மென்ற சீவன், நிலைப்படா தென்று கொள்ளே. 18

சிலேற்றுமக் குணமே தென்னில், சிறுத்திடு மிருமல் சற்றே
யேற்றுமுப் பிசங்கன் தானும், மிகுந்திடு நெஞ்சு நோகும்
தாழ்த்திடு நாடி தானும், தவளைபோல் குதிக்கு மாகில்
பார்த்திடு ரோகம் தானும், பாரிக்கில் மரண மாமே. 19

சிலேற்றும மெழுந்தி ருக்கில், தித்திப்பு நாவி லேறும்
யேற்றிய கசப்பு மீறில், எழும்பிடில் பித்த மாகும்
மாற்றிய புளிப்பு மீறில், வந்திடும் வாத மாகும்
சிலேற்றுமம் தன்னிற் பித்தம், தீக்காற்று வாத மாமே. 20

வாத நாடி நடக்கும் பொழுதெல்லாம்
தேடினாள் தோறும் தீயணல் தேகம்
ஓடிய னாடியு மீள்வதே யானாக்கால்
கோடி கால மிருப்பவர் காணுமே.

பித்த நாடி நடக்கும் பொழுதெல்லாம்
மெத்தவே தெரித் தோடிய காயமு
முற்ற மான உயிருக்குச் சரக்கென
சுத்தி யாகும் சுடரொளி தாங்குமே. 22

சிலேற்றுய நாடி சிதையுத் தோடியில்
வேர்த்தி ருக்கும் வியாதியு மேவிடும்
மாற்று மில்லை மருந்தும் பலித்திடாக்
காற்று மில்லை கழியுமிக் காயமே. 23

மந்த மாக யின்னாடி நடந்திடில்
சுந்த ரர்க்குச் சுகமில்லை பேச்சில்லை
அந்த ரத்தினிற் போன அறிவுகள்
வந்து வந்து மயக்கிடு மாதரே. 24

மேல்கொள் வாதமே லிச்சைபோல் மேவிடில்
கால்கள் கைகள் கடுக்கும் வலித்திடும்
பால்கள் சேர்ந்தால் பசியைத் தணித்திடும்
மால்கொள் பித்தம் மருவிடி லுத்தமாம். 25

உற்றதொரு சாரியத்தை மெத்தனவா யென்று
மூருவதே கருத்தாகும் உரைப்ப தெல்லாம்
மெற்றவெறும் பொய்யை மெய்யா விரித்துரைக்கும்
மிருதனவில் மெய்வருந்தி மிகவே காணும்
சற்றுமனஞ் சலிக்கும் பேர்ந்து பேசும்
தன்புனைலை விரும்பாது தழுவே வேண்டும்
மற்றுமுடல் தூலமா யிருக்கு மாகில்
வாதத்தின் குணமிதென்று வகுக்க லாமே. 26

நல்லிளமைதனில்நரைத்தல்உடல்மெலிதல் வியர்வை யெழும்பல்
நயங்கண் கடைதான் சிவத்தல் நாளும் நாளும்
சொல்லுமுறை மெத்தன் விதமே பேசல்
துடியிடையார் மேலின்பந் தோன்றல் காணல்
வில்லமரும் குலைமடவார் விருப்ப மெய்தல்
வியந்துரைக்கும் கனவுமெய் வருந்திக் காணல்
பல்லமரும் பல்கலை நூலாய்தல் பாராட்டல்
பயித்தியத்தின் குணமிதென்று பகர லாமே. 27

தூய்ய ஷடலிருகல் மனஞ்சிக் கென்றல்
தோகையர்பா லின்பமெல்லாம் துலைத்து நீங்கல்
பொய்யினோடு களவொழிதல் புகழே பேசல்
பொருந்து வெருந் தூண்பெறப் புகழே பேசல்

மையநடும் தலைமயிரை நின்று காட்டல்
 வருந்தாது உண்போல் பகட்டிக் கூறல்
 செய்யகமலத் திருவுருவாள் சேர்ந்து வாழும்
 சிலேற்பனத்தின் குணமிதென்று செப்பு வீரே. 28

காயு முடம்புந் தாழும், கண்கள் சிவக்கும் நாவுலரும்
 வாயுங் கறுக்கும் குளிரெடுக்கும், வயிறுங் கழியா திரக்கமில்லை
 பாயுங் கிடவா ருளத்திவரும், பக்கம் வலிக்கும் ஒருபுறத்தே
 பேயும் பிற்ற மென்னினவாம், பித்த வாத சிலேற்றமும். 29

தலையும் உடம்பு திமிர்த்தேறும், தன்னைத் தானே அறிவறுக்கும்
 உலையு முடம்புந் தான்கருக்கும், உள்ளே வெதும்பும் உலத்திவரும்
 அலையும் படுக்கை தானு, மகுடா தழுகும் கண்ணீர்தான் வடியும்
 சிலையும் வாயும் கோழைவரும், சிலேற்றும் வாதப் பயித்தியமே.30

தாகமும் வெப்பு முண்டாம், தலைவலி யதுவு முண்டாம்
 கூசியே நாதமு தழுத்து, கொடியதோர் அளத்தி யுண்டாம்
 வேகமும் வெப்பு முண்டாம், விழிகளும் சிவந்து கொள்ளில்
 பாகுசேர் மொழியி னாலே, பயித்திய சிலேற்றும் வாதமிதே. 31

எண்ணையில் தலையி னோடு, ஈரமாய் நின்ற போது
 உண்ணுநல் லுணர விடுனா, ளெழும்நல்ல பசியி னோடுந்
 திண்ணமாய் நடந்த போதும், ஸ்திரிசங்கை மூண்ட போது
 பண்ணிய நாடி பார்க்கில், பலித்திடா தென்று கொள்ளே. 32

கொள்ளுக வாதம் ரண்டும், பித்தமு மொருக்கா லோடில்
 கள்ளமா யுதரம் விம்மிக், கைக்கவே வாய்வு கொள்ளும்
 தெள்ளுறக் கோதையார் பாதம், சிந்தனை மயக்கம் செய்வாய்
 ஒள்ளிய வாத பித்தம், தொந்தமென் றிசைத்தி டாயே. 33

இசைந்திடும் பித்தம் ரண்டும், வாதமு மொருக்கா லோடில்
 பசித்திடில் புளிப்பு வேண்டில், பகட்டியே தவணம் பற்று
 இசைந்திடு முஷ்ண முண்டாய், இவையிவை மிகவுந் தோன்றில்
 பசித்திடும் பித்த வாதம், தொந்திப்பாம் வகையு மிதே. 34

மாதநீர் பித்தம் ரண்டும், சிலேற்றும் மொருக்கா லோடில்
 தீதடல் தலைவ ரண்டு, பிடரிநொந் தினவும் போலாம்
 பேதமாம் வயிரெ ரித்து, மந்தமும் யெரித்துக் காட்டும்
 கோதிலாப் பித்த சிலேற்றமும், தொந்திப்பின் குணங்கள் தானே.35

தானெழும் சிலேத்தும் ரண்டும், வாதமென் றெழுந்து காட்டில்
 ஆனநீர் சன்னி கொள்ளும், தலைநோவாய் வாந்தி காணும்

போனகம் செரித்த றாது, வாயசை யாடும் போது
ஆனதோர் சிலேற்றும் வாத, தொந்தமென் நிசைத்தி டாயே. 36

உரைத்திடு சிலேற்றும் ரெண்டும், பித்தமு மொருக்கா லோடில்
வருத்தமாய் வயிற்றைக் கட்டி, உப்பித்து வலித்துக் காட்டும்
அத்தியாய் வயிறு நொந்து, அறபசி யில்லா தாரும்
உரைத்திடு சிலேற்றும் பித்த, தொந்தமென் றுணர்ந்து கொள்ளே. 37

அறிந்திடாப் பித்தம் நின்று, வாத சிலேற்றும்மு மங்கே
நிறைந்ததோர் தமர கத்தை, நேர்பட வேர்த்தே ஓடில்
சிறந்ததோர் முகமும் வெளுத்து, நேர்படு துடிபோற் செய்யில்
மறந்திடாக் கடிகை தொண்ணூற் றளவினில், மரணமென் றறிந்து
கொள்ளே. 38

வாதம் விழுந்து வளர்பிற்றமும் மயங்கி
சீதத்திலே நாடி சென்றாக்கால்-பேதை
மனதுக்கென் செய்வேன் மங்கைநல்-லீர்வுங்க
ளினத்துக்கு யான்செய் வேன். 39

செருமு மிருமும்கண் பொங்கும், சேர அதைக்கும் கால்கைகள்
உருமு முழலும் நெஞ்சுழலும், உள்ளே சிலேற்பனக் கோதண்டம்
நிமிர விழிக்கும் விழிபார்க்கும், நேரே யிருக்க வொட்டாது
வரிசைக் கிரிகை குணம்கண்டால், பரமன் மீட்க மாட்டாரே. 40

இருக்கும் படுக்கும் எழுந்திரிக்கும், எடுத்த மூர்ச்சை மிகவண்டும்
வடுக்கண் ணானன் விழியிரண்டும், மலர விழிக்கும் விழிபார்க்கும்
தொடுத்த சிலேற்பன மிகவெழும்பி, தொண்டை தனிலே நின்றாலும்
அடுத்த நாளிவை யென்றறிந்து, அவைக ளதனைப் பாராதே. 41

ஊசி போலக் கழுத்து-நொந்து, உடம்பெல்லாம் நரம்பு தோன்றி
பாசிபோல் கண்ப கைத்து, பசியின்றிக் கனத்தி ருக்கும்
கூசிட வேண்டா மிந்தக், குணங்க ளுண்டான போது
சாவது திண்ண மென்று, சடுதியில் விட்டுப் போக்கே. 42

பெருக்கும் சன்னி தான்கனக்கும், பேசும் பிதற்றும் முகம்கழிக்கும்
நெரிக்கும் புருவம் மோகிக்கும். நிறமே கருகி வயிறளையும்
இருக்கும் பணத்தை அழியாதே, யிட்ட மருந்து மேறாது
கருக்குவாய் வாத சன்னி, கால னென்று கருதாயே. 43

அத்தி சுரத்தின் வகைகளாய், அனல்போல் வெதும்பி மேலெரித்து
புத்தி கலங்கி யுள்ளசைந்து, புறநீர் தானும் சிவந்திருக்கும்
வத்தி யிருக்கும் வயிறாதும், மரணம் இதுக்குத் தப்பாதே. 44

நாளும் விதமாய் வயிறலையும், நடுவே குலையும் நோவுண்டாம்
மூளே லிழுந்து கெந்திக்கும், முன்னே யிட்ட மருந்தழியும்
மாளுற விழியார் மயக்கொழியும், வயிறு பொருமி மந்திக்கும்
பேனே தலைவிட் டீர்ந்துவரும், பித்தக் கழிச்சல் மீளாதே. 45

கடுக்கு மபானம் தானொந்து, கழியும் மலமும் வெகுவாகி
யுடுக்குப் போயிடை வத்தி, யொடுக்குஞ் சரீரம் உள்வற்றி
நடுக்கும் கைகால் மிகச்சோர்ந்து, நரம்பு மெலும்பும் தான்தோன்றி
விடுக்கும் கண்ணும் திமிந்திரிக்கும், மீளா தெனச்சொன்னோ
மெய்யிதுவே. 46

பீளையி னிதழே போலும், பெருமலம் விழுவ தாலும்
வாழையின் குருத்துப் போலும், வாயிதழ் வெளுப்புத் தோன்றி
பாலையுட பாளை போலப், பல்லடி யுதிர் வற்றில்
வேளையென் றறிந்தோம் நாளை, மீண்டிடிற் திண்ணம் தானே. 47

மெத்தவே மெய்யி னைக்கில், வெகுறெடு தளத்தில் வீசில்
மற்றதோ ராருளந் தானும், மதமில்லா திருக்கு மாகில்
பித்தர்போல் பிதற்றிப் பேசில், பீசல்போல் வாயும் நாளில்
உற்றதோர் குடல்கள் தானும், ஒடிசலாய் வற்றிச் சொல்லில்
நிற்றலும் நினவே யன்றில், நெறித்திடி லுயிர்நில் லாதே. 48

காலு கரமும் புறம்வீங்கி, கண்ணும் சோர்ந்து நாவறண்டு
மேலும் கனத்து யிளைப்பெய்தி, மிகுந்த தாக முண்டாகில்
தோலும் தசையும் படபடென, துய்ய நெஞ்சு குழியெடுக்கில்
மாலுமி பிரம்மா வந்தாலும், மறுத்துப் பிழைப்ப தரிதாமே. 49

சத்தியே நோக்கிக் கொண்டு, தவனமு மற்றி ருக்கில்
வற்றியே யுடம்ப தெல்லாம், வாயது வளுப்புத் தோன்றில்
அத்தியும் நீர்போ லந்த, அதரவாய் தோன்று மாகில்
நெற்றியும் வேர்வை தோன்றில், நெடுமூர்ச்சு விட்டு நிற்கில். 50

துததியின் இதழ்போல் கண்கள், தோன்றிடி ல் துலைந்தா ரென்னே
வரிவிழி யெரிபோல் தோன்றில், வாய்வுமேல் கொண்டே நிற்கில்
விரிகுரல் வெடியே நாளில், மெய்ப்பறல் பெருத்தே நிற்கில்
சொரிசொ ரித்துமீறித் தள்ளில், சொரிந்திடி ல் துணுக்குண் டாகில்
அரிய்ய னெனினுந் தீரா, தென்ற ஆதி மூர்த்தி. 51

மறுக்கியே மனம்கொள் ளாமல், வாந்தியே நோக்கி நிற்கும்
முறுக்கியே யெழுந்தி ருக்கும், உடல்பட படத்தே நிற்கும்
கிறுகிறுத் தெழுந்தி ருக்கும், கிடைமேலே சிறுநீ ரோடும்
நெருக்கி குமடல மெல்லாம், நினைவழிந் திருக்கு மென்றே. 52

புரிந்துமெய் சோர்ந்தி டாதே, போர்விழி சிகப்பே றாதே
வருந்திடு முடல்நா றாதே, வரிவிழி நீர்ப்பா யாதே
கருந்துநா வறண்டி டாதே, கபனோ யாதே யாகில்
வருந்தியே பரிகா ரம்செய், மாதுமை பாக ரானே. 53

பாகனே மொழியா ளேகேள், பரப்பில் வாதத்தின் மெய்தான்
வாகனம் செவிகே ளாதே, மந்தமில் வாதே யாகில்
தீர்க்கமா யிளைத்து நெற்றி, வேர்வைஓடா திருக்கு மாகில்
ஏகநற் பிராண உண்டை, எருவுநீர் மருந்து செய்யே. 54

அய்யங் கழிச்சல் குணங்கேளாய், அறவே பொருமி மலம்வெளுக்கும்
பொய்யே யல்ல மேல்வேர்க்கும், பொருமிக் கபமு மிகவுண்டாம்
நையுங் குடல்போல் வீழும், நாக்கு நீராய் வழுவுமுக்கும்
மெய்யே யறிவு தன்றிவரும், விக்க லெடுக்கும் மீளாதே. 55

வலம்தான் வரண்டு நுரைவழியும், வாய்வு மிகுதி யுண்டாகும்
கலந்தான் காய்ந்தால் போல்காயும், கருதி யிளைக்கும் மந்திக்கும்
நலந்தா னிலையே மெய்குடைந்து, நடுங்கி உடலும் மிகச்சோர்ந்து
திடந்தான் மடவாய் வாதகுணம், செப்பக் கேளாய் திடனிதுவே. 56

உச்சியி லுயிருமில் லாதோ, டுயிர்விழி தான்விளங்கா தாதல்
தற்செவி இடுதல் மூன்று, மார்பில்நெஞ் சடைத்தால் நாலும்
வைச்சகண் ணடையா தஞ்சு, மலஜல மடைத்த வாறும்
கச்சணி முலையாய் கேளாய், கருவியின் குறிகள் தானே. 57

குணங்குறி மிகுந்து தோற்றி, குற்றமே குறைந்து நின்றா
லிணங்கு மருந்து மந்திர, மிவைகளால் மீள்வ திண்ணம்
குணமில்லாக் குற்ற மில்லாக், குற்ற-மீறி குறிகுணம் குறைந்து நின்றால்
பிணங்கிடா தென்று சீவன், பிண்ணுவாய்ப் பேச லாமே.

பெருநாடி சாஸ்திரம் முற்றிற்று.

சுப்பிரமணியம் சுவாமி துணை

சிவமயம்

கடவுள் துணை

தெய்வமே துணை

குருபாத விந்தமே துணை.

மரணக்குறி

மரணமதை யறிவதற்குக் குறிப்பைச் சொன்னோம்
வழுவாத விசைநரம்பு குலைந்து தானே
விரணமெனும் பொறிகளெல்லாம் தளர்ந்து மெத்த
விசைநரம்பு தான்குலைந்து விரைந்து வாங்கி
நரணமெனப் பற்கடித்து மணியும் நட்டு
நாவில்மூச் சடர்ந்து நடுங்கக் காணும்
துரணமென வாதபித்த சிலேற்பன மெல்லாம்
துடித்துவரும் விட்டிலைபோற் றுடிக்குந் தானே. 1

குருநாடியின் மரணக்குறி

சன்னியமும் போதெழுந்த நாடி மூன்றும்
சாதகமாம் சுழல்வண்டு தண்ணீர் மீதே
உண்ணியது சுற்றிவரும் போலே நாடி
உள்ளிறங்கிப் படபடென முட்டி யேறும்
மண்ணிய சிலேற்பனத்தில் நாடி தானும்
வழுவாம லெதிரேறி வாத வீட்டில்
பிண்ணியது வாதத்தை யழுத்தித் தானும்
பேதிக்கில் மரணமென்று பிரித்துச் சொல். 2

குஸ்திர நடுவே தோன்றி, யிலங்கியே யகலு
மாத்திரை மணியீயம் போலது, தோன்றில் நிற்கும் சீவன்
வேற்றுகு கண்கள் ரண்டு, மணியது நட்டு நின்றால்
நாற்றிரை மூன்றி னுள்ளே, யகன்றுபோ மெல்லி நல்லாய். 3

நெற்றியில் நரம்பி ரண்டும், நீலமாய்க் கவர்போல் தோன்றில்
அற்றிடும் தேகம் விட்டே, ஆறுமாத் திரையில் சாவு
சுற்றிய லளையம் போன்று, சூழ்வர நுதலில் நீளம்
பற்றியே காணு மாகில், பகர்-அஞ்ச திங்க ளேழே. 4

பத்தியாய்க் கண்டம் நொந்து, பதைத்துமே துடிப்பு முண்டாம்
வத்தியே வெளுத்துக் காயும், வரையது சுருங்க லாகி
யித்திய புருவம் தாழ்ந்து, புருவத்தின் மையம் நீளிச்
சத்திய மாத நாலில், தரணத்தில் மரண மாமே. 5

பெருக்கவே முகம்க ருக்கில், புலால்போலாய் மூத்தி ரத்தில்
திருக்கைவேல் மடநல் லாளே, திங்கள்மூன் றதனிற் சாவு
வருக்கவே முகம்பெ ருத்து, வகையுடன் வெளுக்கு மாகில்
மருக்கவே திங்கள் தன்னில், மரணமும் காணும் காணே. 6

முகத்தடி பெருத்துக் கண்டு, முகமெல்லாம் வெளுப்பு மாகில்
நிகத்தமாய் புருவம் காணில், நெற்றியின் மாதம் ரண்டாம்
அகத்தினி லுணர்வு முற்று, மடிக்கடி சுவாச முட்டில்
செகத்தினி லறியச் சொன்னோம், சீவனு மகலுந் தானே. 7

நாசியின் சுழியி ரண்டில், நடுச்சுழி யோங்கு மாகில்
பேசிய ஜீவன் விட்டுப், பிரியுநாள் முப்பத் தொன்றே
மாசறு விழிகள் மூக்கில், வற்றியே கறுத்துக் காணில்
ஊசியி லெதிர்த்தாப் போலே, உடம்பைவிட் டுயிரும் போமே.8

வார்த்தைதான் சொல்லும் போது, மார்புக்குள் ளடைத்தாப் போலே
யுர்த்தமா யெழும்ப தாகி, லுயிர்விடு மாதம் மூன்றில்
சேர்த்துரை செய்யில் ரத்த, திடிமன்னா தங்கள் போல
சார்த்தினேன் மாதம் ரண்டில், சாவது திண்ணம் தானே. 9

சொல்லியே நாத் தடித்துச், சொல்தடு மாறு மாகில்
மெல்லநா வறட்சி காணில், வீழ்வது மாத மொன்றில்
மல்லவும் உரைக்க வும்தான், மந்தமாய் மயக்க மாகில்
அல்லிலுங் குழலா யன்றே, யடைந்திடு மரணந் தானே. 10

மேனியு மிகப்பெ ருத்து, விம்மியே நலிந்து பின்னும்
யூனிலாச் சோக மாகில், ஒருவரு ஷத்தில் சாவான்
பானநீ ருடலிற் றாவி, பாவையு னுடல்போல் காணில்
ஆனியாம் மாதம் பத்து, வருமாத மென்று கூறே. 11

மெய்யெல்லாம் பசுமை யாகி, யிறைந்திடு மயமு மாகி
கையடி சுருங்கிக் காணிற், கருதுமென் மாதம் சாவான்
நெய்யம்மம் வேர்வை கண்டு, நெஞ்சுயர்ந் திருப்பால் வற்றி
துய்யதோர் ரூப மாறில், துய்வரு மாத மாறே. 12

இருவிரல் மேலெ லும்பு, இரண்டுமே யுன்னிக் காணில்
உரைசெய்யு மாத மூன்றி, லுயிரது மரண மாகும்
மருவிய கண்டம் நீண்டு, வற்றியே மிடறும் தாழ்ந்து
திரையெனத் தோல்க ருங்கி, செப்புவர் மாதம் ரண்டே. 13

பொருத்தெல்லாம் நெகிழ்ந்து காணில், போர்கழன் றிருக்கு மாகில்
துருத்தம்போ லெடப்புக் காணில், துஞ்சவர் மாத மென்றில்
குருத்திரள் நடத்தல் தன்னில், எழும்பியத் தியக்கம் காணில்
வருத்தமாய் துயரம் காணில், மரணம்பத் திருநா ளென்றே. 14

காயத்தி லடிசு ருண்டு, கறுத்துத்தோல் சுருங்கிக் காணில்
வேயொத்த நிறமு மானால், பிரியுநாள் பத்திற் சீவன்
நோயற்றோ றெனினு மேனி, நுடங்கியே மற்பு தாழ்ந்து
ஓய்வுற்றுப் பதறிக் காணில், ஒடுங்குமே உயிர்நா ளஞ்சில். 15

கண்டத்தில் நரம்பி ரண்டும், கதிக்க விரைக்கு மாகில்
பிண்டத்தில் சீவன் விட்டு, பிரியுநா ளாறு மென்க
தண்டொத்துக் காறை யேறாம், தடித்தது உயர்ந்து காட்டில்
பண்டொத்த தருணத் தாலும், பகரிரு நாளில் வீழ்வார். 16

உடம்பெல்லாம் பதறிக் காணில், உள்ளடி யுள்ளிக் காணில்
நடந்திடி ல்கால்பின் சாயில், நாளொன்றில் சாவான் திண்ணம்
திடம்பட விருக்கி லும்தான், தேகமே குறுகிக் காணில்
யிடம்பயில் கண்ணா ளாளே, வீழும்நா ளஞ்சு தானே. 17

மலத்துட ளெய்தாள் போலே, வரிநிலம் போலே வீழ்ந்தால்
உலத்திய சடத்தை விட்டு, உயிர்நீங்கு மாத மாறில்
கொளக்கொடி யணங்கி நல்லாய், குமுக்கெனச் சோறை வீழில்
சலத்தகு மாகு மஞ்சில், சாவது உண்மை யாமே. 18

அரைத்தசோ றதுபோல் வீழில், அவிழ்தமும் செய்யிற் றீரார்
திரைத்திடும் திங்கள் நாவில், ஏகிடும் மரண மென்று
கரைத்திடுங் கூர்போல் வீழ்ந்து, கலங்கியே போகு மாகில்
உரைப்பது மாத மூன்றில், ஒடுங்கிடு முயிருந் தானே. 19

வெள்ளைதா னிரைந்து வீழ்ந்து, விலாவுள்ளே சொருகிக் குத்தி
கள்ளென நெஞ்சில் தாவி, துருவரு மாதம் ரண்டில்
கள்ளென துரையிற் கம்பம், கஞ்சிபோல் கழியு மாகில்
ள்ளிரு மாதே மந்தத், தியல்பென்று சொல்லு வாரே. 20

நினைக்குமுன் கழியு மாகில், நீர்நிறம் கரியைப் போலே
தினப்படி கழியு மாகில், செய்யுநா ளிருப தென்க
பனிச்சல அன்னம் வீழ்ந்து, பன்றிநெய் படர்ந்த தென்றால்
மனத்தினி லெண்ண வேண்டாம், மரணநாள் பதிரா றென்றே. 21

குக்குட தேசம் போன்றும், குருந்தினை யரிசி போலும்
புக்கவே ரத்தம் சீராம், ஓடிடில் நாள்பத் தாகும்
தொக்குள்ளே சொருகிக் கொண்டு, துருத்திநீ ரன்னம் வீழ்ந்து
மிக்கதோர் மயக்க மாகில், மீளும்நா ளேழா மென்னே. 22

எடுத்திடும் கழிச்ச லற்று, இருக்கிப்பின் கழிந்துள் ளாக்கி
நடுக்கமே மயக்கம் காணில், நவிலுமே நாலஞ் சேதான்
உடைத்தகூழ் முட்டை போலே, ஊண்வெடி நாற்றம் நாறில்
அடிக்கடி கழிவில் தானே, அறுதிநாள் மூன்ற தாகும். 23

பச்சிலை யரைத்தால் போலே, பலப்பல நிறம தைப்போல்
நெச்சடி நாற்ற மாக, கழிந்திடில் நிசமாய் ரண்டே
வெச்செனத் தும்மிக் கொண்டு, மிகமலம் சுவாயக போலே
மிச்சமாய் விகற்ப மாகில், வீழும்நா ளன்று தானே. 24

மண்டையில் சலம்போல் நாறில், மதுவென நீர்தான் வீழ்ந்து
தண்டுள்ளே யடத்து வீழில், சாவுசொல் மாதம் ரெண்டில்
கெண்டியில் நீர்போல் வீழ்ந்து, கீழ்நுரை யற்ற காலே
கண்டுகொள் மாத மேழில், கழன்றிடு மரணம் தானே. 25

குறிப்படி ஆய்ந்து நீறில், குளிர்ந்துதா னறியா தா்கி
லறிவொடு கழியு மாகில், அகலும்நாள் ஆறா மென்க
வெறிகமழ் மலர்ப்பூங் கோதாய், விளங்குமப் பலகு ணத்தால்
செரியுயிர் நாளு மென்ன, செப்புவார் புவியுள் ளோரே. 26

இருப்பினில் மலர்ந்து காய்ந்து, எழில்முகம் கவிழ்ந்து கொண்டு
ஒருபுறம் சார்ந்து கால்கள், உண்டியே மடக்கிக் கொண்டு
விருப்பொடு கருகி மூக்கு, விரைந்துகை வைத்துக் கொண்டு
திரும்பியே திரும்பிக் கொண்டு, மருந்திடில் சேர்வார் நோயில். 27

சார்ந்துகால் முடக்கிக் கொண்டு, சந்தடி யூடு கையைச்
சேர்ந்திட வைத்துக் கொண்டு, சிக்கெனக் கால்கள் கட்டி
பார்த்திடும் தவளை போல, பரிவுட னிருப்பா னாகில்
காய்ந்திடு வராக நோய்க, ளென்றுதான் முன்னூல் சொல்லே. 28

நடக்கினிற் சொரூப மன்றி, நடையது தாழ்ந்த தாக
அடக்கமாய் நடப்பா னாகி, லகவினிற் றவர்வா ராகில்
சடத்தொரு புரமே சாய்ந்து, சத்தென நடப்பா ராகில்
திடப்படத் தெரிந்து கொண்டு, நடக்கலும் சேர்வார் நோயில். 29

மலர்ந்துதான் கைகள் ரண்டும், மார்பில்வைத் துறங்க லாலும்
நிலந்தனிற் கவிழ்ந்து கைகள், நெற்றிவைத் துறங்க லாலும்
பலதரம் விழிவி ழித்தாப், போல்கிடந் துறங்க லாலும்
யிளைங்கி ளையளையாய் நோயில், விழுந்திடு வார்கள் திண்ணம். 30

வாயினா லாத லாலும், வருந்திப்பற் கடிசை யாலும்
தியதோர் நெடுமூச் சிட்டு, சேர கோ-ரடி வள்ளி
ஊயலா துறங்கை யாலும், உருவசக் காலை மாலை
நேயமாய்த் துயில்வ தாலும், நிச்சயம் நோயில் சாவாய். 31

மாலையில் ரிசிகா லத்தில், வளர்விசை கடிகை தன்னில்
சாலவே பசியாறும் போது, சகசமாம் வேளை தப்பி
பாலெனும் அமிர்த மன்னம், பண்புட னருந்து வோர்க்கு
தூலமாய் நோய்க்குள் ளாகி, சுழன்றழன் றலைவிரி மாதே. 32

சுடலையிற் களுப்பக் கத்தில், சூழ்ந்தபேய்க் கூடம் தன்னில்
இடமுறு கல்வி சேர, ஷத்திரி சரசஞ் சொல்லாம்
அடிமையாய்த் தெய்வ முற்றோர், மகத்துவ முள்ளோர் வார்த்தை
விஷமென் தூசித் தாலும், விழுவார் நோயில் மின்னே. 33

அகத்தியர் குருநாடி சாஸ்திரத்தி
லுண்டான மரணக்குறி முற்றும்.

பெருநாடி சாஸ்திரக் குணம்

வாதத்தி னாக னாடி, வாதமே குதித்த போது
தேய்த்திடும் பல் கருக்கும், சிவந்திடு மயிர் வெளுக்கும்
பார்த்திடும் போது கண்கள், வட்டமே யிட்ட தாகில்
நீற்றிடு மென்ற சீவ, னிலைப்படா தென்று கொள்ளே. 34

சிலேற்றுமக் குணமே தென்னில், சிங்கார மிருமல் சற்றே
யேற்றுமுப் பிசங்கள் தானும், மிகுந்திடு நெஞ்ச நோகும்
தீர்த்திடு நாடி தானும், தவளைபோல் குதிக்கு மாகில்
பாற்றிடு ரோக தோஷம், பாரிக்கில் மரண மாமே. 35

சிலேற்றும னாடி சிதையுறத் தோடியில்
வேர்த்தி ருக்கும் வியாதியு மேவிடும்
மாற்று மில்லை மருந்தும் பார்த்திடில்
காற்று மில்லை களியுமிக் காயமே. 36

அறிந்திடாப் பித்தம் நின்று, வாத சிலேற்றுமமு மங்கே
நிறைந்ததோர் தமர கத்தில், நேர்பட வேர்த்தே யோடில்
சிறந்ததோர் முகமவெ ளுத்து, மார்பது துடிபோற் செய்யில்
மறந்திடாக் கடிகை தொண்ணூற், றளவினில் மரண மென்னே. 37

வாதம் விழுந்து வளர்பித்தமும் மயங்கி
சீதத்திலே நாடி சென்றாக்கால்-வேதை
மனதுக்கென் செய்வேன் மங்கை நல்லீருங்க
எனத்துக்கு சேர்வி றேன். 38

செருமு மிருமும் கண்பொங்கும், சேர அழைக்கும் கால்கைகள்
உறுமு முளலும் நெஞ்சுமூலும், உள்ளே சிலேற்பனக் கோதண்டம்
நிமிர விழிக்கும் விழிபார்க்கும், நேரே யிருக்க வொட்டாது
பரிசுக் கிரிகை குணம்கண்டால், பரமன் மீட்க மாட்டாரே. 39

இருக்கும் படுக்கும் எழுந்திருக்கும், எடுத்த மூர்சை விகண்டு
வடுக்கண் ணான விழியிரண்டும், மலர விழிக்கும் விழிபார்க்கும்
தொகுத்தே சிலேற்பன மிகவெழும்பி, தொண்டை தனிலே நின்றுலளும்
அடுத்தநா ளிவையென் றறிந்து, அவைக ளதனைப் பாராதே. 40

ஊசிபோல் கழுத்து நொந்து, உடம்பெல்லாம் கசப்புத் தோன்றி
பாசிபோல் கண்ப சைத்துப், பசியன்றிக் கனத்தி ருக்கும்
கூசிட வேண்டா மிந்தக், குணங்களுண் டான போது
சாவது திண்ண மென்று, சடுதியில் விட்டுப் போக்கே. 41

பெருக்குஞ் சன்னி கனக்கும், பேசும் பிதற்றும் முகஞ்சுழிக்கும்
நெரிக்கும் புருவ மோகிக்கும், நிறமே கருகி வயறளையும்
இருக்கும் பணத்தை யழியாதே, யிட்ட மருந்து மேறாது
கருக்கு வாய்வில் வாதசன்னி, கால னென்று கருதாயே. 42

அத்தி சுரத்தின் வகைகளாய், அழல்போல் வெதும்பி மேலெரித்து
புத்தி கலங்கி யுள்ளசைந்து, புறநீர் தானும் சிவந்திருக்கும்
வத்தி யிருக்கும் வயிறூதும், மரண் மிதுக்குத் தப்பாதே. 43

நாலா விதமாய் மலங்கழியும், நடுவே குலையு மிகநோவாம்
மூளே விழுந்து கெந்தி; உள்ளே யிட்ட மருந்தழியும்
மானார் விழியார் மயக்கொழியும், வயிறு பொருமி மந்திக்கும்
பேனே தலைவிட் டீர்ந்துவரும், பித்தக் கழிச்சல் மீளாதே. 44

கடுக்கு மபானம் தானொந்து, கழியு மலமே வெகுவாக
உடுக்குப் போலே இடைவத்தி, யொடுக்குஞ் சரீரமுள் ளுணர்த்தி
நடுக்கும் கைகால் மிகச்சோர்ந்து, நரம்புமே லுப்பும்தான் தோன்றி
விடுக்கும் கண்ணும் திமித்திருக்கும், மீளாதெனச் சொன்னோ
மெய்யிதுவே45

பீளையி னிதழே போலும், பெருமலம் விழுவ தாலும்
வாழையின் குருத்துப் போலும், வாயிதழ் வெளுப்புத் தோன்றி
பாளையுட பாலை போலும், பல்லடி யுதிர வற்றில்
வேளையென் றெறித்தோம் கோண, மீண்டிடிர் திண்ணம் தானே.46

மெத்தவே மெய்யி ளைக்கில், வெகுமெடு தளத்தி வீசில்
பித்தர்போல் பிதற்றிப் பேசல், பீசல்போல் வாயு நாளில்
உற்றதோ ருடல்கள் தானும், ஒடிசலாய் வற்றிக் காணில்
நிற்றலும் நினவே யன்றி, நெரித்திடில் உயிர்நில் லாதே. 47

காலுங் கரமும் புறம்வீங்கி, கண்டம் சோர்ந்து நாவறண்டு
மேலுங் கனத்து யிளைப்பெய்தி, மிகுந்த தாக முண்டாகில்
தோலும் தசையும் படபடென, துய்ய நெஞ்சு குழியெடுக்கில்
ஈ லும் பிரமா வந்தாலும், மறுத்துப் பிழைப்ப தரிதாமே. 48

சத்தியே நோக்கிக் கொண்டு, தவளமு மற்றி ருக்கில்
வற்றிய வுடம்ப் தெல்லாம், வாய்வறா வளுப்புத் தோன்றில்
அத்தியும் நீர்போ லந்த, அதலுவாய் தோன்று மாகில்
நெற்றியும் வேர்வை தோன்றில், நெடுமூச்சு விட்டு நிற்கில்
துத்தியின் யிதழ்போல் கண்கள், தோன்றிடில் துலைந்தா ரென்னே.49

வரிவிழி யெரிபோற் தோன்றில், வாய்வுமேற் கொண்டே நிற்கில்
விரிகுழல் வெடியே நாலுள், மெய்ப்பறப் பெடுத்தே நிற்கில்
சொரிசொரித்து மீறித் தள்ளில், சொரிந்திடில் துணுக்குண் டாகில்
அரியய னெனினுந் தீரா, தென்ற னாதி மூர்த்தி. 50

அய்யங் கழிச்சல் குணங்கேளாய், அறவே பொருமி மலம்வெளுக்கும்
பொய்யே யல்ல மெய்வேர்க்கும், பொருமிக் கபமு மிகவுண்டாம்
நையுங் குடல்போல் சீதம்விழும், நாக்கு நீராய் வருவழுக்கும்
மெய்யே யறிவு குன்றிவரும், விக்க லெடுக்கும் மீளாதே. 51

பலதிரட்டு மரணக்குறி

கடிந்ததோர் நாடி தன்னைக், கருதியே பார்க்கும் போது
விடிந்தபின் சிலேற்பன நாடி, விதறியே துடித்து நின்றால்
கடிந்தது பித்த னாடி, கட்டுச்சி துடிக்கு மாகில்
மடிந்தது வாத நாடி, மாலையில் மரணம் தானே. 52

கண்ணும் பல்லுந் தான்கறுத்து, கருது மூக்க வாய்திறந்து
உண்ணும் வயிற்றில் சிலேற்பனமும், ஓடி மிகவே தானடக்கில்
பண்ணு மருந்து மேறாது, பண்பாய்ச் சுவாசம் அறுத்தெடுக்கும்
மண்ணும் விண்ணும் தானறிய, மாள்வார் கண்டாய் மடவாரே.53

இடைதுடை மார்பின் கீழே, எரித்திடாப் பதறி யோடி
முடிகிட யீங்கு மாகில், மூவரி லொருவ ரோடில்
படரவே தாக மிஞ்சி, பஞ்சிடுங் கண்ணும் வாயும்
அடவாயிக் குணங்கள் கண்டா லறிந்துகொள் மரண மென்றே.54

காலமே சிலேற்பன நாடி, கட்டுச்சி பித்த நாடி
மாலையில் வாத நாடி, வகைதப்பிச் சிதறி நின்றால்
யேலமா மவர்கட் கெல்லா, மியம்பினா ரிதுதா னென்று
நாலஞ்சில் மரண மென்று, நல்முனி அருளிச் செய்தார். 55

சித்தரே கேளீர் சிங்கிகரம், சீரு மிருமு மிளைப்புண்டாம்
முத்தரே மூலந் தானுருகி, முயங்கு முடலைத் தர்ப்பறண்டி
வத்த வயிறு கடுத்துலைந்து, மலமும் சலமும் கருகிவீழில்
பத்தர நாளில்மரண மென்றே, பறையே அடியும் பண்டிதரே. 56

அங்கமே நொந்து தானும், அதுவிலா முதுகுத் தண்டு
துங்கவே கழியு மண்டஞ், சத்திப்புச் சுரமுங் காயும்

உங்கியே உதிரம் தன்னில், உளிகெளு போலே வாய்வு
சிங்கத்தின் கோபங் கொண்டு, சீறியே எழும்பும் விக்கல். 57

விக்கலும் விரைப்பும் வேர்வை, விழியது சொருகு மூர்சை
தக்கலும் வளர்தல் தாகம், உதிரமு கழியு மங்கே
பக்கம்வாய்ப் பல்லு நாவும், பார்வையும் பஞ்சே யாகும்
சிக்கெனும் சிங்குத் தோஷம், திரும்புவ தரிதென் றெண்ணே. 58

பரிபூரணத்தி லுண்டான மரணக்குறி

துடிகொண்ட சிலேற்றமும் வெள்ளம் போலே
சுருசுருக்காய் படபடென ஓடு மாகில்
அடிகண்டு மற்றாநாள் மரண மாகும்
அப்பனே பித்தமது சிதறி யோடில்
முடிகொண்ட மூன்றாநாள் சாவார் சொன்னேன்
முழுமையுமே வாதமது சிதறி யோடில்
இடிகொண்ட எட்டாம்நாள் மரண மாவான்
இன்பமாய்க் கண்டறிந்தா மிசைந்து சொல்லே. 59

நில்லப்பா வர்தபித்தம் இரண்டும் கூடி
நிலைதப்பிச் சிதறியது ஓடு மானால்
கொல்லப்பா பதினைந்து நாளில் தானும்
குணமாக இதனுடனே ஐயம் கட்டில்
வெல்லப்பா மண்டலத்தில் யாக்கை பாழாம்
விதமாக மூன்று மொன்றாய்க் கூட்டியே
அல்லப்பா அரணைவால் துடியே காணில்
அப்பனே அவர்பிழையா ரறிந்து பாரே. 60

பிழையாத வாதபித்தம் சிலேற்றமும் கூடி
பிரண்டுவரும் தேள்கொடுக்குப் போலே யோடில்
உழையாத ஓடம்போ லொருவ ரானால்
உத்தமனே திங்களிலே மரண மாவார்
குழையாத நாடியின் மெய்க்குறியைச் காணார்
கூட்டமிட்டுக் குருவெனவே பிரசிங் கிப்பார்
விழியான கண்ணிரண்டும் மற்ற கண்ணும்
விதியறிந்தார் சன்னியுமே விலகும் பாரே. 61

தன்வந்திரி நாடி சாஸ்திரம்

பார்த்திடும் வாத பித்தம், பரிந்து சிலேற்ப னங்கே
ஆற்றிடும் அரணை போல, துடித்திடு மசவை நோவாம்
வேற்றுடல் பற்றுத் தானே, மெய்யெல்லாம் குளிர்ந்த தாகில்
விற்றொடி வாழ்க்கை நல்லாய், மரணமாம் குறிப்புத் தானே. 62

மேவிய அங்கை யாலே, மிக்கதோர் முகத்தை நீவும்
ஆவலாய் மனுஷர் தன்பால், அயர்வுற நெருங்கி நோக்கும்
பூவையே பெருமூச் செய்தும், போகனம் தேடு மென்னில்
காவியங் கண்ணி னாளே, மரணமாங் காலந் தானே. 63

இயம்பிய விலாவி ரண்டும், இளைத்துப்பூ பூரென்று வாங்கில்
தயங்கிய தொண்டைக் குள்ளே, சலமடைத் திரையுங் கண்டாய்
வயங்கிளை மின்னே கண்ணில், மாறொரு நீராரு மோடில்
தயங்கிட வேண்டா மிந்தச், செய்குளி மரணம் தானே. 64

எடும்பிடி யீளு மேறா, ஏறாவுடல் மயங்கிக் காட்டும்
உடையுரு மூக்கு நீரும், பொசிந்திடும் வேர்வை யுண்டாம்
வடுவிழி மைய மாகும், வாங்கிடும் விலாவி ரண்டும்
கடுகயிக் குணங்கள் கண்டால், மரணமாய்க் கண்டு கொள்ளே. 65

கொண்டிடு மவஸ்தை கேளாய், கூர்விழி மூக்கு காது
வுண்டொடு உச்சி யுந்தி, உள்ளங்கால் கைக ளெங்கும்
விண்டென வெளுத்துக் காட்டி, குழைந்திடும் சிலேற்ப னந்தான்
அண்டரு மறியச் சொன்னோம், அரண்நாழிகையு மஞ்சே. 66

உண்மை யாயவர் நாடி, உடனே யாய்ந்து பார்க்க
வண்மையாஞ் சிலேற்ப னந்தான், வளர்துடி யடித்தால் போலே
திண்மையாய் உடல்வெ ளுத்தால், மார்பது குளுந்த தென்னில்
கண்ணால் தானே சொன்னோம், கடிகைதொண் ணூற தாமே. 67

மேதினியி லுள்ளோர்க் கெல்லாம், மெய்ப்புட னுரைக்க லுற்றேன்
ஓதிய உளலை சாவு, ஒண்டொடி யாளே கேளாய்
தீதிலாச் சிலேற்ப னாடி, செருமிடு மெழுந்து வீழும்
ஆதியா னுரைத்த உண்மை, அடுத்தநாள் ரண்டில் சாவே. 68

வையகத்தோர் பித்தம் நீங்கி
வாய்வு மிகுந்து காட்டி
அய்யமே விட்டுக் கண்டம்
அடைத்திடு மிளைப்பு மாகும்
துள்ளதோர் விழியு மந்தம்
சோருநீ ரிடமே சுற்றில்
அய்யனா ருரைத்த வண்மை
அஞ்சுநா ளளவில் சாவே. 69

முத்தையா படித்து முடித்தது.
தெட்சணா மூர்த்தி துணை.

காமாலை பதிமூன்றுக்கும்
பெயர்

விளம்பவே பாண்டுமுத்தி யிருக்கும் போது
மீறிய பித்தவஸ்து தனைப்பொ சித்தால்
புலம்பவே மங்கையுடன் புணர்ச்சி செய்தால்
பூண்டிடும் காமாலை யென்ற ரோகம்
தளம்பவே காமாலை பதிமூன் றாகும்
சார்வான பேரோடு குணாகு ணத்தை
உளம்பவே அசாத்திய சாத்தியங்க ளெல்லா
முரைக்கிறேன் உண்மையாய் உற்றுக் கேளே. 1

உரைக்கவே ஊதுகா மாலை யோடு
உற்றதொரு வாத காமாலை யாகும்
நிரைக்கவே பித்தகா மாலை யோடு
நேரான சிலேற்றுமக் காமாலை யாமே
வரைக்கவே வாதகா மாலை யோடு
வகையான பயித்திய சிலேற்றுமக்கா மாலை
துரைக்கவே தொந்தகா மாலை யோடு
குட்சமாய் மஞ்சள்கா மாலை யாமே. 2

மஞ்சளாம் அழகுக் காமாலை யோடு
மருவுகின்ற செங்கம லக்கா மாலை
குஞ்சலாம் கும்பகா மாலையொடு கோடி
குன்மக்கா மாலை பதிமூன் றாகும்
தஞ்சலாம் காமாலை தன்னால்
தயவில்லாக் கோபத்தால் சண்டை
பஞ்சலாம் காமாலை தன்னைத் தானும்
பணியாத மூர்க்க ருக்கும் தானே. 3

காமாலைக் குணம்

பருகவே உள்ளங்கா லுள்ளங் கைகள்
பகர்முகம் கண்ணுடம்பு வெளுப்புக் காணும்
கருகவே கால்கைகள் உளைச்ச லாகும்
கனமாக நடுக்கியே யிளைப்புண் டாகும்
சுருகவே மலம்தானும் வறண்டு கட்டும்
தூயமுகம் மஞ்சளுட நிறம் தாகும்
வெருகவே வீக்கமாய்க் கனப்புண் டாகும்
மிகக்காது மந்தம்தலை கனப்புண் டாமே. 4

ஊது காமாலை

கனமாகக் கண்முகங்கள் சிவப்புண் டாகும்
 கண்வீக்கம் உடலெங்கும் முளையுண் டாகும்
 அனமாக அளற்றற்றாய்த் தேகமுணர் வில்லை
 அதீதமாய்ச் சீதவெற்புத் தலைதிருப்பு
 கனமாக வீக்கமொடு சிறுநீர் மஞ்சள்
 தேகமெங்கும் வாடியே திமிருண் டாகும்
 உனமாக உள்ளுதலாய் யுயிரி ருக்கும்
 ஊதுகா மாலையென்றே யுரைக்க லாமே.

5

வறள் காமாலை

உரைக்கவே கால்கைகள் மிகவே வத்தும்
 உண்ணவே கால்தளரு மசதி யாகும்
 நிரைக்கவே.....மலமி றங்கும்
 நீர்தானும் வெந்துமே நெருப்பாய்க் காணும்
 திரைக்கவே ன்னக் குத்தும்
 சோருமே செல்லாது மாலைக் கண்ணாம்
 வரைக்கவே வடிவெல்லாம் மாய்க் காணும்
 மயங்கும்வறள்க் காமாலை வகுத்த வாறே.

6

வாத காமாலை

வாரான வயிறுதன்னப் பொருமி யேதான்
 மலந்தானும் கழியாது வறண்டு கட்டும்
 பூராண புறங்காலு முகம தைக்கும்
 புகழான ஒன்றையுந்தான் செய்ய வேண்டா
 மூரான உடல்கடுக்கும் மிக.....
 ஒருகாது மிகவீங்கும் கண்ப ருக்கும்
 பாராளப் பதியில்லா துமக்க மாகும்
 பண்பான வாதகா மாலை யாமே.

7

பித்த காமாலை

மாலையா துடம்புபார்த்து முறக்க மில்லை
 மகத்தான படுக்கைவிட்டு ஏதும் செய்யார்
 சேலையால் சோறுமே செரியா மல்தான்
 செடமெங்கும் வாயுவால் தியக்க மாகும்
 பாலையால் மூச்சதுவும் மிகவுண் டாகும்
 பருபருக்கை யாய்க்கழியும் வயிறு தானும்
 ஆலையாய் வயிரிரைச்ச லதிக மாகும்
 அசதியாம் பித்தகா மாலை யாமே.

8

வாத சிலேற்பனக் காமாலை

தாமென்ற சடத்தேயே யறிவ ழிக்கும்
 தாக்கான யிருமலே மிகவுண் டாகும்
 வேமென்ற தலைமுகமும் வேர்வை யாகும்
 மிடுக்கான நடைகுறையும் மூச்சு வாடும்
 பாபென்ற பாக்கருந்தில் மிகச்செ ருக்கும்
 பண்பான விழிசிவக்கும் உடல்ந டுங்கும்
 நேனென்ற நெஞ்சதுதான் மிகக் கனக்கும்
 நெடிதுயிர்க்கும் சிலேற்றுமக் காமாலை யாமே. 9

துயிர்க்குமன்னந் தனைத்தானும் சீரணமு மாகா
 செரிக்கவுந்தா னொட்டாது செரும லாகும்
 உயிர்க்குமக மூக்குகண் மிகவே வேர்க்கும்
 முருகியே வயிறிரைந்து பொருமிக் கொள்ளும்
 கயிர்க்குமே நாக்குகண் மிகவெருப்புக் காணும்
 கனமான நடையினில்மூச் செருத்தி விக்கும்
 வியர்க்குமே மேனியெல்லாம் வீக்க மாகும்
 மிடுக்கான யிருமலுடன் வாதசி லேற்பனமே. 10

பித்த சிலேற்பனக் காமாலை

உண்டாலே வாந்திபண்ணும் செரும லாகும்
 ஓயாமல் தலைவலிக்கும் மனம றுக்கும்
 வண்டாகி வயிற்கழியும் தாக முண்டாம்
 மனமெல்லாம் புண்ணாகி மயக்க முண்டாம்
 துண்டாகி யன்னஉப்பிசம் சீரணி யாது
 துய்யமுகம் காலோடு கைவெ ளுக்கும்
 உண்டாகி மேனியுமே ஊதிக்க காணும்
 மிகப்பயித்திய சிலேற்றுமக் காமாலை யாமே. 11

தொந்தக் காமாலை

ஆமென்ற அங்கமெல்லா மறன்றெ ரிக்கும்
 அசதிவரு மடிக்கடியே யிரும லுண்டாம்
 தாமென்ற தண்ணீர்தான் மிகத்த விக்கும்
 சடமெங்கும் கடுப்பெடுக்கும் புளித்தேப் பாகும்
 போமென்ற நாவது மிகப்பு ளிக்கும்
 புகையான பசியெடுக்கும் குளிருண் டாகும்
 வேமென்ற அடிவயிறு வாங்கும் வேர்க்கும்
 மிகத்தொந்த காமாலை விபரம் தானே. 12

மஞ்சள் காமாலை

விபரமாய் மூத்திரந்தான் மஞ்ச ளாகும்
 வீங்குமே சரீரமெங்கும் மெலிவுண் டாகும்
 உபரமாய் முகம்கால் கண்கைஉண் ணாக்கு
 மிகமஞ்சள் நிறமாகும் முகமி றுங்கும்
 அபரமா யன்னத்தை யிறங்கொட் டாது
 அளுதையாய் மனஞ்சலித்து மூச்சுண் டாகும்
 தபரமாய்த் தாதுநஷ்டம் மலமும் பந்த
 சார்ந்தமஞ்சளக் காமாலை தன்பே ராமே.

13

அழகு காமாலை

பேரான கால்கையு மசதி யாகும்
 பிரியமுடன் புருவங்கள் கொட்டிக் காய்போல்
 பாரான பசேரென்று தானி ருக்கும்
 பருகுநீர் மஞ்சள்நிற மாயிருக்கும்
 தீரான லிங்கத்துள் ளெரிப்பு மாகும்
 செரிக்கவொட்டா தன்னத்தைச் சிதறி யுப்பும்
 ஆறான அழல்போல வெதும்பும் மேனி
 அழகுகா மாலையுட ஆண்மை தானே.

14

செங்கமலக் காமாலை

ஆண்மை-யில்லா மாந்தத்தின் குணமு மாகும்
 அங்கமெல்லாந் தளர்ச்சியும் சோம்ப லாகும்
 தீண்மைசிறு நீர்சிவந்து மஞ்ச ணித்து
 சிறுத்துமே சிறுநீர்தான் முருக்கி வீழும்
 நாண்மையா யங்கங்க ளுடல்மிக வெளுக்கும்
 நற்றகமும் வத்தியே சுரமுண் டாகும்
 பூண்மையாய் உண்ணாக்குள் உமிழ்நீ ராக்கும்
 புருவமஞ் செங்கமலக் காமாலை யாமே.

15

கும்ப காமாலை

காமாலை அடிக்கடி கலையே போடும்
 கனமாக உடம்புசிறு நீரே மஞ்சள்
 வேமாலை நேரத்தில் வேர்வை யாகும்
 மேல்தோக்கும் வாதந்தான் கண்சி வக்கும்
 பூமாலை போலவே தான்வி டுக்கும்
 புகழான மலுரக்கம் போலே யாகும்
 கோலமாம் மலந்தானும் கொதுக்கென் றாகும்
 கொடியகும்ப காமாலை குணமி தாமே.

16

குன்ம காமாலை

குணமான வாய்வெளுப்புக் கண்தான் பச்சை
கொடுமுத்திரம் மஞ்சணித்துக் குழப்ப மாகும்
அனமான அன்னந்தான் ரோசணிக்கும் போது
அடிவயத்தில் வலியுண்டாம் வாந்தி யாகும்
மனமான தொன்றுமே அருந்தி டாது
மயிலுறக்க மேயாகும் மலமூச்சு மாகும்
பிணமான ததுபோல கிடைகி டக்கும்
பிரளுமே குன்மகா மாலை தானே.

17

சாத்தியம் அசாத்தியம்

தானான காமாலை பதிமூன் றாகும்
சாத்தியந்தா னேழாகும் பேரே தென்னில்
பானான பயித்தியக்கா மாலை யோடு
பரவுமஞ்சள் காமாலை சிலேற்றும் மாகும்
மூணான ஊதுகா மாலை யோடு
உணர்ந்துவறள் காமாலை வாத சிலேற்றுமக்காமாலை
கோனான பயித்திய சிலேற்றுமக்கா மாலை
குணமாகு மேழுந்தான் கூர்ந்து கேளே.

18

கோனென்ற கும்பகா மாலை யோடு
கொடிகுன்மக் காமாலை தொந்தக்காமாலை
வானென்ற வாதக்கா மாலை யோடு
மருவுகின்ற செங்கமலக் காமாலை யாகும்
ஆணென்ற அழகுக்கா மாலை யோடு
ஆறும்தா னசாத்தியந்தா னறிந்து கொள்ளு
கோனென்று சொல்லிமகா கொடுமை செய்த
குணங்கெட்ட மானிடர்க்குக் கூறுந் தானே.

19

பாட்டும் சரி. சரியான நகல்

கிருஷ்ண பிள்ளை பண்டிதர் குமாரர் முத்துசாமி படித்து வருகிற
காமாலைக் குணம்.

1075-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 11ந் தேதி

தெட்சிணா மூர்த்தி துணை.
சுப்பிரமணிய சுவாமி துணை.
கடவுள் துணை
தேவி சகாயம்.

விக்கல்

செய்திட்ட விக்கலது நாலு மாகும்
 செப்பரிய பேரேது வென்று கேட்கில்
 வைத்திட்ட வாதவிக்கல் பித்த விக்கல்
 மருவியதோர் சிலேற்றும விக்கல் தொந்தவிக்கல்
 கொய்திட்ட விக்கலுடன் குணத்தைக் கேளு
 குறிப்பான வாதத்தின் விக்கல் தானும்
 அய்திட்ட அன்னமுஞ்சு டருந்த லாலும்
 அதிதமாங் குளிர்தன்னில் அடுத்திட்ட டாலே. 1

வாத விக்கல் குணம்

அடுத்திட்ட மனமகிழ்ச்சி மிகுதி யாலும்
 அந்திசந்தி கனப்புகள் தாள்காந்த லாலும்
 படுத்திட்டுக் கைகால் பிடிக்கை யாலும்
 பதறியே தண்ணீரில் மூழ்கை யாலும்
 விடுத்திட்டுக் கடுவோட்டம் ஓடி னாலும்
 விரைந்துமே நாகனென்ற வாய்வு தானும்
 கடுத்திட்டு அதிகரித்து விக்க லுண்டாம்
 களராகி மார்களத்து கத்திப்பாங் காணே. 2

பித்த விக்கல்

கதிப்புற்றுக் கண்ணெண்டும் மிகத்து டிக்கும்
 கனமாக மிகுந்துப்பு வாயி லுண்டாம்
 மதிப்புற்று வாதவிக்கல் தானு மாகும்
 மதித்ததோர் பித்தவிக்கல் மார்க்கங் கேளாய்
 விதிப்புற்று விக்கலுண்டாம் மேனி கண்ணும்
 மிகவுண்டாம் கொட்டாவி வெதும்ப லுண்டாம்
 நதிப்புற்று நாடிமிகப் படப டக்கும்
 நல்லறிவு குன்றிவிடும் கோப மாமே. 3

சிலேற்றும விக்கல்

கோபமாம் சிலேற்றுமவிக்கல் குறிப்புக் கேளாய்
 கோழையொடு விக்கலது தானு முண்டாம்
 சோபமாம் முகமெங்கும் வெளுநிக் காணும்
 தடிப்புண்டாம் தேகமெங்கும் திரைஞ்சு காணும்

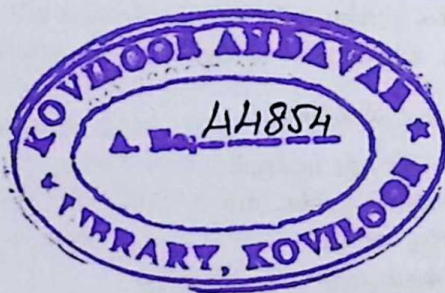
சோபமாம் தொந்தவிக்கலுட குணத்தைக் கேளாய்
 தோனொடு தலைகறுத்துச் சோபி வாங்கும்
 ஆபமாம் தொப்புளொடு மிக்கக் கு லுங்கி
 அடிநாவு தனில்நின்று விக்கும் பாரே.

4

தொந்த விக்கல்

பாருமே சந்தொடு தான்கு லுங்கப்
 பதறியே அடுக்கடுக்காய் விக்கும் பாரு
 வாருமே வாதவிக்கல் பித்த விக்கல்
 மாளவுந்தா னொட்டாது மருந்தால் தீரும்
 தீருமே சிலேட்டுமவிக்கல் சீவன் தன்னைச்
 சிறிதுநாள் வயிறுதனில் தானிசீர ணிக்கும்
 ஊருமே தொந்தவிக்கல் உடனே கொல்லும்
 உயர்கின்ற தொந்தவிக்கல் குணந்தா னாமே.

5

சென்னை
பெரிய தெரு
பெரிய தெரு

சென்னை பெரிய தெரு பெரிய தெரு

திருமூலர் தீட்சா - விதி முதலிய நூல்கள்

திருமூலர் எண்ணாயிரம் பாடல்களை இயற்றியதாக அகத்தியர் கூறுகிறார். ஆனால் திருமந்திரம் மூவாயிரம் தவிர சிறிய நூல்கள் சில மட்டுமே கிடைத்துள்ளன.

இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரு பழங்கால ஓலைச்சுவடி கிடைத்தது. அதில் திருமூலர் தீட்சா விதி இருநூறு என்ற அரிய நூலுடன் போகர், நந்தீசர், சட்டைமுனி, சுந்தரனந்தர், மச்சமுனி போன்ற சித்தர்கள் பாடிய சிறு சிறு நூல்கள் சிலவும் கிடைத்தன. இவையாவும், இன்று வரை அச்சில் வராத அரிய நூல்கள்!

இன்னும் எத்தனையோ நூல்கள் எங்கொங்கோ முடங்கிக் கிடக்கின்றன. இருளில் கிடந்து, ஈரம் படிந்து, கரையான் அரித்துத் தின்பதற்கோ சித்தர்கள் பாடினார்கள்? நெஞ்சு பிளக்கச் செய்யும் இந்த அவல நிலை மாறவேண்டும். பழைய சுவடிகள் வைத்திருப்பவர்கள் தங்கள் தவறை உணர வேண்டும், அளவற்ற பெருமையும், மதிப்பும் மிக்க இந்தத் தமிழ்ச் செல்வங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

தமிழர்கள் உணர்வார்களாக!